

Myllykosken kirkon laajennus ja ympäristö

ARVIOINTIPÖYTÄKIRJA Yleinen suppea suunnittelukilpailu

25.5.2016

SISÄLLYSLUETTELO	
1 KILPAILUKUTSU	3
1.1 Kilpailun luonne ja tarkoitus	3
1.2 Kilpailun järjestäjä	3
1.3 Osallistumisoikeus	3
1.4 Palkinnot	3
1.5 Palkintolautakunta	3
1.6 Kilpailuohjelman hyväksyminen	3
1.7 Kilpailun aikataulu	3
2 KILPAILUTEHTÄVÄ	4
2.1 Kilpailutehtävän tausta	4
2.1.1 Kilpailun järjestäjä	4
2.1.2 Kilpailualueen sijainti ja laajuus	4
2.1.3 Myllykosken taajama	4
2.1.4 Rakennettu ympäristö	5
2.2 Kilpailun tavoitteet	6
2.3 Suunnitteluohjeet	6
2.4 Kilpailuehdotusten arvosteluperusteet	8
3 YLEISARVOSTELU JA EHDOTUSTEN VERTAILU	9
4 EHDOTUSKOHTAINEN ARVOSTELU	10
5 KILPAILUN RATKAISU JA SUOSITUS JATKOTOIMENPITEIKSI	45
6 PALKINTOLAUTAKUNNAN JÄSENTEN ALLEKIRJOITUKSET	46
7 LIITTEET	47

Kannen kuva: Kilpailutyö ”Triadi”
Taitto: Anni Vakkuri / Kouvolan seurakuntayhtymä

1 KILPAILUKUTSU

1.1 Kilpailun luonne ja tarkoitus

Kouvolan seurakuntayhtymä järjesti yhteistyössä Kouvolan kaupungin kanssa yleisen suppean ideakilpailun Myllykosken kirkon laajennuksen, olemassa olevien kirkon tilojen sekä kirkon lähiympäristön suunnittelusta. Kilpailu järjestettiin Suomen Arkkitehtiliiton kilpailusääntöjen mukaisena kilpailuna.

Kilpailutehtävänä oli suunnitella Myllykosken kirkon laajennus sekä kirkon nykyisten tilojen uudelleenjärjestely. Tavoitteena oli suunnitella nykyisen kirkon ja lisärakennuksen muodostama rakennuskokonaisuus, ns. monitoimikirkko, huomioiden alueen kulttuurihistoriallinen ja arkkitehtoninen arvo. Kilpailun tulos tulee toimimaan lähtökohtana tarkemmalle suunnittelulle.

Kilpailutehtävänä oli myös ideoida kirkon lähiympäristöä, sen edessä olevaa toria ja Myllykoskentien vartta sekä näiden muodostamaa kokonaisuutta nykyistä merkittävämpänä osana Myllykosken keskustan toimintoja.

Kilpailun voittanut työ on tarkoitus ottaa kilpailun jälkeen käynnistyvän kirkkorakennuksen jatkosuunnittelun pohjaksi.

1.2 Kilpailun järjestäjä

Kilpailun järjesti Kouvolan seurakuntayhtymä.

1.3 Osallistumisoikeus

Kilpailu oli avoin kaikille Suomen sekä muiden Euroopan Unionin ja sen hankintalainsäädännön piiriin kuuluvien maiden kansalaisille voimassa olevien lakien ja sopimusten mukaisesti. Kilpailun kielenä oli suomi.

1.4 Palkinnot

Palkintoina jaettiin 60 000 euroa seuraavasti:

- I palkinto 25 000 euroa
- II palkinto 15 000 euroa
- III palkinto 10 000 euroa
- Lisäksi jaettiin kaksi lunastusta suuruudeltaan 5000 euroa.

Palkinnot maksettiin Suomen Arkkitehtiliiton (SAFA) kautta, joka peri kilpailusääntöjensä mukaan 7 % palkinnoista. Kilpailun palkinnoille haettiin verovapautta.

1.5 Palkintolautakunta

Palkintolautakuntaan kuuluivat:

Kouvolan seurakuntayhtymän nimeäminä edustajina:

- Heikki Heinonen, kirkkoherra, Anjalankosken seurakunta
- Riitta Lonka, hallintojohtaja
- Jukka Reijo, kiinteistöpäällikkö
- Kari Punkkinen, kiinteistö- ja hautauspalvelun johtokunnan jäsen
- Jussi Raukko, kiinteistö- ja hautauspalvelun johtokunnan jäsen

Kouvolan kaupungin nimeäminä edustajina:

- Edla Mäkelä, lupa-arkkitehti
- Kari Järvenkylä, lupa-arkkitehti
- Kaisa Niilo-Rämä, kaavoitusarkkitehti
- Hannu Tylli, kaavoituspäällikkö
- Heikki Kauppi, kaavoitusinsinööri

SAFA:n nimeäminä edustajina:

- Sarlotta Narjus, arkkitehti
- Niko Sirola, arkkitehti

SAFA:n kilpailusääntöjen mukaisia ammattijäseniä olivat Edla Mäkelä, Kari Järvenkylä, Kaisa Niilo-Rämä, Hannu Tylli, Heikki Kauppi, Sarlotta Narjus sekä Niko Sirola.

Palkintolautakunnan sihteerinä toimi Kouvolan seurakuntayhtymältä Anne Loikala.

Palkintolautakunta voi halutessaan kuulla myös muita ennalta nimeämättömiä asiantuntijoita arvioidessaan ehdotusten toteutettavuutta, toiminnallisuutta, taloudellisuutta tai kaupunkikuvallista soveltuvuutta. Asiantuntijat eivät osallistu arvosteluun.

1.6 Kilpailuohjelman hyväksyminen

Kilpailuohjelma oli järjestäjien, palkintolautakunnan ja Suomen Arkkitehtiliitto SAFA:n kilpailutoimikunnan hyväksymä.

1.7 Kilpailun aikataulu

Kilpailu alkoi ti 12.1.2016 ja päättyi to 14.4.2016.

2 KILPAILUTEHTÄVÄ

2.1 Kilpailutehtävän tausta

2.1.1 Kilpailun järjestäjä

Kilpailun järjestäjä on Kouvolan seurakuntayhtymä, jonka muodostavat Anjalankosken, Elimäen, Kouvolan, Kuusankosken ja Valkealan seurakunnat sekä Jaalan kappeliseurakunta, joka on osa Kuusankosken seurakuntaa. Evankelisluterilainen seurakuntayhtymä toimii koko Kouvolan kaupungin alueella. Jäsenmäärä on noin 67 000. Jäsenseurakunnat kuuluvat Mikkelin hiippakuntaan.

Myllykosken kirkko kuuluu Anjalankosken seurakuntaan, jonka jäsenmäärä on noin 12 000. Seurakunnan jäsenmäärä on laskenut noin 250:llä vuodessa. Yhteinen kirkkovaltuusto on päättänyt luopua seurakuntatalosta Pappilantien varrella kosteus- ja sisäilmaongelmien vuoksi. Anjalankosken seurakunnalla on Myllykosken kirkon lisäksi Anjalan kirkko, Sippolan kirkko, Inkeröisten kirkko ja Ummeljoen kyläkirkko. Kirkkojen läheisyydessä sijaitsee seurakuntatalot.

Seurakunnalla on toimintaa Myllykoskella tällä hetkellä Myllykosken kirkossa sekä kirkosta noin 500 m päässä sijaitsevassa vuokratussa seurakuntakodissa, joka toimii väistötilana vuoteen 2019 saakka. Myllykosken kirkossa järjestettiin vuonna 2014 yhteensä 231 tilaisuutta, joissa oli noin 12 500 osallistujaa eli keskimäärin 54 osallistujaa/tilaisuus. Seurakunnan muissa toimitiloissa järjestettiin vuonna 2014 yhteensä noin 300 tilaisuutta. Osallistujia tilaisuuksissa oli noin 5 400 eli keskimäärin 18 osallistujaa/tilaisuus.

Tulevaisuudessa Myllykosken alueen seurakunnallinen toiminta on tarkoitus keskittää yhteen kiinteistöön, kirkkorakennukseen. Myllykosken kirkon tiloille on tavoitteena löytää monipuolisempaa käyttöä ja rakentaa tarvittava lisärakennus kirkon yhteyteen.

2.1.2 Kilpailualueen sijainti ja laajuus

Kilpailualue sijaitsee Myllykosken taajamassa, noin 15 km Kouvolan keskustasta etelään. Kilpailualue käsittää kirkon ja sen lähiympäristön rajautuen lännessä Kenraalintiehen, idässä rautatiehen ja etelässä Pappilantie – Toritiehen. Alueen pinta-ala on noin 4,6 ha. ja siellä asuu 33 asukasta, joista kolmannes on syntynyt 2000-luvulla.

2.1.3 Myllykosken taajama

Kymijoen länsirannalle Myllykosken vanhalle myllypaikalle perustettiin saha 1750-luvulla. Ummeljoen sahan sijainti oli edullinen, sillä sinne pystyi uitta-

maan puutavaraa Päijänteeltä asti. Kymijoen kosket olivat hankalakulkuisia, ja Kymijoen teollistuminen ja suuret puutavaran yhteisuitot alkoivat vasta 1800-luvun lopulla. Varsinainen Kymijoen teollistuminen laajeni Inkeröisilta virran yläjuoksulle Myllykoskelle 1880-luvulla joen molemmin puolin perustettujen pienten puuhiomoiden myötä. Myllykosken saha ja puuhiomo siirtyivät 1887 Träsliperi-yhtiölle. Myllykoski Oy aloitti paperin valmistuksen 1905. Myllykoski Oy:n edeltäjänä pidetään Björnberg-suvun 1892 muodostamaa yhtiötä. Myllykosken, Simpeleen ja Jämsänkosken tehtaat yhdistettiin 1920 Yhtyneet Paperitehtaat Osakeyhtiöksi, johon myöhemmin liitettiin vielä Valkeakoski-Osakeyhtiö. Suuryhtiön keskuspaikka oli Myllykoskella. Myllykosken tehdas erosi Yhdistyneistä Paperitehtaista 1952 omaksi yhtiökseen.

Myllykosken teollisuuslaitos ja sen ympärille rakennut yhdyskunta on luokiteltu valtakunnallisesti merkittäväksi rakennetuksi kulttuuriympäristöksi (RKY, Myllykosken teollisuusympäristö). Kymijoen itärannalla muodostuneeseen teollisuusympäristöön kuuluu teollisuuslaitoksen lisäksi kokonainen yhdyskunta kirkkoineen, kouluineen, kerhoineen ja asuntoalueineen. Myllykosken teollisuusalueen rakentamista leimaa yhtenäinen, ennen kaikkea W.G. Palmqvistin 1920- ja 1930-luvulla luoma arkkitehtuuri. Palmqvist suunnitteli alueen asemakaavan, jonka yhtenä kantavana ajatuksena oli Myllykoskentie päätteinään tehtaan pääportti lännessä ja rautatieasema idässä. Kirkko ja toriaukio sijoittuivat Myllykoskentien ja toisen pääkadun, Kenraalintien, risteämään. Myllykoskentien varrella on kaksikerroksisia asuintaloja sekä kaupunkikuvan kannalta tärkeä tehtaan seuratalo ja joukko liikerakennuksia.

Palmqvist suunnitteli Myllykoskelle myös tehtaan vesi- ja höyryvoimalaitoksen, puuhiomon, paperitehtaan, korjauspajan, pääkonttorin, virkailijaklubin, seuratalon ja lukuisia asuinrakennuksia. Hiomo ja vesivoimalaitos ovat valmistuneet vuonna 1929 ja paperitehdas vuonna 1933. Punatiilisiä tuotantorakennuksia on myöhemmin laajennettu. Myös tehtaan asuntoalueet on rakennettu 1920–1930-luvulla.

Myllykoskentie on ollut 1980-luvulle saakka Myllykosken keskuspaikka, joka on yhdistänyt Myllykosken paperitehtaan pääportin ja entisen rautatieaseman. Alueen palvelut sijoittuivat Myllykoskentien läheisyyteen. Saavuttaessa Myllykosken rautatieasemalle avautui Myllykosken tieltä näyttävä näkymä Myllykoskentielle kirkon ja tehtaan suuntaan. Myllykoskentien

liiketilat olivat vilkkaassa käytössä, ja ihmisten oli luontevaa liikkua kävellen liiketilojen välillä, koska yksityisautoilun määrä oli huomattavasti vähäisempää.

Vanha rautatieasema oli käytössä 1970-luvulle saakka, jonka jälkeen uusi asema rakennettiin rautatien toiselle puolelle. Tämän seurauksena Myllykoskentien päästä hävisi alueen keskeisin solmukohta. Liiketilojen keskittyessä vilkkaammin liikennöidyn Kenraalintien varteen alkoi liiketoiminta Myllykoskentiellä hiipua. Yksityisautoilun lisääntyminen ja suurehkojen automarkettien saapuminen Myllykoskelle autioitti entisestään Myllykoskentien liiketoimintaa. Liiketoiminnan hiipuesssa myös rakennusten kunto alkoi heiketä.

Myllykoski on nykyään noin 5 000 asukkaan taajama, jonka väkiluku on viime vuosina hiljalleen vähentynyt. Myllykosken paperitehdas suljettiin vuonna 2011. Paperinteossa oli tehtaallla loppuvaiheessa töissä 375 ihmistä, 1980-luvulla luku oli liki 1 500. Myllykosken tehtaan sulkeminen ja kaikkiaan 497 ihmisen irtisanominen (myynti ja markkinointi mukaan lukien) on osa suomalaisen paperiteollisuuden suurta muutosta, mikä vaikuttaa edelleen merkittävästi taajamaan ja sen kehitykseen. Entisen paperitehtaan tiloihin on etsitty uutta käyttöä siitä lähtien, kun tehdas lopetettiin.

2010-luvulla Myllykoskentien päätteinä olleet toiminnot, rautatieasema ja paperitehdas, ovat hiljentyneet. Palmqvistin alkuperäinen kaupunkikuvallinen somitelma on kuitenkin edelleen havaittavissa. Kirkko ja tori ovat nykyään kaupunkikuvallisesti Myllykoskentien merkittävimmät elementit, joissa on edelleen aktiivista toimintaa.

2.1.4 Rakennettu ympäristö

Kilpailualue kuuluu kokonaisuudessa RKY-alueeseen. RKY-alueilla tavoitteena on arvokkaan ympäristön ja rakennusten säilyminen sekä muutosten ja täydennysrakentamisen sopeuttaminen alueen erityispiirteisiin.

Myllykosken kirkko

Vuonna 1929 perustettiin Myllykosken-Viialan pikkukirkkoyhdistys, jonka tavoitteena oli kirkon rakentaminen Myllykoskelle. Myllykosken merkittävä työllistäjä Yhtyneet paperitehtaat Oy tarjosi tontin ja rahoitti kirkon rakentamisen. Paperitehtaan hallituksen puheenjohtajan kenraali Rudolf Walden näki kirkon eräksi kaikkein keskeisimmistä yhteiskunnan kulmakivistä.

Arkkitehti W. G. Palmqvistin suunnittelema kirkko valmistui vuonna 1936. Kirkko on päätytornillinen, tiilestä muurattu pitkäkirkko, joka on rapattu valkoiseksi. Kirkon 45 metriä korkean tornin yläosa on tiilipintainen ja huippua koristaa Rudolf Waldenin toimomuksesta asetettu neonristi. Kirkossa on tiilikatto. Tornin huipun materiaalina on patinoitunut kupari. Kirkon sokkeli on graniittia.

Kirkkosali on mitoitettu noin 400 henkilölle ja sielä on kiinteät penkit. Alttari sijaitsee kirkkosalista erotetussa kuoriosassa, jonka lattiapinta on muuttaman askelman kirkkosalia ylempänä. Alttaritaulun on maalannut taiteilija Martti Rannila. Taiteilija Viktor Jansson on muotoillut alttaritaulun yläpuolella olevan ”Vapahtajaa ristillä” kuvaavan pronssisen veistoksen sekä sivuseinällä olevan Jeesusta ja Pietaria esittävän korkokuvan. Urkuparvella sijaitsevat alkuperäiset urut, joita Kangasalan urkurakentamo uusi vuonna 1985. Uruissa on 18 äänikertaa. Näihin koristeellisiin tyyliurkuihin on vaikuttanut pohjoiseurooppalainen barokkiperinne. Kirkon akustiikka sopivine jälkikuineen, toimii erinomaisena musiikin esittämispäikkänä kuoroille sekä erilaisille musiikkiesityksille. Porastettu alttarirakenne toimii esiintymiskorokkeena.

Kirkkosalin lisäksi alkuperäiseen kirkkorakennukseen kuuluu pieni ja matala siipiosa, jossa on seurakuntasali. Kirkko- ja seurakuntasalin välissä on liukuovet. Seurakuntasali on kalustettu irtopöydillä ja tuoleilla. Istumapaikkoja on noin 30 henkilölle. Seurakuntasalin yhteydessä on pieni keittiötila. Sakasti sijaitsee kuorin ja seurakuntasalin välissä.

Kirkossa on tehty viimeisimmät muutokset vuonna 2007. Suunnittelijana toimi rakennusarkkitehti Pentti Hellén. Pääsisäänkäynnin yhteyteen lisättiin inva-luis-ka ja wc-tilat. Alttari siirrettiin irti kuorin seinästä ja alttaripöytä uusittiin. Sakastin, keittiötilojen ja seurakuntasalin säilytyskalusteet uusittiin ja rakennus liitettiin kaukolämpöverkkoon. Kirkon sisäpinnat maalattiin ja lattiapinnat uusittiin.

Kirkkopuistossa sijaitsee sankarihautausmaa, jossa on 118 sankarivainajan hautapaikka. Sankarihautausmaan muistomerkin ”In Memoriam” on veistänyt Oskari Jauhainen. Kirkon pääsisäänkäynnin vasemmalla puolella on Karjalaan jääneiden muistomerkki.

Muut kulttuurihistoriallisesti arvokkaat rakennukset kirkon ympäristössä

Seuratalo (Myllykoskentie 3)

W. G. Palmqvist laati ensimmäiset suunnitelmat yksityiskohdissaan maurilaisvaikutteiselle seuratalolle vuonna 1937. Rakennuksen sisätilojen ryhmityksessä on nähtävissä funktionalismin vaikutus. Valmistuessaan Myllykosken seuratalossa oli lähes 500 hengen juhlasali näyttämöineen, 80 hengen luentosali, kirjasto, ravintolasali keittiöineen sekä kokoontumistiloja. Lisäksi talosta löytyy painisali ja 26-metrinen ampumarata. Myllykosken monumentaalinen seuratalo vihittiin käyttöönsä joulukuussa vuonna 1938 Rudolf Waldenin 60-vuotispäivillä. Talon omistaa UPM Kymmene Oy ja se on nykyisin tyhjillään.

Seurataloa vastapäätä on sijainnut vuonna 1936 valmistunut SOK:n liikerakennus. Rakennuksen suunnitteli mahdollisesti arkkitehti Erkki Huttunen. Rakennusta laajennettiin 1980-luvun lopulla ja alkuperäinen osa purettiin myöhemmin.

Entinen pappila (Pappilantie 6)

Myllykosken pappila valmistui kirkon viereen 1958 ja se myytiin yksityishenkilölle vuonna 2008. Viimeiset vuodet ennen myyntiä se oli vuokrattuna Anjalankosken kaupungille päiväkotitoimintaa varten. Rakennus on nykyään asuinkäytössä.

Kirkon ympäristö

Myllykosken tori sijaitsee Kenraalintien ja Myllykoskentien risteyksessä, aivan Myllykosken kirkon edessä. Torilla, puoliksi kirkon tontilla sijaitsee mm. pyöreä, istutuksin rajattu vesiaihe. Torialue kunnostettiin 1980-luvun lopulla. Myyntikatos sekä torin laidalla Kenraalintien varressa sijaitseva bussipysäkin katos on rakennettu 2010-luvulla.

Tori on auki ympäri vuoden mutta sen käyttö on vilkkainta kesäisin, jolloin toripäiviä on kaksi kertaa viikossa. Lisäksi torilla pidetään markkinat kolme kertaa vuodessa sekä satunnaisesti muita tapahtumia, kuten vappujuhlia, nuorisotilaisuuksia ja seurakunnan tapahtumia. Torin eteläpuolella on puistoalue, jonka reunassa Pappilantien varressa on nykyisin taksiautoilijoiden käytössä oleva kioskirakennus.

Myllykoskentien asuin- ja liikerakennukset muodostavat 1950–1960-luvuille tyypillisen kaupunkikuvallisen kokonaisuuden. Alueen kokonaismiljöö on

historiallisesti hyvin säilynyt. Ajalleen tyypillisenä rakennushistoriallisena kokonaisuutena alue on ainoa laatuaan Myllykoskella. Monet rakennuksista ovat nykyisin vajaakäytössä. Rakennuksissa toimii mm. tilitoimisto, parturi-kampaamo, sähköasennusliike, nuorten työpaja ja matkahuolto, A-klinikan avokuntoutusyksikkö sekä kaksi kirpputoria.

Viherympäristö

Kirkon ympäristö on hyvin vehreä ja alueella kasvava puusto suurikokoista. Myllykoskentien reunassa kasvava lehmusrivi ja sankarihautausmaalla kasvavat suuret tammet tulee säilyttää. Suunnittelussa tulee huomioida säilytettävien puiden elinkelpoisuuden turvaaminen myös rakennustyömaan aikana. Torin viereisen puistikon puut tulee ensisijaisesti säilyttää, mutta niiden osittaista poistamista voidaan myös perustellusti esittää. Kilpailualueella ei ole tiedossa olevia luontokohteita tai uhanalaisten kasvi- tai eliölajien esiintymisympäristöjä.

2.2 Kilpailun tavoitteet

Kilpailun tavoitteena oli ideoida toiminnallisesti tarkoituksenmukainen, ympäristöön sopiva ja arkkitehtonisesti laadukas lähtökohta Myllykosken kirkon ja sen lähiympäristön kehittämiseksi.

Kilpailijoiden tuli suunnitella lisärakennus nykyisen kirkon yhteyteen huomioiden rakennuksen ja alueen kulttuurihistoriallinen ja arkkitehtoninen arvo. Lisärakennuksen ja kirkon tuli muodostaa yhdessä ns. monitoimikirkko, joka vaatii myös nykyisen kirkon tilojen muutossuunnittelua. Kilpailuehdotuksessa tuli lisäksi ideoida lähiympäristöä ja esittää toimenpiteitä kilpailualueen elinvoimaisuuden kehittämiseksi.

Suunnittelijoilta edellytettiin, että kilpailuehdotuksessa on luontevasti ratkaistu teknistaloudelliset ja kestävän kehityksen vaatimukset sekä tilojen ja alueiden toiminnallinen monipuolisuus ja joustavuus.

2.3 Suunnitteluohjeet

Kirkon laajennus ja nykyisten tilojen suunnittelu (monitoimikirkko)

Kirkkorakennuksen päätehtävänä on perinteisesti ollut toimia seurakunnan jumalanpalvelustilana. Sunnuntaijumalanpalvelusten lisäksi kirkkosalia käytetään mm. avioliittoon vihkimiseen, kastetilaisuuksiin, konfirmaatioihin, konsertteihin ja koululaisten juma-

lanpalveluksiin. Kirkkosalin käyttömahdollisuuksien ideoinnissa tuli huomioida kirkkovuoden päätapahtumat esimerkiksi jouluna ja pääsiäisenä, jolloin kirkot ovat ääriään myöten täynnä.

Toinen tärkeä tilallinen pääpaino kilpailussa oli erilaisten kerho- ja kokoontumistilojen ideoinnissa. Niissä tulee voida järjestää kuorotoimintaa, kerhoja eri-ikäisille ja -kokoisille ryhmille, diakonia- ja sielunhoitotyötä, rippikouluopetusta sekä erilaisia juhlatilaisuuksia. Tilasuunnittelussa toivottiin ratkaisua, jossa nykyiset ja uudet tilat muodostavat luontevan kokonaisuuden, kaikille avoimen olohuoneen, jonne on helppo tulla.

Kirkkorakennukseen suunniteltavien tilojen toivottiin synnyttävän uudenlaista toimintaa. Tilojen tuli soveltaa kahden hengen keskusteluista noin 400 hengen tilaisuuksiin. Tavoitteena oli, että tilat ovat muunneltavissa ja voivat olla samanaikaisesti käytössä.

Kirkkorakennuksen tilatarpeet on mitoitettu työtekijöiden tarvekartoituksen ja Anjalankosken seurakuntaneuvoston toiveiden mukaisesti. Myllykosken kirkon nykyisten tilojen yhteenlaskettu huoneala on 517 hum2. Lisätilatarve on 450–500 hum2. Esitetystä ohjeellisesta tilojen pinta-aloista sai poiketa perustelusti. Tilat sai sijoittaa laajennusosaan tai muokkamalla nykyisen rakennuksen tiloja.

Kirkon liittyminen lähiympäristöön

Uuden kirkkorakennuksen toivottiin edistävän koko suunnittelualueen elinvoimaisuutta, jonka myötä uusien toimintojen sijoittuminen Myllykoskentien ja torin alueelle olisi nykyistä todennäköisempää. Kirkon laajennus piti sijoitettava kirkon laajennukselle varatulle alueelle.

Kirkkopihalla sijaitseva sankarihautausmaa tuli säilyttää kilpailussa nykyisellään. Suunnitelmissa sai osoittaa uuden paikan Karjalaan jääneiden muistomerkillle tai tuoda muistomerkki muilla tavoin paremmin esiin osana puistoaluetta.

Autojen pysäköinti kirkkopihalla on kielletty. Polkupyörien pysäköinti ja saattoliikenne on sallittu. Suunnitelmissa tuli huomioida kirkkoon liittyvä huoltoliikenne.

Kirkon välittömään läheisyyteen tuli sijoittaa aidattu leikkipaikka kerhotoimintaa varten. Leikkipaikan sai perustellusti sijoittaa myös muualle kilpailualueella.

Myllykosken kirkkoa koskevat kirkkolain kohdat (KL 14. luku)

Kirkollisia rakennuksia ovat kirkot ja kellotapulit, siunaus- ja hautakappelit sekä hautausmaalla olevat niihin rinnastettavat rakennukset. Kirkkopihaan, sen ja hautausmaan aitaan ja porttiin sekä sankarihautausmaahan sovelletaan, mitä kirkollisista rakennuksista säädetään. Kirkkovaltuuston päätös on alistettava kirkkohallituksen vahvistettavaksi, jos se koskee mm. kirkollisen rakennuksen olennaista muuttamista. Seurakunnan tai seurakuntayhtymän on ennen päätöksen tekemistä varattava Museovirastolle tilaisuus antaa asiasta lausunto, jos päätös koskee suojellun tai sellaisen kirkollisen rakennuksen, jonka käyttöön ottamisesta on kulunut 50 vuotta, olennaista muuttamista tai purkamista taikka käyttötarkoituksen muuttamista. Lausunto on pyydettävä jo asiaa koskevasta suunnitelmasta.

Kustannustavoitteet

Seurakuntayhtymän investointisuunnitelmassa on varattu kirkon ja laajennuksen suunnitteluun ja toteutukseen 2,2 milj. euroa. Kilpailutöiden arvioinnin aikana palkintoluokkaan valituista ehdotuksista laskettiin toteutuksen tavoitehinnat. Kirkon ja laajennuksen tavoitekäyttöikä on 200 vuotta. Rakennuksen tulee olla arkkitehtonisesti ja teknisesti kestävä ja laadukas.

Lähiympäristön suunnittelu

Kilpailijoiden tuli esittää alueelle kaupunkikuvallisia ja toiminnallisia kehittämisideoita, joiden avulla kulttuurihistoriallisesti arvokas aluekokonaisuus säilyisi ja kehittyisi uudella konseptillaan. Myllykoskentien ja torin alueesta halutaan kaupunkikuvallisesti laadukas, viihtyisä ja turvallinen kaupunkilaisten kohtaus- ja ajanviettopaikka, jota reunustaa asukkaiden ja palveluiden elävöittämät rakennukset.

Vaaditut asiakirjat

- Selostus
- Asemapiiustus, mittakaava 1:1000
- Pohjapiirustukset kirkosta ja kirkon laajennuksesta, mittakaava 1:250
- Julkisivut ja leikkaus, mittakaava 1:250
- Perspektiivikuvat 2 kpl

2.4 Kilpailuehdotusten arvosteluperusteet

Kilpailuehdotuksia arvioitiin suhteessa asetettuihin tavoitteisiin. Arvioinnissa painotettiin kirkkorakennuksen suunnitelmaa. Kilpailuehdotuksen kokonaisratkaisua, sen kehityskelpoisuutta ja soveltuvuutta kaupunkikuvaan ja lähiympäristöön pidettiin tärkeämpinä kuin osaratkaisujen tai yksityiskohtien virheettömyyttä. Uusia rakennusteknisiä innovaatioita ei kilpailulla haettu.

Arvostelussa kiinnitettiin huomiota seuraaviin seikkoihin:

- arkkitehtoninen ja kaupunkikuvallinen kokonaisuus
- paikan identiteetti, houkuttelevuus ja viihtyisyys
- tilaratkaisujen toimivuus, monipuolisuus ja muunneltavuus
- toimintojen luonteva sijoittuminen
- toteutuskelpoisuus ja taloudellisuus
- ympäristönsä huomioon ottava, terveellinen, turvallinen ja esteetön ratkaisu

3 YLEISARVOSTELU JA EHDOTUSTEN VERTAILU

Myllykosken kirkkokilpailu tuotti valtavan määrän tutkittuja ehdotuksia, jotka valottivat esitettyä problematiikkaa monitahoisesti. Lähtökohtaisesti tiedettiin tehtävän olevan vaikean – ja monissa ehdotuksissa ei ollut uskallettu kajota juurikaan olevaan kirkkoon, jolloin toiminnallisuus ei muodostunut toivotulla tavalla yhtenäiseksi kokonaisuudeksi vaan uudisrakennukset jäivät irrallisiksi.

Kilpailu osoitti, että lähestymistapoja laajennukselle oli useita, mutta pääosin ehdotukset voitaisiin jakaa kolmeen eri kategoriaan:

1. Kirkon eteläpuolelle sijoittuvat nykyistä pihaa hyödyntävät ehdotukset, jotka muodostivat erillisen pihan nykyisen kirkon ja uudisrakennuksen väliin.
2. Diagonaalisesti kirkon taakse ja Myllykoskentielle asti sijoittuvat rakennukset
3. Amebamaiset ehdotukset, jotka sijoittuvat laajalti nykyisen kirkon eteläseinustaan kiinni

Joissakin ehdotuksissa on löytynyt luontevia tapoja avata uudisrakennuksen sisäänkäyntiä myös Myllykoskentien suuntaan. Radikaalisti Myllykoskentien puolelle levittäytyneitä uudisrakennuksia ei pidetty kaupunkikuvallisesti hyvinä ja luontevina. Parhaimmillaan bulevardimainen historiallinen katujäsenitys oli saanut tyylikkään aukiomaisen uuden sisään-tulopihan, joka yhdisti uudisrakennuksen ja vanhan kirkon.

Materiaaleiltaan luontevimmaksi osoittautuivat kiviaineiset kirkkorakennukset, joiden uskoisi myös helpoiten saavuttavan kestävän 200 v. käyttöiän. Myllykosken historiaan nojaten puun käyttö oli vahvasti esillä. Puu sisätiloissa tuntui luontevammalta kuin kokonaan rakenteellisesti ja ulkopuoleltakin puisen lisärakennuksen tekeminen vanhan kirkon vierelle.

Toiminnallisesti vain harvoissa ehdotuksissa oli otettu kantaa nykyisen kirkon sisäisille järjestelyille, tosin muutamissa ehdotuksissa oli ehdotettu irtopenkkeihin siirtymistä, jota pidettiin toiminnallisen uudistuksen kannalta hyvänä.

Tiukka kokonaisbudjetti oli useiden ehdotusten osalta jäänyt huomioimatta. Erityisesti ehdotukset, joissa voimakkaasti puututtiin olevan kirkon rakenteisiin, nähtiin kustannusmielessä ongelmallisena. Nykyinen kirkko on äskettäin peruskorjattu ja teknisesti varsin hyvässä kunnossa, eivätkä ehdotukset, joissa mm. nykyiset talotekniikat olisi jouduttu kokonaan uusi-maan, tuntuneet mielekkäiltä tai toteutuskelpoisilta.

Kirkon lähiympäristön suunnittelun näkökulmasta parhaissa kilpailutöissä on käsitelty koko kilpailu-alue. Taajaman kokoon sekä kaupunkirakenteeseen sopivia kaupunkikuvallisia ja toiminnallisia ideoita on esitetty näissä töissä useita. Lisäksi monissa töissä on mm.

- seurantaloon ja kirkon välinen visuaalinen ja toiminnallinen yhteys huomioitu ansiokkaasti, ja sitä on kehitetty
- torialueen kehittämiseksi esitetty mielenkiintoisia ideoita. Torin tilallisuutta on mm. parannettu rajaamalla sitä paremmin ympäröivästä katutilasta
- Myllykoskentien elävöittämiseksi esitetty monenlaisia toiminnallisia ja kaupunkikuvallisia ideoita
- Myllykoskentien itäpäähän esitetty luontevia toiminnallisia ja kaupunkikuvallisia ratkaisuja
- kehitetty nykyisiä ja avattu uusia yhteyksiä ympäröivään kaupunkirakenteeseen
- ehdotettu alueelle sopivaa täydennysrakentamista

Monissa kilpailuehdotuksissa on mielenkiintoisia yksittäisiä ideoita lähiympäristön kannalta. Kilpailuun ei kuitenkaan jätetty montakaan työtä, jossa ideointi olisi kattanut koko suunnittelualueen. Kokonaisuutena parhaat työt kirkon lähiympäristön suunnittelun näkökulmasta ovat nimimerkit Kirkon helma, Kolme muuria, Kuoma ja Kyyhky.

Parhaissa ehdotuksissa tekijät olivat löytäneet uudisrakennukselle yksinkertaisen ja vahvan perusarkkitehtuuriin nojaavan muotokielen, jolloin tulokseksi muodostui uusi kokonaisuus eikä lisäsiipi nykyiselle kirkolle.

4 EHDOTUSKOHTAINEN ARVOSTELU

Palkintoluokka

12. BLESS IS MORE

Arkkitehtuuriltaan varmaotteinen ja huolellisesti tutkittu ehdotus. Puurakenteinen laajennusosa on kaupunkikuvassa vapaamuotoinen itsellinen srk-rakennus. Kaunis veistoksellinen geometria liittyy hallitusti vanhaan kirkkoon ja muodostaa jännitteisen parin sille. Lasi ja aaltoileva puurima `hameenhelma luo julkisivuihin keveyden ja leijuvuuden mielikuvan.

Laajennusosan tilat kietoutuvat sisäpihan ympärille. Tämä mahdollistaa luonnonvalon saamisen syvä-runkoiseen rakennukseen sekä näkymiä sisätiloista vanhan kirkon torniin.

Perustoimintojen sijoittaminen sekä yhteydet ovat toimivia. Rakennusten tasoerot on ratkaistu onnistuneesti. Aulasta on hyvät yhteydet kokoontumistiloihin ja vanhaan kirkkoon. Kerhotilojen yhdistäminen toisiinsa on mahdollista. Toimistotilojen kaksikerroksisuus ei ole toivottavaa. Kerhotilaan avautuvan varaston sijoittaminen vanhalle puolelle edellyttää kalliita purkuja, jotta tilat saadaan samaan tasoon.

Rakennusteknisesti ja kustannuksellisesti tarkasteltuna rakennuksen geometria sekä sisäpiha ovat haasteellisia toteutettavuuden kannalta.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue, mutta ehdotetut muutokset jäävät melko kevyiksi. Seurantaloon ja kirkon välistä yhteyttä ei ole huomioitu. Myllykoskentien itäpääty on käsitelty varsin kevyesti.

18. HAITARI

Kattomuodoltaan polveileva viuhkamainen komea lasi-puukappale on sijoitettu vanhan kirkon eteläpuolelle luontevasti. Tontin aurinkoiselle puolelle on sijoitettu ulko-oleskelu ja leikki-alueet. Laajennus liittyy vanhan kirkon aulaan sekä siipiosaan. Rakennusten väliin muodostuu suljettu sisäpiha. Arkkitehtuuriltaan laajennus on keveän raikas. Ehdotuksen arkkitehtoniset ja materiaaliratkaisut ovat tarkoin harkittuja ja niillä saavutetaan miellyttävän lämmin tunnelma rakennuksen ulko- ja sisätiloissa. Osin lasijulkisivujen päälle ulottuva puurimoitus toimii hyvin sekä visuaalisesti että teknisesti.

Laajennusosan toimintojen sijoittamisen peruskonsepti mahdollisimman avoimesta sisätilasta, jossa

aputilat on sijoitettu keskelle, on hyvä lähtökohta suunnittelulle. Ehdotuksessa ei ole silti pystytty ratkaisemaan toiminnallisuutta parhaalla mahdollisella tavalla. Vanha pääsisäänkäynti palvelee koko rakennuskokonaisuutta.

Toimenpiteen seuraukset tuottavat toiminnallisia haasteita. Vanhan portaan ja aula- wc:n purku sekä uuden porrasyhteyden rakentaminen kirkkoparvelle ovat kalliita toimenpiteitä. Kirkkosalin tilaisuuksia ajatellen uudet wc-tilat ovat liian kaukana.

Laajennusosassa tilat on sijoitettu aulakäytävän varteen selkeästi.

Kerhotilat sijaitsevat hyvin rinnakkain ja niitä voidaan kytkeä toisiinsa.

Suora kulkuyhteys kirkkosaliin myös toimistosiiivestä olisi suotavaa. Keittiö on sijoitettu hyvin ajatellen laajennusosaa mutta ei palvele hyvin vanhaa kirkkosalia. Kellarin laajentaminen ja hissin rakentaminen nostavat rakennuksen kustannuksia eikä ole suositeltava ratkaisu. Sisätilat ovat harmooniset ja valonkäsittely on onnistunut hyvin.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue ja etenkin Myllykosken kadun osalta aluetta on tutkittu huolellisesti. Seurantaloon ja kirkon välinen yhteys on huomioitu, mutta sen parantamisen osalta ei ole esitetty toimenpiteitä. Työssä on ideoitu ansiokkaasti mm. alueen valaistuksen periaatteita.

22. IHOP

Ehdotus on yksinkertaisen oivaltava ja rohkea ja sopii Myllykosken kaupunkikuvaan hyvin. Selkeämuotoinen laajennusosa on sijoitettu kirkon itäpuolelle ja se jatkaa vanhan kirkon geometriaa onnistuneesti. Lännestä torin suunnalta katsottuna laajennusosa jää vanhan kirkon taakse, eikä muuta kirkon hierarkista asemaa. Koillisen suunnalla uusi rakennus tiivistää ja jäntevöittää Myllykoskentien katutilaa. Viistämällä rakennuksen päätyä on luotu seurakuntarakennukselle sisääntuloaukio ja samalla on lasinen sisääntulojulkisivu saatu käännettyä kohti Myllykoskentietä.

Sisältä ja ulkoa kokovalkoinen rakennus on raikas ja valoisa.

Julkisivujen jäsenöinnissä on epävarmuutta. Lasi-julkisivu on esitetty epärealistisen eteerisenä. Rakennuksen rapattujen julkisivujen aukotus modernilla kaari-ikkuna -tulkinnalla toimii 2.kerroksen sisäperspektiivissä, mutta antaako esitetty kaari-ikkuna laajennusosaan liian kirkkomaisen tunnelman? Eteläjulkisivun kaari-ikkunoiden ja seurakuntasalin suurten lasiovien sommitelma herättävät myös kysymyksiä.

Ajatus seurakuntasalin sijoittamiseksi kirkkosalin jatkeeksi ja avaamalla kulkuyhteys tilojen välille on hyvä. Huoltotoimintojen sijoittaminen suurien kokoontumistilojen väliin on looginen. Sakariston siirto kirkkosalin yhteyteen on toimiva.

Ehdotuksen toiminnallisena ongelma on että alahuone ja ylähuone toimivat monitoimikirkon läpikulkutiloina (kahvitarjoilut, henkilökuntaliikenne, vierailijat, kulku wc tiloihin jne.). Oleskeluportaitikka on hyvä ajatus. Esitetty tuulikaappiratkaisu ei ole työlle eduksi. Useampikerroksisessa esteettömässä julkisessa rakennuksessa tulee olla hissi.

Suunnitelmassa on käsitelty lähes koko kilpailualue, mutta ehdotetut muutokset jäävät melko kevyiksi. Ehdotettujen toimintojen sijainti on luonteva ja toteutettavuus realistinen. Seurantaloon ja kirkon välinen yhteys on huomioitu, mutta toimenpiteitä sen parantamiseksi ei ole esitetty. Myllykoskentien itäpääty on käsitelty kevyesti, mutta ehdotus näköalapyramidista on sinänsä mielenkiintoinen.

40. KOLME MUURIA

Rauhallinen kaupunkikuvallisesti onnistunut ehdotus. Kaksi erikokoista rakennusmassaa on sijoitettu hienovaraisesti kirkkosiiven ympärille. Laajennusosien pieni mittakaava sekä suhde kirkkoon ja olemassa olevaan rakennukseen toimii hienosti. Massoitellunsa ansiosta vain osa laajennusta on havaittavissa tärkeimmistä suunnista katsottaessa.

40. KOLME MUURIA

Ehdotus on ulkoarkkitehtuuriltaan ja kattomuotoilultaan hillityn hienovarainen.

Toimiva yksinkertainen idea kolmesta pohjois- ja eteläsuuntaisesta kivimuurista rauhoittaa laajennuksen länsi ja itäsuunnan julkisivut ja sisätilat avautuvat etelään ja pohjoiseen. Sisääntulojen esitetyt luiskaratkaisut saavat liian suuren huomioarvon, eivätkä ne ole sopusoinnussa muuten herkän kokonaisuuden kanssa.

Kolmen muurin idea toimii myös toiminnallisessa tarkastelussa.

Pääsisäänkäynnit on sijoitettu onnistuneesti keskeisesti sijoitetun tiiviin L-mallisen aulan molempiin päihin. Laajennukseen voidaan saapua tasavertaisesti Myllykoskentieltä sekä torin suunnalta. Aulasta on hyvät yhteydet vanhaan kirkkoon sekä seurakuntasaliin ja kerhotoiminnantiloihin. Vanhan laajennusosan muuttaminen naulakko / wc tiloiksi ja porrasyhteys kellariin ovat toimivia. Keskeisesti sijoitettu keittiö palvelee kaikkia tiloja hyvin. Toiminnallisesti neuvottelutilan sijoittaminen toimistotilojen taakse on ongelmallinen. Seurakuntatilan etelään sijoitettu eteinen ei ole tarpeellinen. Kellariin sijoitetut sosiaalitilat ilman hissi-yhteyttä eivät ole esteettömiä.

Suunnitelmassa on käsitelty ansiokkaasti koko kilpailualue ja kaikki sen osa-alueet on tutkittu huolellisesti ja idearikkaasti sekä toteuttamiskelpoisesti. Seurantaloon ja kirkon välinen yhteys on huomioitu, mutta sen parantamisen osalta ei ole esitetty toimenpiteitä. Myllykoskentielle esitetty ratkaisu on mielenkiintoinen ja raikas sekä toiminnallisesti että kaupunkikuvallisesti. Torialueen pienentäminen on ajatuksena kannatettava, mutta kahvilan sijoittaminen seurantaloon ja kirkon väliselle akselille arveluttava. Myllykoskentien itäpäätyyn esitetty ratkaisu on toiminnallisesti luonteva, mutta kaupunkikuvallisesti vaatimaton.

83. PORTICO

Skogskyrkogårdenin henkeen toteutettu arkkitehtonisesti kunnianhimoinen laajennusosa muodostaa kokonaan uuden ja komean näkymän Myllykoskentielle. Korkea tiililape ja arkaainen julkisivujäsentely luovat kiinnostavan ja mittakaavallisesti toimivan voimaparin vanhan kirkon kanssa. Salien pienenevä tilasarja on kaikessa ehdottomuudessaan askeettisen juhlava.

Pitkänomainen aula muodostaa uuden keskitetyn sisäänkäyntiportaalin Myllykoskentieltä, jonka varrelle kaikki tilat sijoittuvat. Keittiön sijoittuminen välittömästi kirkkosalin yhteyteen vanhaan sivusiipeen ei ole optimaalinen toimintojen kannalta. Muuten tilat ovat helposti irrotettavissa erilliskäyttöön.

Suunnitelmaan valittu arkkitehtoninen ehdottomuus ei ole sallinut tilojen muunneltavuutta yhdistelyn keinoin. Myös Wc- ja aputilat sijoittuvat pääkäyttöisten tilojen kannalta syrjäisesti.

Suunnitelmassa ei ole käsitelty juurikaan kirkon ympäristöä. Uusi sisäänkäynti Myllykoskentieltä on edullinen kadun elävöittämisen kannalta. Seurantaloon ja kirkon välinen suhde on katkaistu katoksella.

Myllykoskentien komea kokonaisuus pirstaloituu etelän puolelta rakennusta tarkasteltaessa, ja pihan puoleiset julkisivut jäävät selvästi katuarkkitehtuuria heikommaksi osaksi kokonaisuutta. Tilaratkaisujen osalta ehdotus olisi kehitettävissä ilman että arkkitehtoninen kokonaisajatus ja ilme häviäisivät.

Kokonaisuus on arkkitehtonisesti vaikuttava ja esityksenä korkeatasoinen.

107. TRIADI

Arkkitehtonisesti vahvaotteinen, kolmeen harjakattoiseen arkaaiseen kappaleeseen jakautuva perusratkaisu. Rakennusten harkitusti alisteinen mittakaava on sopusuhtainen suhteessa olevaan kirkkorakennukseen ja kokonaisuudesta tulee vahva ja yhtenäisen oloinen. Ylävalolliset salitilat muodostavat yhdessä komean tilasarjan, joka täydentää ryhdikkäästi nykyistä kirkkosalia. Julkisivujen tinkimätön käsittely yhdistettynä perinteiseen rakennustapaan luovat kokonaisuudesta arvokkaan ja juhlanan.

Pääsisäänkäynti on sijoitettu Pappilantien puolelta, ja jää sellaisenaan etäiseksi nykyisistä toiminnoista. Sisäänkäynnin toivottaisiin toimivan paremmin yhdistävänä linkkinä kirkkosalin ja uudisrakennusten tilojen välillä, ja olevan toiminnallisesti avoimeksi jätetyn sivusiiven muokkaaminen tähän tarkoitukseen tuntuisi luontevalta. Keittiö sijoittuu keskeisesti ja mahdollistaa erilliskäyttöisten tilojen tarjoilun. Kerhotilojen erilliskäynniksi esitetty sisäänkäynti sopisi hyvin.

Seurakuntasali voisi olla kooltaan aavistuksen lyhyempi ja pienempi, jolloin tilojen keskinäinen hierarkia nykysalin ja uuden seurakuntasalin välille tulisivat luontevammaksi. Ehdotuksen jakautuminen kolmeen yksinkertaiseen massaan mahdollistaa kehityskelpoisen lähtökohdan suunnittelulle. Myös toteutuksen suhteen ehdotus on uskottavan yksinkertainen ja muokattavissa tarpeen mukaan pienemmäksi tai vaihteittain toteutettavaksi ilman että arkkitehtoninen kokonaisuus siitä kärsisi.

Suunnitelmassa on keskitytty kirkon lähiympäristöön, ja siitä esitetyt ideat jäävät yleispiirteisiksi. Torin katokset on sijoitettu hyvin ja ehdotettu täydennysrakentaminen on luontevaa.

Tekijän suunnitelma osoittaa, että vanhaa kirkkorakennusta on mahdollista täydentää taitavasti uudisrakentamisella, joka muodostaa yhdessä vanhan

kanssa kokonaisuuden eikä näytä kiusallisesti aikakautensa laajennukselta. Muotokielestään huolimatta uudisrakennus on arkkitehtuuriltaan omintakeinen ja moderni välttämättä pastissin replikan karikot. Uudisrakennuksen myötä Myllykosken seurakunta saisi kirkkolleen aikaa kestävän ja arvoisensa laajennuksen.

117. YHDESSÄ

Ehdotuksen arkkitehtoniset arvot lepäävät kiinnostavan toiminnallisen konseptin luomisessa. Pääsisäänkäynti on sijoitettu vanhan pääsisäänkäynnin viereen, josta avautuu yhteydet niin kahvioon kuin kirkkosaliinkin. Tekniset aputilat keittiöineen sijoituvat keskeisesti ja toiminnallisesti tiloja on mahdollista käyttää hyvin erillisiin mutta yhtäaikaisiin tilaisuuksiin. Kirkkosaliin on esitetty muunneltavia penkkiratkaisuja, joka vapauttaisi nykyisen kankean tilan muuntautumisen monenlaiseen käyttöön. Seurakuntasali ja kerhotila sijaitsivat luontevasti ja niiden yhdisteleminen on mahdollista.

Suunnitelmassa ei ole käsitelty kokonaan kilpailu-aluetta ja esitetyt ideat jäävät yleispiirteisiksi. Torialueen uudisrakennuksen koko ja paikka on ongelmallinen.

Toiminnallisten oivallusten ja vahvuuksien rinnalla ratkaisun kaupunkikuvalliset sekä arkkitehtoniset voimat ovat jääneet heikommiksi. Rakennuksen arkkitehtuuri on vanhan rinnalla turhan vaisua ja mitään sanomatonta eikä se muodosta tilallisesti kiinnostavaa kokonaisuutta. Laatikkomainen ulkoasu jättää vanhan kirkon irralliseksi – eikä uudisrakennuksen suhde olevaan ole tasapainossa. Itsellisenä uudisrakennuksena lopputulos on tasapaksu, ja ehdotuksen toiminnalliseen innovatiivisuuteen nähden kokonaisarkkitehtuuri ei yllä valitettavasti yhtä korkealle tasolle.

120. YKSEYS

Uusi laajennus sijoittuu vaivattomasti kirkon eteläpuolelle lisäsiiven jatkeeksi, jatkaen kirkon historiallista laajentumisen ketjua. Massoittelu, julkisivujen käsittely ja materiaalit luovat rauhallisen ja mittakaavaltaan ympäristönsä kanssa sopusuhtaisen rakennuskokonaisuuden.

Uudisrakennuksen vaalea horisontaali jalustaosa liittyy luontevasti kirkon laajennussiipeen. Jalustaosan päälle on sijoitettu päätilojen veistokselliset puner-

tavat kattomassat, jotka rinnastuvat hienosti vanhan kirkon kattomaailmaan.

Katutasosta tarkasteltuna julkisivua etelään pidettiin liian suoraviivaisena. Tilanne paranisi, jos seurakuntasalin veistoksellinen geometria olisi samassa pinnassa julkisivun kanssa.

Ehdotuksen tilallisena selkärankana on rakennukset lävistävä keskeisakseli, jonka varrelle muut tilat sijoituvat luontevasti. Keittiön sijainti on erinomainen ja palvelee hyvin myös vanhaa kirkkoa. Laajennusosan pienen seurakuntasalin toimiminen läpikulkutilana kirkkosaliin ei ole toiminnallisesti optimaalinen ratkaisu.

Tekijä on onnistunut luomaan arkkitehtuuriltaan korkeatasoisen, rauhallisen ja persoonallisen laajennusosan, joka on sopusoinnussa vanhan kirkon kanssa.

Suunnitelmassa on keskitytty kirkon lähiympäristöön, mutta erilaisia toimintoja ja muutoksia on esitetty melko runsaasti. Työssä ehdotetut toimenpiteet ovat realistisia. Täydennysrakentamisen ja toripaviljongin sijoitus on luontevaa.

123. KIELO

Ehdotus kytkee Myllykoskentien selkeäksi osaksi uutta kokonaisuutta. Uusi muodostuva sisääntuloaukio voisi elävöittää Myllykoskentien katubulevardia rikkomatta kuitenkaan historiallista perusjäsentelyä. Aulan muotoutuminen erilliseksi niveleksi vanhan seurakuntasalin ja uudisosan väliin mahdollistaa myös keskitetyn sisääntuloratkaisun pihalta ja Myllykoskentieltä. Keittiö jää ratkaisussa turhan kauas seurakuntasalista. Kerhotilojen sekä keittiön keskinäiset sijoitukset voisivatkin toimia paremmin käänteisinä.

Suunnitelmassa ei ole käsitelty koko kilpailu-aluetta ja esitetyt ideat jäävät yleispiirteisiksi. Torialueen uudisrakennuksen koko ja paikka pidettiin ongelmallisena. Laajennuksen kontakti Myllykoskentielle on hyvä ja kaupunkitilan jäsennöinti on hallittua.

Arkkitehtuuriltaan ehdotus on veistoksellinen ja kiinnostava, selkeästi uusi ja moderni lisä nykyiselle kirkolle. Valkoista klinkkeriä hieman vierastettiin ympäristössään, toisaalta valkoisen kiviaineisen ulko kuoren ja voimakkaan puisen sisätilan välistä vuoropuhelua pidettiin onnistuneena.

Yläluokka

9. AVAUS

Uudisrakennus sijoittuu olevasta kirkosta irralliseksi laajennukseksi olevan siipiosan jatkeeksi tontin eteläreunalle. Rakennuksen vapaamuotoinen veistoksellinen olemus viestii tämän päivän arkkitehtuuria, ja muodostaa selkeästi kontrastoivan kokonaisuuden vanhan kirkkorakennuksen kanssa. Vanhan kirkon säilyminen dominanttina on selkeää, mutta toisaalta irrallisella ratkaisulla menetetään toiminnallisesti yhtenäinen tavoiteltu kokonaisuus.

Pääsisäänkäynti on keskitetty vanhan ja uuden väliin sijoittuvalla kompaktilla aulalla ja vaatesäilytykset on keskitetty nykyiseen siipirakennukseen. Kerhotiloille on osoitettu oma sivusisäänkäynti Pappilantien puolelta, kuitenkin niin, että kerhot voidaan haluttaessa yhdistää uuteen seurakuntasaliin. Keittiö sijaitsee keskeisesti ja voi palvella hyvin kumpaakin osiota, lisäksi tiloissa on mahdollista järjestää toisistaan riippumattomia tapahtumia. Sisäänkäyntien erillisyys tuottaa kuitenkin tällöin ongelmia.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue, mutta ehdotetut muutokset keskittyvät lähinnä toriin ja Myllykoskentien kaventamiseen. Seurantalonsa ja kirkon välistä yhteyttä ei ole huomioitu vaan sitä on heikennetty sijoittamalla katos risteysalueen kulmaan. Myllykoskentien itäpääty on ratkaistu luontevasti.

Kokonaisarkkitehtuuri on varmaotteista, mutta uudisrakennuksen irrallisuus jää kuitenkin häiritsemään muuten vahvaa esitystä.

13. BÄKKÄRI

Nimimerkkinsä mukaisesti uudisrakennus on sijoitettu vanhan kirkon jatkeeksi kirkon itäpäätyyn. Lisäksi laajennus liittyy suoraan Myllykoskentiehen, liittäen kirkon toiminnot kiinteämmäksi osaksi katukuvaa. Kirkon eteläinen piha-alue jää vapaaksi ja näiltä osin kirkon päänäky jää ennalleen. Rohkea liittyminen uudella tavalla katuun vaikuttaa ympäristössään irralliselta, eikä katutilan kannalta tunnu luontevalta. Lisäksi ehdotus tuntuu suuntautuvan lähinnä radan suuntaan tehtaan akselin sijasta, joka alkuperäiseen historiaan nähden on vierasta. Rakennuksen arkkitehtuuri ja materiaalivalinnat ovat varmoja ja paikkaan hyvin soveltuvia. Massoittelun jakaminen kolmeen erilliseen osaan on kaupunkikuvassa toimivaa mutta

kokonaisotteeltaan ei luo yhtenäistä kokonaisuutta vanhan kirkkorakennuksen kanssa.

Toiminnallisesti uudisrakennus jää erilliseksi ja yhteys vanhaan kirkkoon on ainoastaan henkilökunnan tilojen kautta. Seurakuntasali ja kerhotoiminta sijoituvat uuden pääsisäänkäyntiaulan yhteyteen toimien kuitenkin erillistilaisuuksien järjestelypaikkoina. Keittiö pystyy palvelemaan hyvin kumpaakin tilakokonaisuutta.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue, mutta ehdotetut muutokset jäävät melko kevyiksi. Seurantalonsa ja kirkon välistä yhteyttä ei ole huomioitu vaan sitä on heikennetty sijoittamalla katos Kenraalintien reunaan. Myllykoskentien itäpääty on ratkaistu melko luontevasti.

Kaupunkikuvallisesti kiinnostava avaus Myllykosken tien aktivoimiseksi jää kuitenkin kokonaisuutena irralliseksi ja vaisuksi.

25. JUURI

Ehdotuksessa on purettu nykyinen kirkon lisäsiipi ja uudisrakennus on kytketty suoraan tämän paikalle, vanhan kirkon yhteyteen. Kaupunkikuvassa ehdotuksen materiaalivalinnat ja uudisrakennuksen muotokieli on hyvin istutettu täydentämään vanhaa kirkkorakennusta modernilla tavalla. Uudisrakennuksen massoittelu ja mittakaava on kuitenkin olevalle kirkolle selvästi alisteinen, ja kokonaisuudesta on tämän johdosta muodostunut mittakaavallisesti omituinen ’pikkukirkko’ vanhan rakennuksen kylkeen. Ehdotuksen ansiokkaalla arkkitehtonisella perusotteella olisi voinut rohkeasti toteuttaa mittakaavaltaan suuremman rakennuksen ilman että vanha kirkko olisi siitä kärsinyt.

Uusi pääsisäänkäyntiaula on mitoitukseltaan juhlava ja yhdistää uudisrakennuksen hyvin olevaan kirkkosaliin. Keskitetty eteisaula avautuu hyvin molempiin lähestymissuuntiin ja sieltä on hyvät toiminnalliset yhteydet kaikkiin tiloihin. Kerhot sekä seurakuntasali toimivat hyvin erillistilaisuuksien järjestelyihin ja keittiö pystyy palvelemaan erillisiä tilaisuuksia.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue, mutta erilaisia toimintoja ja muutoksia on esitetty melko vähän. Seurantalonsa ja kirkon välinen yhteys on huomioitu ja sen parantamisen osalta ei ole esitetty toimenpiteitä. Työssä ehdotetut toimenpiteet ovat melko

realistisia, mutta eivät kovin innovatiivisia.

Kokonaisotteeltaan kiinnostava ja kaunis ehdotus, joka sortuu turhankin varovaiseen mittakaavaan pidättäytymällä kokonaisuudessaan olevan kirkkorakennuksen räystäslinjan alapuolella.

34. KIMPASSA

Työssä on vahva kaupunkikuvallinen ote. Tekijä on onnistuneesti jakanut uudisrakennuksen mittakaavaltaan ja muodoltaan kolmeen pienempään harjakattoiseen rakennusmassaan jotka muodostavat sopusuhtaisen kokonaisuuden kirkon kanssa. Ehdotus luo pienimittakaavaisia ulkotiloja kirkon läheisyyteen onnistuneesti. Arkkitehtuuriltaan ehdotus on selkeä. Henkilökunnan tilojen massan kattoharjan pieni poikkeama kirkon keskeisakselistasta on häiritsevä. Punertava tiili ja rakennuksen geometria liittää laajennusosan mielenkiintoisesti osaksi vanhan kirkon kattomaa-ilaan. Sisätilat ovat rauhallisia ja niistä avautuu mielenkiintoisia näkymiä ulos luontoon.

Rakennuksen pääsisäänkäynti on selkeästi havaittavissa. Aula sijaitsee keskeisesti ja siitä on hyvät yhteydet kokoontumistiloihin. Tekijä on rohkeasti purkanut vanhan kirkon lisäsiiven ja tuonut laajennusosan tilat lähemmäksi kirkkosalia. Alttarin oikeanpuoleinen seinä on ehdotettu avattavaksi. Tämä mahdollistaa jumalanpalveluksen seuraamisen myös seurakuntasalista. Henkilökunnantilat on sijoitettu erilleen alttarin itäpuolelle ja sinne on oma sisäänkäyntiyhteys Myllykoskentieltä. Keittiön huoltoyhteys aulan kautta ei ole optimaalinen. Kellarin laajentaminen on kallis toimenpide.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue, mutta ehdotetut muutokset jäävät melko kevyiksi. Seurantalonsa ja kirkon välinen yhteys on huomioitu, mutta sen parantamisen osalta ei ole esitetty toimenpiteitä. Myllykoskentien itäpäätyyn esitetty ratkaisu on toiminnallisesti luonteva, mutta kaupunkikuvallisesti vaatimaton.

39. KOLME

Tekijä on ottanut lähtökohdaksi voimakkaat harjakattoiset muodot joiden avulla uudisrakennus sidotaan kaupunkikuvassa osaksi vanhaa kirkkorakennusta. Voimakasotteinen ajatus on mittakaavallisesti toimiva ja muodostaa omaleimaisen kiinnostavan lisän tontin eteläreunustalle. Valittu materiaalipaletti tukee

hyvin perusajatusta ja yksinkertaiset puiset rakenteet luovat yhtäaikaisesti arkaaisen ja koruttoman yksinkertaisen sisätilan uudisrakennuksille.

Pääsisäänkäynti on jäänyt epämääräiseksi ja sisääntuloaloja on hajautettu useaan paikkaan. Tämä aiheuttaa toiminnallisia ongelmia, ja vaikeuttaa kirkkoon saapumista. Seurakuntasali jää kerhotilojen taakse ja liian etäälle olevasta kirkkosalista ja toimiva tavoiteltu yhtenäinen kokonaisuus jää saavuttamatta.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue, mutta ehdotetut muutokset jäävät melko kevyiksi. Seurantalonsa ja kirkon välinen yhteys on huomioitu, mutta sen parantamisen osalta ei ole esitetty toimenpiteitä. Myllykoskentien itäpäätyyn esitetty ratkaisu on mielenkiintoinen, mutta epärealistinen huomioiden taajaman rakenteen, koon ja väkimäärän.

Kokonaisotteeltaan rohkeasti vanhaa kirkkoa täydentävä selkeä kokonaisuus, jossa yhteydet olevaan kokonaisuuteen ovat valitettavasti jääneet puolitiehen.

43. KRYPTA

Kokonaisarkkitehtuuriltaan vahva ehdotus, joka uskaltaa tuoda uuden komean hallimaisen kirkkotilan vanhan kirkon yhteyteen. Uudisrakennus sijoittuu kiinni olevan kirkkosalin eteläseinustalle ja vanha kirkon ulkoseinä muodostaa osan uudisrakennuksen sisätilasta.

Uusi pääsisäänkäynti on viety uudisrakennuksen eteläisimpään nurkkaan – ehkä turhankin etäälle kirkon vanhaa pääsisäänkäyntiä. Ratkaisu olisi mahdollistanut myös keskeisemmän aulatilans. kerhotoiminta on sijoitettu nykyiseen sivusiipeen, ja on toiminnallisesti turhan keskeisellä paikalla. Seurakuntasalin ympärille nivoutuva kokonaisuus tukeutuu vahvaan ajatukseen Pantheon- maisesta kupolista, joka kokoaa kävijät rakennuksen sydämeen. Ajatus on kiinnostava ja mahdollistaisi tilojen toiminnallisen sijoittumisen monella tapaa.

Suunnitelmassa on keskitytty kirkon pihaan ja torialueeseen ja esitys jää kovin kevyeksi. Työssä on huomioitu seurantalonsa ja kirkon välinen yhteys, mutta sen parantamiseksi ei ole ehdotettu toimenpiteitä.

Arkkitehtonisesti kunnianhimoinen ehdotus, jossa on paljon potentiaalia. Kilpailussa vierastettiin kuitenkin sisäänpäin kääntynyttä kappelitunnelmaa, vaan kai-

vattiin monipuolisemmin käytettävää joustavampaa tilaratkaisua.

46. KUOMA

Ehdotuksessa kirkolle alisteinen laajennus on jaettu kolmeen pienimittakaavaiseen osaan. Kaksi osaa on sijoitettu kirkon koordinaatistoon ja kolmas osa on sijoitettu 45 astetta käännettynä näiden väliin. Ratkaisulla on saatu aikaiseksi mielenkiintoinen ja mittakaavavaltaan vaihteleva mielenkiintoinen arkkitehtoninen sommitelma, jonka suhde kirkkoon on sopusuhtainen sekä kaupunkikuvaan hyvin sopiva. Tekijä on tutkinut kilpailualueen rakennuksia ja ulkotiloja kokonaisuutena ansiokkaasti. Aktiiviset sisääntuloaukiot ja nurmialueet vuorottelevat ja jäsentävät ulkotilaa. Ulkoarkkitehtuuri on varmaotteista. Julkisivujen umpipintoja on varioitu erilaisilla tiilimuurauksilla ja avaukset on ryhmitelty selkeästi. Tumma tiili luo liian voimakkaan kontrastin vanhalle kirkolle.

Työssä tilat ja toiminnot on sijoitettu hyvin. Ainoastaan pitkä etäisyys vanhaan kirkkoon voidaan katsoa toiminnalliseksi miinukseksi. Sisääntulot liittyvät napakkaan kolmion malliseen matalaan aulaan hyvin ja siitä on lyhyet etäisyydet korkeimpiin kokoontumistiloihin. Seurakuntasalin lasiseinät on avattavissa aukiolle, mikä mahdollistaa suuretkin tapahtumat. Keittiö, huolto ja toimistotilat ovat keskeisesti sijoitettu hyvin palvelemaan uutta ja vanhaa puolta. Ehdotus on huolellisesti, kunnianhimoisesti ja eläytyen tehty. Pienoismallikuvat esityksessä on osoitus tästä.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue huolellisesti. Reitteihin ja toimintoihin on pureuduttu ansiokkaasti ja esitetyt ratkaisut ovat toteuttamiskelpoisia. Torille esitetty ratkaisu on realistinen, mutta se ei huomioi parhaalla mahdollisella tavalla kirkon ja seurantalonsa välistä yhteyttä. Täydennysrakentaminen on mittakaavaltaan sopivaa ja mahdollista toteuttaa vähitellen. Myllykoskentien päätteiksi esitetyt taide- teokset ovat käyttökelpoinen idea. Länsiasemantien ja radan väliselle alueelle ehdotettu ratkaisu on mielenkiintoinen ja toteuttamiskelpoinen.

49. KYLÄ KESKELLÄ KIRKKOA

Uudisrakennus sijoittuu tontin eteläreunustalle ja liittyy nykyisen seurakuntasalin kautta olevaan kirkkosaliin. Pääsisäänkäynti on osoitettu ainoastaan Pappilantien puolelta, ja se jää täysin piiloon torin tai Myllykoskentien suunnalta lähestyttäessä. Osa

tiloista on sijoitettu toiseen kerrokseen, joka tulisi edellyttämään hissiä esteettömyyden turvaamiseksi. Keittiö pystyy hyvin palvelemaan erillisiä tilaisuuksia. Rakennuksen voimakkaat kattomuodot muodostavat kiinnostavaa arkkitehtuuria sekä sisätiloihin että kaupunkikuvaan. Kirkon perinteisestä päälähestymissuunnasta katsottuna poikittain asetetut harjat eivät kuitenkaan valitettavasti välity kaupunkikuvaan.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue, mutta ehdotetut muutokset jäävät kevyiksi. Seurantaloon ja kirkon välinen yhteys on huomioitu sijoittamalla esiintymislava torin kulmaan ja katos sen etelälaidalle. Myllykoskentien itäpäätyyn esitetty ratkaisu on kaupunkikuvallisesti hyvä, mutta epärealistinen alueen väestön määrään nähden. Ehdotus alueen täydennysrakentamisesta uudella pientyöppitalolla on toimiva.

72. NIITY

Vahva ehdotus, jonka kantava perusidea on maasta nouseva suorakaiteen muotoinen kumpuileva niitty. Osa niitystä on leikattu irti ja painettu sisääntulopihaksi. Matala paviljonkimainen kirkon eteläpuolelle sijoittuva laajennus liittyy herkästi vanhaan kirkkoon puretun sivusiiven kohdalta. Sisääntulo tapahtuu vanhan kirkon sisääntulon suunnasta ja huolto tapahtuu laajennuksen toiselta puolelta. Kaupunkikuvallisesti rakennus sulautuu puistoon ja kunnioittaa kirkkoa. Lännen suuntaan rakennuksen massoittelu toimii parhaiten. Etelän suuntaan julkisivu olisi voinut olla avonaisempikin, miksei kokonaan lasia. Ehdotuksessa ei ole esitetty pisintä julkisivua itään. Itäjulkisivun jäsennöinnillä on suuri merkitys miten rakennus lopulta sovittautuu ympäristön kanssa.

Tekijä on pitänyt turhan tiukasti kiinni perusideastaan. Sisääntulopihan matalin kohta on harmillisesti juuri sisääntulon kohdalla. Korkoero on hoidettu luiskalla, mutta onnistuneempi lopputulos olisi saavutettu, mikäli koko pihaa olisi luiskattu. Sisääntulo olisi näin saatu sijoitettua keskeisimmin suhteessa vanhaan kirkkoon.

Avara ja valoisa aula yhdistää kaikki tilat toisiinsa. Aulan vapaamuotoinen muotoilu ei ole loppuun asti harkittua. Ryhmä- ja seurakuntatilojen sekä seurakuntasalin väliseinien suuntaukset eivät ole vakuuttavat ja tilojen muodot ovat haasteellisia käytön kannalta. Ehdotus ei olisi kärsinyt, vaikka kyseiset seinät olisivat kirkon koordinaatistossa.

Suunnitelmassa on käsitelty lähes koko kilpailualue, mutta erilaisia toimintoja ja muutoksia on esitetty melko vähän. Myllykoskentien itäpäätyyn esitetty rakentaminen ei ole realistista vaikkakin se muodostaa luontevan päätteen kadulle.

73. OKA

Kaupunkikuvallisesti itsellisen voimakas uusi kirkkorakennus muodostaa harjakattoisen olemuksensa avulla luontevan kokonaisuuden vanhan kirkon kanssa. Tiilinen veistoksellinen kokonaisuus on tilallisesti komea.

Pääaula sijoittuu muodostuvan sisäpihan yhteyteen, mutta käynti kirkkosalista seurakuntasaliin kulkee vain kerhotilan kautta jota voi pitää toiminnallisesti virheenä. Muut kerhotilat sijaitsevat oman sisäänkäynnin yhteydessä nykyisen kirkon itäpuolella. Keittiö palvelee hyvin eri tiloja ja erillisten tilaisuuksien järjestäminen on mahdollista.

Suunnitelmassa ei ole käsitelty koko kilpailualueita ja esitetyt ideat jäävät vaatimattomiksi. Seurantaloon ja kirkon välinen yhteys on katkaistu torin uudisrakentamisella. Kirkon lähiympäristöä ei ole huomioitu työssä.

Kokonaisarkkitehtuuri on mittakaavallisesti oikeaa, ja muodostaa hyvää kokonaisuutta vanhan kirkon kaupunkikuvaan jääden kuitenkin toiminnallisesti irralliseksi sekä ilmeeltään ’harmaaksi’.

78. PAJA

Ehdotus on sijoitettu tiukasti tontin rajan suuntaisesti diakonaalisesti vanhan kirkon koillispuolelle rajautuen kapeista viistetyistä päädyistään Myllykoskentien sekä Pappilantiehen. Yhteys Myllykoskentiehen on hyvä. Laajennus tiivistää ja elävöittää kaupunkitilaa ansiokkaasti. Matala uudisrakennus liittyy kirkon läsiipeen aulaosalla maltillisesti jättäen kirkon dominantiksi. Vanhan ja uuden rakennuksen väliin syntyy kutsuvat kolmionmalliset sisääntuloaukiot. Sisätilat avautuvat kirkonsuuntaan aukioille ja kirkon ohi luoteeseen. Kaakon pitkä julkisivu on suljetumpi. Arkkitehtuuriselta jäsentelyltään ehdotus on hienostunut ja varovainen. Ripaus rohkeutta olisi tehnyt ehdotukselle hyvää. Rakennusmassa istuisi rauhallisemmin ympäröiviin rakennuksiin, jos taittuvan katon harjan suunta olisi vanhan kirkon koordinaatissa. Eteisaula on sijoitettu keskeisesti. Uudisosassa tilat on

sijoitettu niin että kokoontumistilat ovat rakennuksen päädyissä ja keittiö, aputilat ja toimistotilat sijaitsevat keskeisesti.

Keittiöstä yhteydet seurakuntasaliin ja vanhaan kirkkosaliin ovat hankalat. On toiminnallisesti haasteellista on että ryhmä- ja kokoustiloihin kulku tapahtuu kerho- ja toimintatilojen kautta ja että vanhan kirkon monitoimisali toimii läpikulkutilana.

Ajatus kirkkosalin toiminnallisesta aktivoimisesta irtokalustuksella on hyvä ja kehityskelpoinen.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue ja erilaisia kaupunkikuvallisia kehittämisideoita on esitetty melko runsaasti. Torin ja Myllykoskentien alue on käsitelty innovatiivisesti, mutta tilallisesti ratkaisu on arveluttava. Myllykoskentien itäpäätyyn esitetty ratkaisu on epärealistinen. Kirkon yhteys Myllykoskentiehen on hyvä ja sen pihaa on ideoitu.

82. POLKU

Yksikerroksinen pitkä laajennusosa sijoittuu kirkon eteläpuolella kirkon suuntaisesti ja kääntyy itäpuolella uuden puiston koordinaatistoon. Matala uudisosa liittyy vanhan kirkon läsiipeen muodostaen pääsisääntuloaukion rakennusten välille. Kirkko säilyttää arvokkaan asemansa, mutta alistainen laajennus työntyy liian pitkälle länteen suhteessa vanhaan kirkkoon. Itäpuolen massoittelun poikkeava suuntaus ei ole kaupunkikuvaa voimistava ja sen suhde kirkkorakennukseen jää epämääräiseksi. Arkkitehtoninen perusajatus vaaleasta taittuvakattoisesta perusmuodosta, johon sisääntulot loveutuvat on kiinnostava vaikakaan havainnekuva ja pohjat eivät täysin täsmää. Ulkoarkkitehtuuri on ajan hengen mukaista. Ajatusta vapamuotoisesta pitsiaukotuksesta olisi voinut tutkia kokonaisvaltaisemmin.

Laajat aula-tilat ovat sokkeloisia ja vino seinä tekee tilasta rauhattoman. Seurakuntatilan ja kerhotilan väliin sijoitetut varastotilat estävät tilojen yhdistämisen. Aulassa oleva kellarin porras olisi voitu sijoittaa toiselle puolelle vanhaa seinää.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue, mutta erilaisia toimintoja ja muutoksia on esitetty melko vähän. Yhteys koululle on mielenkiintoinen. Kirkon ja seurantaloon välinen yhteys on huomioitu heikosti sijoittamalla paviljonki torin nurkkaan.

87. RAMPE JA NAUKKIS

Selkeä ehdotus, joka kytkeytyy vanhan kirkon siipirakennukseen. Veistoksellinen uudisrakennuksen muotokieli luo vahvan uuden lisärakennuksen kirkon eteläiselle pihalle – mutta arkkitehtuuriltaan uudisrakennus jää hieman irralliseksi ja etäiseksi.

Pääaula sijoittuu vanhaan sivusiipeen ja sen yhteyteen on sijoitettu myös wc-tilat. Ratkaisu on sinänsä toimiva ja yhteys kirkkosalin ja seurakuntasalin välille saadaan juohevaksi. Ehdotus on tutkittu varsin skemaattisesti, ja lähes kaikki tilat on esitetty siirtoseinän toisistaan erotelluiksi. Ratkaisu luo laajan muuntojouston – tarpeisiin nähden jo ehkäpä ylimitoitettunkin. Siirtoseinien käytettävyyttä sekä ääneneristävyyttä on syytä aina pohtia todellisen tarpeen mukaisesti, jotta kustannuksiltaan kalliita investointeja ei tehtäisi turhaan. Keittiö sijaitsee toiminnallisesti hyvin, ja erillisten tilaisuuksien järjestelyn mahdollistaen. Tasoeron ratkaisemista pihan, kirkkosalin ja uudisrakennuksen välillä ei ole esitetty.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue ja erilaisia kaupunkikuvallisia kehittämisideoita on esitetty runsaasti. Torin alue on käsitelty mielenkiintoisesti ja suhde seurantaloon ja kirkon välillä on huomioitu. Myllykoskentien itäpäätyyn esitetty skeittipuisto on luonteva, mutta kaupunkikuvallisesti vaatimaton.

Lupauksia herättävä kokonaisuus, jolla on selkeitä arkkitehtonisia arvoja. Kokonaisuus vanhan ja uuden välille jää kuitenkin epämääräiseksi.

97. SOINTU

Poikkeuksellinen ehdotus, joka luo nykyisen kirkon pääsisäänkäynnin yhteyteen uuden aulan. Arkkitehtuuriltaan ehdotuksesta henkii vahva ja näkemyksellinen kokonaisote, jossa tekijä on uskaltanut luomaan uudisrakennuksen avulla nykyisestä kirkosta uudenlaisen toiminnallisen kokonaisuuden. Sijoittamalla rakennuksen kokonaisuudessaan vanhan kirkon rinnalle ei tilanne Myllykosken tieltä katsottuna juurikaan muutu.

Toiminnallisesti uusi aula yhdistää kirkkosalin mukavasti seurakuntasalin yhteyteen. Tilojen välille muodostuva kompakti atriumpiha muodostaa sisätiloille tärkeän elementin, joka muistuttaa vanhoja luostaripihoja. Toiminnallisesti sisäpiha nähtiin kuitenkin hankalana toteuttaa sekä ylläpitää. Keittiön keskeinen

sijoittuminen mahdollistaa toimivien tarjoiluiden järjestämisen erilliskäyttöisinä toimiviin saleihin. Esitetty IV-konehuoneratkaisu kellariin olisi kallis toteuttaa.

Suunnitelmassa ei ole käsitelty koko kilpailualuetta ja esitetyt ideat jäävät yleispiirteisiksi. Torialueen kehittäminen on mielenkiintoista, mutta Myllykoskentien osalta ehdotus jää kevyeksi. Kirkon piha-aluetta ja suhdetta seurantaloon ei ole huomioitu.

Kiinnostava lähestyminen on toteutettu mittakaavallisesti maltillisena. Lähes koko uudisrakennus on jäämässä nykyisen kirkon räystäslinjan alapuolelle, jäämättä kuitenkaan kokonaisuudessa alisteisen lisäsiiven rooliin.

101. TAIVAANKAPPALEET

Selkeä ehdotus, jossa uudisrakennus on jaettu kahden aumakattoiseen neliömäiseen massaan, jotka liittyvät erillisen nivelkappaleen avulla nykyisen kirkon sivurakennukseen. Ehdotus hyödyntää luontevasti tontin eteläisen reunustan, ja muodostaa kirkon ja uudisrakennuksen väliin toimivan sisäpihan josta on järjestetty uusi pääsisäänkäynti. Uudisrakennukset ovat itsellisiä sekä arkkitehtuuriltaan että toiminnoiltaan ja liittymä olevaan kirkkosaliin on jäänyt vain napanuoramaisen rampin varaan. Toiminnallisuus ehdotuksessa on varsin hyvä, ja tilojen keskinäinen sijoittuminen on toimivaa. Virheenä voi pitää yhteyttä kirkkosaliin, joka tekee monitoimitiloista käytännössä läpikulkutiloja. Keittiön sijainti on luonteva.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue ja erilaisia kaupunkikuvallisia ja toiminnallisia kehittämissideoita on esitetty useita. Työssä on mietitty kirkon pihaa ja täydennysrakentamista. Myllykoskentielle avautuva yhteys kirkolta ei ole houkutteleva.

Uudisrakennusten arkkitehtuuri perustuu yksinkertaisiin mutta volyymeiltään kiinnostaviin tiloihin. Kappaleet ovat riittävän voimakkaita, joten matalahkosta yleisilmeestään huolimatta ne muodostavat kuitenkin mittakaavallisesti kiinnostavan parin olevalle kirkolle. Ehdotuksen ongelmaksi muodostuu kuitenkin irrallisuus nykytiloihin ja arkkitehtuuriin nähden, jota ympäristöstään poikkeavat uudet vaikkakin sinänsä laadukkaat materiaalivalinnat korostavat.

114. VILLAGE

Luonnosmaisesti tehty ehdotus on arkkitehtuuriltaan ja massoitteeltaan raikas ja vahva. Tekijä on jakanut laajennuksen tilaohjelman kolmeen erilliseen osaan, jotka hahmottuvat kaupunkikuvassa neljänä ympäristön mittakaavaan hyvin sovituvina, ylöspäin kapeinevinä rakennuksina. Laitimmaisten laajennusosien suuntaus ja seinälinjaukset vaikuttavat sattumanvaraisilta.

Rakennusten julkisivujen mittakaava on intiimi ja avaukset ovat harkittuja. Idea suippenevista katoista muodostaa leikkisän ja mielenkiintoisen parin vanhalle kirkolle. Julkisivut ja katot ovat punaista kuparipaannua. Aineistossa uudisosa on esitetty ilman paanutekstuuria ja herääkin kysymys, onko pienimitakaavainen kuparipaannu paras valinta rakennuksen verhoiluksi. Kattoikkunat tuovat vaaleisiin sisätiloihin kauniin valon.

Ehdotuksen toiminnallisena puutteena on, että sivusiiven seurakuntasali, ryhmä- ja kokoustila ja sekä keittiö toimivat läpikulkutiloina. Vanha keittiö on tarpeeton.

Suunnitelmassa ei ole käsitelty koko kilpailualuetta ja esitetyt ideat jäävät vaatimattomiksi. Torikatos on suhteettoman suuri.

Keskiluokka

1.-47-

Uudisrakennus sijoittuu tontin eteläreunalle muodostaen suojaisen piha-alueen nykyisen kirkon sekä uudisrakennuksen väliin. Arkkitehtoninen muotokieli erottuu selvästi olemassa olevasta kirkkorakennuksesta.

Uudet tilat liittyvät sakastin vierestä nykyiseen sivusiipeen, ja siipiosaan on muokattu tilat toimistoille sekä pienelle kokoontumissalille. Nykyisen kirkkosalin liitos jää vaatimattomaksi, ja pääsisäänkäynnit eriytyvät suunnitelmassa tyystin. Seurakuntasalin sekä kerhotilan tilat sijoittuvat uuden pääsisäänkäyntiaulan yhteyteen ja ovat helposti käytettäviä ja muodoltaan muuntojoustavia. Keittiö pystyy hyvin palvelemaan kumpakin salia – ja salit ovat helposti yhtäaikaaisesti käytettävissä eri tilaisuuksien järjestämiseen.

Uudet tilat avautuvat lasiseinien kautta ympäristöönsä ja viestivät avoimuudesta. Uudisrakennuksella on voimakas omintakeinen arkkitehtuuri, joka ei suhtaudu alistuneesti ympäristöönsä. Kattomuotojen aaltoileva aihepiiri ja ehdotettu materiaalivalinta (valkoinen metalli) on teknisesti haastava ja riskialtis.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue ja erilaisia toimintoja ja muutoksia on esitetty runsaasti. Seurantaloon ja kirkon välinen yhteys on huomioitu ansiokkaasti. Työssä ehdotetut toimenpiteet ovat kuitenkin osin kaupunkikuvallisesti arveluttavia ja toteutettavuudeltaan ongelmallisia.

Kokonaisuutena kumpuileva ’Teletappimaa’ jää lopputuloksena ympäristössään vieraaksi ja liian vaatimattomaksi elementiksi.

5. ARCUS

Vahvoja elementtejä sisältävä ehdotus, jonka tyyli ja arkkitehtuuri on hämmennystä herättävää. Toiminnallisesti nykyinen kirkkosali on avattu koko eteläseinustaltaan osaksi uudisrakennusta. Keittiön keskeinen sijainti mahdollistaisi monipuolisten tilaisuuksien järjestämisen, mutta pääsy keittiöön kulkee vain tilojen kautta. Nykyinen sivurakennus on osittain esitetty säilytettäväksi, ja kaiken kaikkiaan mittavien avausten tekemiseen uppoaisi todennäköisesti jo huomattava osa varatusta uudisrakennuksen kokonaisbudjetista, joka ei saavutettuihin etuihin nähden tunnu mielekkäältä eikä mahdolliselta. Ulkoarkkitehtuurin tiukkuus ja ehdottomuus tuntuvat ympäristössään vieraalta. Läntinen päänäköylinä torin ja tehtaan suuntaan on kokonaan umpinainen.

Suunnitelmassa ei ole käsitelty koko kilpailualuetta ja esitetyt ideat jäävät vaatimattomiksi. Lähialueen analyysi on mietitty ja tarkka. Seurantaloon ja kirkon välinen yhteys on huomioitu, mutta sen parantamisen osalta ei ole esitetty toimenpiteitä.

Ehdotuksessa on selkeitä arkkitehtonisia vahvoja pyrkimyksiä, mutta Myllykosken kirkon ympäristöön eivät lähtökohdat tunnu luontevilta ja sovelialilta.

6. ARKKI

L- mallinen laajennusosa väistää kirkon, vesialtaan ja torin olemassa olevaa ’voima-akselia’. Vanhan kirkon ja laajennusosan väliin jää avara terassoitu sisäpi-

ha, johon sisätilat pääosin avautuvat. 1.kerroksinen rakennus liittyy vanhan kirkon lisäsiipeen jatkaen sen kattomuotoa.

Seurakuntasali ja kerhotilat muodostavat korkeamman osan. Laajennuksen kaupunkikuva ja arkkitehtoninen massoitteleminen on rauhallinen ja muodostaa luontevan lisän Myllykosken vanhalle kirkolle. Massiivitiilimuuratut vaaleaksi kalkkirapatut ulkoseinät ja puurakenteet sekä tiilikate ovat perusteltuja.

Tilaratkaisun periaate on toimiva. Eteisaula sijoittuu keskeisesti ja siitä on toimivat yhteydet eri suuntiin. Vanhan kirkon puolella on sijoitettu sosiaali-tilat ja ryhmätila. Ryhmätilan käyttö läpikulkutilana kirkkosaliin ei ole toiminnallisesti hyvä ratkaisu. Seurakuntasali ja kerhotila on sijoitettu onnistuneesti rinnakkain. Ja niiden yhdistettävyyden on mahdollista. Kerhotoimintatilaan tulisi olla yhteys suoraan eteistiloista. Keittiö on sijoitettu keskeisesti. Jätehuone on esitetty pohjapiirustuksessa erillisenä ulkorakennuksena. Olisiko ollut mahdollista sovittaa jätehuone osaksi laajennusta? Sisätilan havainnekuva osoittaa että ajatukset sisätilojen kaarevista pinnoista tarvitsevat vielä hienosäätöä.

Suunnitelmassa ei ole juurikaan esitetty parantamistoimenpiteitä kirkon pihaan tai sen laajempaan ympäristöön.

15. DUO

Nykyisen seurakuntasalin sivusiipeen on kytketty uudisrakennus joka ottaa haltuun tontin eteläosan. Pääsisäänkäyntiaula tarvittavine aputoimineen on keskeisesti sijoitettuna uuden sisääntulopi- han yhteyteen, ja tekijä on myös huomioinut tasoerojen tarvitsemat rampit – ja porrasyhteydet. Uuden seurakuntasalin yhteydet kirkkosaliin jäävät nihkeiksi ja käytävämäisiksi. Vanha seurakuntasali on esitetty jäävän paikoilleen, mutta toiminnallisesti siitä on tulossa hankala läpikulkutila. Keittiö palvelee tilakokonaisuuksia hyvin.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue, mutta ehdotetut muutokset jäävät melko kevyiksi. Seurantaloon ja kirkon välinen yhteys on huomioitu, mutta sen parantamisen osalta ei ole esitetty toimenpiteitä. Myllykoskentien itäpäättyyn esitetty ratkaisu on toiminnallisesti luonteva, mutta kaupunkikuvallisesti vaatimaton.

Rakennuksen ulkoarkkitehtuuri on mietittyä ja hallittua, mutta sitä vaivaa kuitenkin irrallisuus ja lisärakennusmaisuus eikä kokonaisuus muodostu vanhan kirkon suhteen kovin luontevaksi ja yhtenäiseksi.

16. EXSERO

Laajennusosa on sijoitettu kirkon eteläpuolelle rajautuen Pappilantiehen. Kaupunkikuvallisesti matalan rakennuksen sijainti on perusteltua. Julkisivujen ja katon sinkkilevy sekä rakennuksen terävä muotokieli ovat hieman liian kontrastisia ja kylmiä vanhan kirkon muotokielelle ja materiaaleille. Kirkon koillispuolelle on esitetty laaja piha-alue, johon on sijoitettu kerhotoiminnan leikki- ja pelialueet sekä pääsisääntulo. Luoteisnurkan sisääntulo jää turhan vaatimattomaksi ja ulkoyhteyttä kirkon pääsisäänkäynniltä ei ole esitetty. Uudisrakennuksen ja vanhankirkon välistä ulkotilaa olisi ollut hyvä ideoida tarkemmin.

Liittyminen vanhaan kirkkoon on esitetty lasisella nivelosalla, johon on sijoitettu myös ramppi rakennusten lattiatason tasoeron ratkaisemiseksi. Esitys on hyvin luonnosmainen ja sisältää huolimattomuusvirheitä esim. korkomerkinnöissä.

Laajennusosan kokoontumistilat on ratkaistu `tila tilassa` -periaatteella, mistä on seurauksena liiallinen käytävien ja bruttoalan kasvu. Molemmista sisääntuloista on pitkät etäisyydet vanhalle kirkolle. Keittiön sijainti on huono ajatellen kirkkosalia.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue, mutta ehdotetut muutokset jäävät kevyiksi ja lähes kokonaan selostuksen varaan. Seurantalons ja kirkon välinen yhteys on huomioitu, mutta sen parantamisen osalta ei ole esitetty toimenpiteitä. Myllykoskentien itäpäätyyn ei ole esitetty alueen kaupunkikuvaa parantavia toimenpiteitä.

20. HIIPAT

Vanhan kirkon kokoinen L-mallinen 1.kerroksinen uudisosa muodostaa avaran sisäpihan vanhankirkon eteläpuolelle. Kaupunkikuvassa alisteinen laajennus antaa vanhalle kirkolle onnistuneesti tilaa. Uudisosa liittyy vanhankirkon lisäsiipeen pihalle päin lasisella talvipuutarhalla. Laajennusosan vahvan oman identiteetin muodostamisessa kattohiipoilla on merkittävä rooli. Komea ja voimakas kattogeometria on kuitenkin hieman vieras Myllykosken kaupunkikuvassa ja suhteessa vanhaan kirkkoon.

Työn ansiot ovat laajennusosan arkkitehtuurissa. Julkisivujen sommittelu on hallittua ja korkeatasoista. Julkisivujen materiaalivalinnat ovat onnistuneita ja sopusoinnussa vanhan kirkon kanssa. Sisätiloissa vaaleilla seinillä ja puisilla hiippa-alakatoilla on luotu omintakeinen sisätila.

Ehdotuksessa on runsaasti toiminnallisia puutteita. Sisääntulot ovat erilliset ja etäällä toisistaan. Ratkaisu ei mahdollista monitoimikirkon joustavaa käyttöä.

Kulku laajennusosan ja vanhankirkon välillä tapahtuu useiden tilojen läpi mikä on erittäin ongelmallista. Vanha kirkkosali ja seurakuntasali sijaitsevat rakennusten eri päissä, mikä ei ole toimiva ratkaisu. Keittiön tarjoilu kerhotilan kautta on haasteellista. Kellarin laajentaminen nykyisestään ei ole perusteltua. Tekijä on ansiokkaasti esittänyt erilaisia tilankäyttömahdollisuuksia.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue ja erilaisia toimintoja ja muutoksia on esitetty melko runsaasti. Seurantalons ja kirkon välinen yhteys on huomioitu, mutta ehdotus jää sen osalta kevyeksi. Myllykoskentien itäpäätyyn ei ole esitetty alueen kaupunkikuvaa parantavia toimenpiteitä. Työssä on tutkittu hyvin etelä-pohjoissuuntaisia yhteyksiä sekä Myllykoskentien ja Kenraalintien risteysaluetta.

21. HUOMAAN

Tekijä on sijoittanut vaatimattoman veistomaisen kappaleen tontin etelälaidalle. Yhteydet on sijoitettu sisäpihan kautta, tosin korkoeroja ei erityisemmin ole ehdotuksessa esitetty. Yhteydet vanhaan kirkkosaliin on ongelmallisesti ehdotettu erillisen kerhotilan kautta. Keittiö mahdollistaa tilojen erilliskäyttöisyyden. Osa tiloista on esitetty toiseen kerrokseen, mutta hissi on ehdotuksessa myös huomioitu. Teknisten tilat on esitetty upotettavaksi toiseen kerrokseen veistoksellista hahmoa rikkomatta.

Suunnitelmassa on esitetty parantamistoimenpiteitä ainoastaan kirkon pihaan ja torille. Esitetty torialueen ratkaisu on rohkea ja ryhdikäs, mutta ei kovin realistinen muuttaessaan nykytilaa niin radikaalisti. Ehdotus ei myöskään huomioi kirkon suhdetta ympäröiviin rakennuksiin.

Ehdotuksen arkkitehtuuri sisältää hienovaraista positiivisesti vaatimatonta voimaa, jota puurakenteen käyttö tukee. Myllykosken olevan kirkon vierellä

lopputuloksesta tulee kuitenkin irrallisen oloinen niin toiminnallisesti kuin arkkitehtonisesti.

23. IKSOKYLLUM

Kahden veistoksellisen tahokkaan muodostava uudisrakennus on esitetty liitettäväksi sakastin ja alttarin puoleisesta päästä nykyiseen kirkkosaliin. Seurakuntasalin lisäsiiven purkamisella on saavutettu selkeä hyöty ja yhdistäminen mahdollistaisi pienemmilläkin kirkkosalin avauksilla jo toiminnallisesti hyvät yhteydet vanhan ja uuden välille. Muotokieli on rohkeaa ja positiivisesti vahvaa ja mittakaavallisesti ehdotus löytää hyvin paikkansa vanhan kirkon vieressä. Pääsisäänkäynti lähinnä Pappilantien suunnalta koettiin ongelmalliseksi, koska luontevaa vahvistumista torialueelle tai Myllykoskentien suuntaan ei synny. Suunnitelmassa on keskitytty kirkon pihaan ja torialueeseen. Ehdotettujen toimintojen sijainti on luonteva ja toteutettavuus realistinen. Seurantalons ja kirkon välinen yhteys on rajattu torikatoksin, jotka eivät kuitenkaan ole pysyviä ja siten huononna nykytilannetta.

Kaiken kaikkiaan ehdotusta vaivaa tietty keskeneräisyyden tunnelma ja lähtökohtaisesti lupaavat perusajatukset eivät kuitenkaan ole ratkenneet riittävän vakuuttavasti.

26. JÄIDEN LÄHDETTYÄ

Matala ja rauhallinen laajennusosa sijoittuu kirkon eteläpuolelle. Kaupunkikuvallisesti suorakaiteinen viherkattoinen rakennusmassa on hyvin neutraali ympäristölleen.

Se ei liity vanhaan kirkkoon fyysisesti. Työ keskittyy itseensä, eikä vanhaan kirkkoon oteta juurikaan kantaa. Liittyminen vanhaan kirkkorakennukseen on tehty hienovaraisesti ulkotiilimuurilla, mutta tämä ei ole oikea paikka jätehuollolle.

Ulkoarkkitehtuuri ja sisätilat ovat varmaotteisia ja johdonmukaisia. Materiaalit ovat harkittuja. Tekijä on keskittynyt ja eläytynyt atmosfääreihin: valoon, paikkaan, materiaaleihin, ääniin, tuoksuihin, tunteisiin jne. Nämä ovatkin työssä ansiokkaasti läsnä.

Työn suurin ongelma on, että se ei vastaa asetettuun kysymykseen löytää toimiva ratkaisu monitoimikirkoksi. Vanhan kirkon ja seurakuntasalin erottaminen kahdeksi eri rakennukseksi ilman fyysistä sisäyhtey-

tä on toiminnallisesti iso ongelma. Tekijän tinkimätön tahtotila arkkitehtonisen konseptin läpiviemisestä aiheuttaa toiminnallisia haasteita. Työskentelypisteiden läpi kuljetaan hiljaiseen huoneeseen sekä saliin. Toimistohuoneen sijainti suhteessa kopiotilaan ei ole toimiva varsinkin kun kulku tapahtuu kerhotilan läpi. Oleskelupihan aktivoiminen esiintymislavalla on hyvä idea. Esitys on taiteellisesti korkeatasoinen.

Suunnitelmassa on keskitytty kirkon pihaan ja torialueeseen. Ehdotettujen toimintojen sijainti on luonteva ja toteutettavuus realistinen. Seurantalons ja kirkon välinen yhteys on huomioitu, mutta sen parantamisen osalta ei ole esitetty toimenpiteitä.

27. K+

Tekijä on ratkaissut ohjelman ristien muotoisella uudisrakennuksella, joka liittyy ainoastaan ohuen napanuoran avulla nykyisen siipirakennuksen seurakuntasaliin. Uudisrakennuksen tilaratkaisut ovat toimivia, ja vaihtelevan korkeisten tilojen arkkitehtuuri luo mielenkiintoisia sisätiloja. Seurakuntasalin laajat siirtoseinäelementit mahdollistavat tilan liittymisen aula- ja kerhotiloihin, mutta kustannuksiltaan ja toiminnallisuudeltaan ne ovat turhankin raskaita hankkeen kokonaisuudessa.

Suunnitelmassa on keskitytty kirkon pihaan ja torialueeseen ja esitys jää kovin kevyeksi. Seurantalons ja kirkon välinen yhteys on huomioitu, mutta sen parantamisen osalta ei ole esitetty toimenpiteitä.

Rakennuksen arkkitehtuuri on ammattimaisen hallittua ja tyylikästä, mutta ehdotusta vaivaa valitettava irrallisuus ympäristöönsä ja toiminnallisiin tarpeisiin nähden.

28. KAARNA

Laajennus sijoittuu tiukasti vahan kirkon koordinaatteihin ja räystäskorkoihin.

Uudisrakennus koostuu kolmesta valkoisesta laatikosta, jotka kukin avautuvat eri ilmansuuntiin. Perusasetelma on kaupunkikuvallisesti lupaava. Korkein 7m korkea massa näyttää kuitenkin ylimittakaavaiselta ja voisi hyvin olla matalampi. Etäisyys kirkkoon on jätetty turhan väljäksi. Rakennuksen arkkitehtoninen perusjäsentely umpinaisiin ja avattuihin julkisivuihin on selkeä. Julkisivujen kiertyvät puulamellit ovat vieraita Myllykosken kaupunkikuvassa eivätkä tuota

lisäarvoa ehdotukselle. Esitetyssä sisänäkymässä on taidegalleriamainen tunnelma.

Toimintojen sijoittuminen 3 noppaan on työn kantava lähtökohta ja toimintojen jakautuminen seurakuntatilaan, ryhmätiloihin ja muihin tiloihin sekä tilojen yksityiskohtainen sijoittuminen on perusteltua. Valittu konsepti tosin tuottaa runsaasti käytäviä. Laajennus sijoittuu melko etäälle vanhasta kirkosta, joten yhteys vanhan ja uuden rakennuksen välillä muodostuu pitkäksi. Laajennuksen tilat toimivat liian ominaan kuten myös vanhan kirkon tilat. Kolme sisääntuloa on liikaa näin pieneen rakennukseen.

Suunnitelmassa on keskitytty kirkon pihaan ja tori-alueeseen ja esitys jää kovin kevyeksi. Seurantalons ja kirkon välinen yhteys on huomioitu, mutta sen parantamisen osalta ei ole esitetty toimenpiteitä.

30. KANNEL

Uudisosan valittu koordinaatisto tuo levottomuutta myllykosken kaupunkikuvaan.

Uudisosan liittyminen vanhaan kirkkoon on onnistuneempi pääsisäänkäynnin puolelta kuin itäpuolelta. Puinen lapekatteinen laajennusosa ei muodosta mielenkiintoista vuoropuhelua kirkon kanssa. Ehdotus jää kaupunkikuvallisesti ja arkkitehtonisesti vaatimatomaksi. Sisätilojen arkkitehtoninen ote on lupauksia herättävä.

Työn vahvuudet ovat toiminnallisuudessa. Pääsisäänkäynti on ratkaistu luiskaamalla vanhaan lisäsiipeen hyvin. Rakennusten lattiapinnat ovat samassa tasossa. Aulatilat sijaitsevat keskeisesti ja niistä on hyvät yhteydet kaikkiin ympäröiviin tiloihin. Kerhotilat ja kokoustilat ovat muuntojoustavia. Teknisten tilojen sijoittaminen kellariin ei ole hyvä ratkaisu.

Suunnitelmassa on käsitelty lähes koko kilpailualue, mutta ehdotetut muutokset jäävät hyvin kevyiksi. Seurantalons ja kirkon välinen yhteys on huomioitu, mutta sen parantamisen osalta ei ole esitetty toimenpiteitä. Myllykoskentien itäpäätyyn ei ole otettu työssä kantaa.

31. KANTTORI

Suunnikkaan muotoinen rakennus on sijoitettu irralliseksi olevan kirkons eteläpuolelle. Pääsisäänkäynti on siipirakennuksen yhteyteen rakennetun lasisen

nivelosan kautta, ja aulan aputilat on sijoitettu nykyisen seurakuntasalin paikalle. Sisääntuloaula mahdollistaa myös luontevan reitin Myllykoskentien puolelta. Ratkaisu on toiminnallisesti varsin hyvä ja selkeä, tosin kerhotilojen ja uuden seurakuntasalin keskinäistä järjestystä voisi harkita käännettäväksi.

Suunnitelmassa on käsitelty lähes koko kilpailualue, mutta ehdotetut muutokset jäävät osin kevyiksi. Myllykoskentiellem ehdotetut muutokset ovat mielenkiintoisia, mutta hieman epärealistisia. Seurantalons ja kirkon välinen yhteys on huomioitu, mutta sen parantamisen osalta ei ole esitetty toimenpiteitä. Myllykoskentien itäpäätyyn esitetty ratkaisu on toiminnallisesti luonteva, mutta kaupunkikuvallisesti vaatimaton.

Valittu materiaalipaletti toimii hyvin vanhan kirkons yhteydessä – mutta mittava palatsimainen sisääntuloarkadi holvikaarineen ja pilarikäytävineen on arkkitehtonisesti ympäristössään outo ja vieras elementti.

36. KIRKKO KYLÄSSÄ

Laajennusosan poikkeava koordinaatisto ei istu Myllykosken kaupunkirakenteeseen.

Vanhan lisäsiiven korottaminen muuttaa vanhan kirkons kaupunkikuvallista luonnetta merkittävästi. Tekijä on esittänyt niukasti miltä jatkettu ja korotettu lisäsiipi näyttävät. Kokonaisuus ei ole arkkitehtonisesti vakuuttava. Pienimittakaavaisten noppien massoittelu ja arkkitehtuuri on onnistunut parhaiten. Kattojen taitokset ja painovoimaisen ilmanvaihdon tiilipiiput luovat kiinnostavan rakennusmassojen rytmiikan. Alttarin Myllykoskentienpuoleinen uusi tiilimassa sekä leikkipaikalle ideoitu tiilimuurattu tiilirakennelma heikentävät vanhankirkons arkkitehtuuria ja kaupunkikuvaa rajusti.

Ehdotuksessa on runsaasti toiminnallisia puutteita. Seurakuntasali on sijoitettu keskeisesti ja toimii läpikulkutilana kirkons ja laajennusosan välillä. Tämä ei ole toimiva ratkaisu. Aulan holvirakenteen jatkuminen parvena seurakuntasalin puolelle on outo. Olisi hyvä sijoittaa osa noppien toiminnoista niin, että niihin voisi mennä suoraan aulasta (Inva-wc, wc, keittiö, ryhmähuone). Keittiön sijainti ja sen huoltoyhteys ovat ongelmallisia. Asiakirjoissa on rajattu pois oleellista tietoa laajennuksen liittymisestä vanhaan kirkkoon.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue, mutta ehdotetut muutokset jäävät kevyiksi ideoiksi alueen

lisärakentamisesta. Seurantalons ja kirkons välinen yhteys on huomioitu, mutta sen parantamisen osalta ei ole esitetty toimenpiteitä. Myllykoskentien itäpäätyyn esitetty ratkaisu on toiminnallisesti luonteva, mutta kaupunkikuvallisesti vaatimaton.

37. KIRKKOKATU

Uudisrakennus on jaettu kolmeen erilliseen ’noppaan’, jotka on heitelty killilleen nykyisen kirkons eteläpuolelle. Pääsisäänkäynti on ratkaistu sinänsä toimivan käärmemäisen ’Kirkkokaduksi’ nimetyn aulan avulla, joka sallii käynnit pihan, Myllykoskentien sekä Pappilantien puolelta. Yhteys vanhaan kirkkosaliin kulkee toiminnallisesti ongelmallisesti sivusiipeen sijoitetun kerhotilan kautta. Patinoitujen kuparinnoppien luonne on riittävän voimakas, jotta ne eivät jäisi ainoastaan alisteisiksi vanhan kirkons rinnalle. Puunkäyttö sisätiloissa voisi luoda tunnelmaltaan miellyttäviä tiloja, joita kattojen valoaukot täydentävät.

Suunnitelmassa on keskitytty kirkons pihaan ja tori-alueeseen ja esitys jää kovin kevyeksi. Torin länsireunaan on ehdotettu uudisrakennusta, joka rajaa katutilaa, mutta katkaisee tärkeän yhteyden kirkons ja seurantalons välillä.

Voimakkaasti vinoon asetettujen kappaleiden yksinkertainen arkkitehtuuri jää kuitenkin liikaa hauskan vinouden varaan, joka ei pitkässä juoksussa tunnu riittävän aikaa kestävältä ja harkitulta ratkaisulta.

38. KIRKON HELMA

Yksikerroksinen viuhkamainen uudisrakennus, joka sijoittuu nykyisen kirkons itä- ja eteläpuolelle, jättää kirkons länsipuolen ja tornin hierarkkiseksi dominantiksi.

Uudisosan koordinaatisto seuraa tontin itälaidan linjausta. Tästä seuraa laajennuksen kontrastinen ja rauhaton olemus Myllykosken kaupunkikuvassa.

Laajennuksen ja kirkons väliin muodostuu pihakirkko johon on yhteys seurakuntasalista. Pääsisäänkäynti aukeaa Pappilantien suuntaan. Vanha siipiosa on purettu lukuun ottamatta itäseinää ja uudet tilat on pystytty sijoittamaan tiiviisti lähelle kirkkosalia. Kirkkosaliin ei ole tehty muutoksia. Laajennuksen länsipuolen massoittelu, arkkitehtuuri ja materiaalivalinnat ovat onnistuneempia ja rauhallisempia kuin itäpuolen. Sisätilojen tunnelma jää hieman arkiseksi.

Laajennusosan tilat on sijoitettu keskenään toiminnallisesti järkevästi. Toiminnallisuutta heikentää seurakuntasalin käyttäminen läpikulkutilana siirryttäessä kirkkosaliin ja aula muodostuu käytävämäiseksi.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue ja kaikki sen osa-alueet on tutkittu huolellisesti ja ideoikkaasti sekä toteuttamiskelpoisesti. Seurantalons ja kirkons välinen yhteys on huomioitu, mutta sen parantamisen osalta ei ole esitetty toimenpiteitä. Myllykoskentien päätteeksi on esitetty laajaa lähiliikuntapaikkaa, joka on hieman ylimitoitettu, mutta ajatuksena kiinnostava.

41. KOSKETUS

Räpylämäinen uudisrakennus on sijoitettu kiinni kirkons eteläseinustaan ja samalla on esitetty uusi seurakuntasali sekä vanha kirkkosali yhdistettäväksi koko matkaltaan. Tämä loisi vahvan yhteisen tilan, mutta toisaalta mittavat rakenteelliset avaukset tuntuvat annettuun kustannusraamiin nähden jopa ylimitoiteltulta. Henkilömääriltään näin suuriin tilaisuuksiin ei juurikaan ole seurakunnassa tarvetta. Tilojen soljuva vapaa liittyminen toisiinsa vain kevein verhoseinin eroteltuna ei mahdollista erillisten tilaisuuksien yhtäaikaista järjestämistä. Muuttamalla nykyiset kiinteät penkit kirkkosalissa irtotuoleiksi, oli hyvä oivallus joka toisi tarvittavaa muunneltavuutta nykyisen kirkkosalin tilaisuuksiin. Pääsisäänkäynti on esitetty Pappilantien puolelta, joka ei toivotulla tavalla edesauta torialueen ja Myllykoskentien aktivointia.

Suunnitelmassa on keskitytty kirkons pihaan ja tori-alueeseen ja esitys jää kovin kevyeksi. Torin uudelleenjärjestely on mielenkiintoinen ja kaupunkitilaa jäsennöivä ja se huomioi yhteyden seurantalons ja kirkons välillä.

Vapaamuotoinen kappale jää kokonaisuudessa nykyisen kirkons rinnalla turhan epämääräiseksi ja matalaksi.

44. KUBIK

Huolellisesti tutkittu ehdotus edustaa suomalaista vertikaalista vaaleata kirkkoarkkitehtuuria. Laajennuksen pienimittakaavainen polveileva massoittelu liittyy luontevasti lasisella liitososalla kirkons lisäsiipeen. Arkkitehtuuri ja massoittelu ovat itsessään varmaotteisia, mutta suhde vanhaan kirkkoon on ongelmallinen. Laajennus muodostaa uuden / toisen

kirkon olemassa olevan kirkon rinnalle.

Vaikeasti saavutettava sisääntulo tontin koillispuolella ihmetyttävää, varsinkin kun lähestyttäessä Pappilantieltä ensimmäisenä on vastassa huoltopiha. Tilannetta paranisi jos tekijä olisi ehdottanut kulkuyhteyttä sisääntulolle myös pohjoisesta Myllykoskentieltä. Sisätilojen lämmin tunnelma ja luonnonvalon käsitteily ovat onnistuneita.

Aulasta on hyvät yhteydet uusiin kokoontumistiloihin ja tilojen jakaminen pienempiin osiin on mahdollista. Aula jää kovin kauaksi vanhasta kirkosta eikä edesauta `monitoimikirkon` syntymistä, jossa uudet ja vanhat tilat muodostaisivat kiinteän symbioosin keskenään. Henkilökunnan tilat ovat sijoitettu keskeisesti ja palvelevat hyvin myös vanhaa kirkkoa. Toiminnallinen puute on, että tarjoilukeittiöön kulku tapahtuu kerho-toiminnan kautta.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue pääpainon ollessa torissa ja täydennysrakentamisessa. Torille esitetty ratkaisu on raikas ja toteutuskelpoinen, mutta se ei huomioi parhaalla mahdollisella tavalla kirkon ja seurantalons välistä yhteyttä. Täydennysrakentaminen on mittakaavaltaan sopivaa ja mahdollista toteuttaa vähitellen. Myllykoskentien päätteeksi esitetty skeittirata on toiminnallisesti hyvä, mutta kaupunkikuvallisesti vaatimaton ratkaisu.

47. KUTSU

Diagonaalisti kirkon sivulaivaan liittyvä kompakti uudisrakennus, joka on esitetty rakennettavan kokonaan puusta. Puun käyttö on perusteltua Myllykosken historiaan nojaten, mutta kaupunkikuvallisesti on puurakennuksen liittäminen nykyiseen naapurustoon hieman ongelmallista. Liittyminen nykyiseen kirkkoon on vanhan seurakuntasalin kautta. Pääsisäänkäynti toimii hyvin sisäpihan puolelta, ja diagonaali suuntaus ohjaa ihmiset luontevasti kohti uutta sisääntuloaulaa. Toiminnallisesti hyvin ratkaistu perustilajärjestelyt. Keittiö pystyy hyvin palvelemaan erillisiä tilaisuuksia.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue, mutta ehdotetut muutokset jäävät osin kevyiksi. Seurantalons ja kirkon välinen yhteys on katkaistu telttakatoksella. Torin rajaaminen ja kaventaminen puuistutuksin on toimiva idea. Myllykoskentien itäpäätyyn esitetty ratkaisu on toiminnallisesti luonteva, mutta kaupunkikuvallisesti vaatimaton.

Kaupunkikuvassa uudisrakennus jää valitettavan vaisun ja matalan oloiseksi, ja muodostaa enemmän erillistä lisäsiipeä nykyiselle kirkolle kuin toivottua kokonaisuutta. Sinänsä yksinkertaisen oloinen ja luonteva perusratkaisu olisi todennäköisesti sovitettavissa tiukkaan budjettiraamiin.

48. KYLÄ

Arkkitehtuuriltaan rohkea ehdotus, jossa uudet toiminnot on sijoitettu kolmeen erilliseen yksikköön kirkon eteläpuolelle. Näiden väliin muodostuu seurakuntalaisten helposti lähestyttävä avoin `olohuone` johon saavutaan pohjoisesta ja etelästä. Ympäröivien rakennusten kattojen harjalinjojen suuntainen voimakkaasti taitettu kattopinta kokoa erilliset tilakappaleet yhdeksi kokonaisuudeksi. Työn peruskonsepti on selkeä. Liittymistä vanhaan kirkkoon ei ole mietitty loppuun asti.

Laajennusosa istuisi paremmin vanhaan kirkkoon ja Myllykosken kaupunkikuvaan hieman rauhallisemmalla massoittelemalla. Kokonaan punaisella tiilipaanulla verhoiltu rakennus jää irralliseksi suhteessa vanhaan kirkkoon.

Sisätiloissa julkisivupaanan käyttöä aulassa on perusteltua, mutta savutetaanko lisäarvoa käyttämällä tiilipaanua kaikkialla?

Saapuminen aulaan on selkeää ja ajatus polun jatkumisesta talons läpi on hyvä. Aulasta on hyvä orientoitavuus ja kokoontumistilojen avaaminen aulaan on mahdollista. Toiminnallinen puute on että vanhaan kirkkoon sijoitettu ryhmä ja kokoontumistila toimii läpikulkutilana kirkkosaliin. Uusi keittiö ja sen huolto on sijoitettu hyvin mutta vanhalle keittiölle ei ole tarvetta. Ei ole toimiva ratkaisu, että sosiaalityloihin kulku tapahtuu toimistotilojen tai keittiön kautta.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue, mutta ehdotetut muutokset jäävät osin kevyiksi. Seurantalons ja kirkon välinen yhteys on huomioitu huonosti. Ehdotuksen kaupunkikuvaa parantavat toimenpiteet keskittyvät valaistuksen uusimiseen ja täydennysrakentamiseen. Myllykoskentien itäpäätyyn esitetty ratkaisu on kaupunkikuvallisesti hyvä, mutta epärealistinen alueen väestön määrään nähden.

50. KYYHKY

Vaalea matala moderni maltillinen laajennus sijoittuu kirkon itä- ja kaakkoispuolelle. Myllykoskentien varteen on sijoitettu kappeli, joka nousee laajennusosan dominantiksi. Kirkon ja laajennuksen väliin muodostuu suojaisa aukio, jossa on sisääntulo. Rakennuksen suuntaukset eivät ole perusteltuja Myllykosken kaupunkirakenteessa. Arkkitehtuuri on ammattimaista ja hallittua, mutta kokonaisuus jää vaisuksi. Ehdotetut materiaalit ovat sopusuhtaisia olemassa olevan kirkon kanssa.

Kirkkosali ja seurakuntasali on sijoitettu lähekkäin. Oivallus vanhansiiven muuttamisesta muuntojoustavaksi tilaksi joka voidaan yhdistää joko kirkkosaliin, alttariin tai seurakuntasaliin on hyvä. Valitettavasti ehdotusta ei ole pystytty ratkaisemaan ilman että kokoontumistiloja joudutaan käyttämään läpikulkutiloina. Tämä on ehdotuksen suurin toiminnallinen heikkous. Keittiö ja sen huolto on sijoitettu hyvin palvelemaan laajennusta, mutta yhteys vanhaan kirkkoon ei ole toimiva. Havainnekuvat ovat hienot ja tämän päivän valtavirrasta poikkeavat.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue huolellisesti. Täydennysrakentamiseen ja toiminnallisuuteen on perehdytty ansiokkaasti ja esitetyt ratkaisut ovat realistisia. Torille esitetty ratkaisu ei ole kovin innovatiivinen, mutta se huomioi seurantalons ja kirkon välisen yhteyden. Täydennysrakentaminen on mittakaavaltaan sopivaa ja mahdollista toteuttaa vähitellen. Myllykoskentien päätteeksi esitetty Eko-puisto on toiminnallisesti mielenkiintoinen ajatus ja onnistuessaan kaupunkikuvallisesti myös toimiva ratkaisu.

51. KÄMMEN

Mittavanoloinen vapaamuotoinen uudisrakennus joka sijoittuu kirkon eteläsivustalle. Uudisrakennus on sekä arkkitehtuuriltaan että toiminnoiltaan irrallinen ja erillään nykyisestä kirkkosalista. Liitos on toiminnallisesti hankalasti vanhan seurakuntasalin kautta, josta on muodostunut läpikuljettava monitoimisali. Pääsisäänkäynnin sijoittaminen Myllykoskentien puolelta voisi mukavasti lisätä kadun aktiviteettia. Tosin etäisyys ja yhteydet nykyiseen pääsisäänkäyntiin eivät ratkaisussa muodostu kovin luonteviksi. Toiminnallisesti tilat on oikein sijoiteltuja, ja perusratkaisut uudisrakennuksessa toimivat. Ulkoarkkitehtuuri on rauhallista, mutta jää ympäristössään hiukan irralliseksi.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue, mutta suunnitelmaa leimaa sen jääminen analyysin tasolle ja ideat jäävät pääosin selostuksen varaan. Kirkon ja seurantalons välinen yhteys on huomioitu, mutta sen tai torin parantamiseksi ei ole esitetty toimenpiteitä. Myllykoskentielle tai sen itäpäätyyn ei ole esitetty varsinaisia kaupunkikuvaa tai toiminnallisuutta parantavia toimenpiteitä.

52. KÖYNNÖS

Matala pitkä suorakaiteenmuotoinen, kattomuodoltaan maltillisesti nitkahteleva, vaalea laajennusosa liittyy kirkon laajennussiipeen sekä aulaan. Liitoskohtien välissä on suljettu sisäpiha. Kaupunkikuvassa matala alisteinen rakennus silti haastaa kirkkoa. Se ulottuu luoteessa kirkon pääoven linjaan ja voisi siis olla lyhyempi. Uudisosan sisääntulo on Pappilantien suuntaan ja on turhan erillään kirkon sisääntulosta. Rakennus avautuu lasiseinillä sisäpihalle ja on ulospäin melko sulkeutunut. Sisääntulon havaitseminen julkisivussa on vaikeaa ja arkkitehtonisesti aukotukset voisivat olla rohkeampia.

Työssä on pyritty tilojen mahdollisimman suureen muuntojoustavuuteen, josta on seurannut toiminnallisia vaikeuksia. Liikkuminen tapahtuu seurakuntasalin ja kerhotoimintatilojen läpi. Vanhan kirkon eteistilans avaaminen ja kellarin laajentaminen ovat rakennusteknisesti ja kustannuksellisesti haastavat. IV-tilojen sijoittuminen 2.kerrokseen on hankalaa näin matalassa rakennuksessa.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue huolellisesti pääpainon ollessa Myllykoskentien jäsentelyssä. Torille esitetty ratkaisu ei ole kovin innovatiivinen, mutta se huomioi seurantalons ja kirkon välisen yhteyden ja on realistinen. Myllykoskentien päätteeksi esitetty aukiomainen radan alikulkutunnelin suu on toiminnallisesti kannatettava ajatus ja onnistuessaan kaupunkikuvallisesti myös toimiva ratkaisu. Uusien toimintojen ja täydennysrakentamisen osalta työ jää kevyeksi.

54. LEHTI

Työ on oudon omaperäinen ja huolellisesti tehty. Muotokieleltään runsas suurikokoinen laajennus on sijoitettu kirkon eteläpuolelle. Vanha lisäsiipi on purettu ja sisäänkäynti sekä aula on sijoitettu sen tilalle. Rakennusmassa on muodoltaan ja arkkitehtuuriltaan raskas eikä muodosta luontevaa paria vanhalle kir-

kolle. Julkisivut olisivat olleet rauhallisemmat, mikäli tekijä olisi malttanut jättää esimerkiksi päätyjen ylikorkeat kaari-ikkunat kokonaan pois. Julkisivumateriaalit ovat laadukkaat. Alakattojen muotoilulla on saatu sisätiloista kiinnostavia.

Aula on sijoitettu keskeisesti, josta on vaivattomat yhteydet yleisiin tiloihin. Henkilökunnantilat ja keittiön sijoitus on etäällä vanhan kirkon toiminnoista.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue, mutta ehdotetut muutokset jäävät melko kevyiksi. Kirkon ja seurantalons välinen yhteys on huomioitu huonosti sijoittamalla torikatos keskiakselille. Myllykoskentien itäpäädyn ratkaisu on kaupunkikuvallisesti toimiva. Ehdotettu täydennysrakentaminen on mittakaavaltaan sopivaa.

59. LUOSTARIN SISÄPIHA

Kirkon itä- ja eteläsivustalle uuden luostarikäytävän varrelle muodostuva uudisrakennus. Huolimatta rakennuksen alisteisuudesta nykyiselle kirkolle on uudisrakennuksen tiloille saatu kuitenkin kiinnostava ilme ja kokonaisarkkitehtuuri. Toiminnallisesti uudisrakennus on liitetty kirkkosalin yhteyteen nykyisen seurakuntasalin paikalta, johon on luontevasti muokattu myös sisääntuloaulan aputilat. Kerhotilojen sijoittaminen Myllykoskentien varteen on hyvä ja toimiva ajatus ja olisi omiaan aktivoimaan myös katu- aluetta. Ehdotukseen on esitetty varsin laaja kellari, joka rasittaa kustannuksia. Valittu sinkkipelti julkisivuissa on ympäristössään vieras elementti.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue, mutta ehdotetut muutokset jäävät melko kevyiksi. Kirkon ja seurantalons välinen yhteys on huomioitu, mutta sitä parantavia toimenpiteitä ei ole ehdotettu. Myllykoskentien itäpään ratkaisu on toimiva, mutta vaisu.

67. MURIKAT

Tekijä on sijoittanut uudisrakennuksen diagonaalisti vanhan kirkon kaakkoissivustalle. Linjaus täydentää luontevaa käytettyä kulkureittiä, jota voidaan pitää hyvänä oivalluksena. Uudisrakennus jättää mukavan valoisan ja väljän pihan nykyisen kirkon vierelle. Kokonaisarkkitehtoninen ote on yksinkertaista, mutta mittakaavaltaan hieman kömpelöä. Kaareva aulaelementti vaikuttaa muuhun arkkitehtuuriin nähden vieraalta sekä kooltaan liian suurelta. Keittiö ei mahdollista erillisten tilaisuuksien tarjoilua.

Suunnitelmassa ei ole juurikaan käsitelty kirkon lähiympäristöä.

69. MYLLYKOSKEN OLOHUONE

Ehdotus sijoittuu nykyisen kirkon eteläpuolelle ja täyttää laajalti nykyistä piha-aluetta. Nykyinen sivusiipi on purettu, ja uudisrakennus on liitetty sen paikalta laajasti nykyiseen kirkkosaliin.

Purkamisella on saavutettu hyvä mahdollisuus rakentaa keskitetty yhteisaula ja pääsisäänkäynti kirkolle. Toiminnallisesti tilat sijoittuvat sivukäytävän varrelle, joka mahdollistaa tilojen erilliskäyttöisyyden, mutta toisaalta tuo tehottomuutta ratkaisuun. Toimistotilojen sijoittaminen toiseen kerrokseen edellyttäisi hissiä, joka tuottaisi ongelmia tiukassa kustannusraamissa. Julkisivujen käsittely on arkipäiväistä, ja puun käyttö tekee lisärakennuksesta irrallisen oloisen.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue, mutta erilaisia toimintoja ja muutoksia on esitetty melko vähän. Työssä ehdotetut toimenpiteet ovat realistisia, mutta eivät kovin innovatiivisia.

70. MYLLYNSIIPPI

Matala L-mallinen laajennus sijoittuu diagonaalisesti kirkon kaakkoispuolelle. uudisrakennus kiertyy kirkon läsiiven ympärille. Kirkon ja laajennuksen luoteispuolelle syntyy luostaripiha johon sijoittuu pääsisäänkäynti. Rakennus olisi voinut jatkua hieman pidemmälle koillisen suuntaan. Kevyt lasinen matalampi nivel yhdistää laajennuksen vanhaan kirkkoon hienovaraisesti. Arkkitehtuuriltaan pienimittakaavainen, harjakattoinen, yksinkertainen, parakkimainen puurakennus jää turhan alisteiseksi kirkolle. Puutalo tuntuu hieman arkiselta ja vieraalta vanhan kivirakenteisen kirkon rinnalla.

Päätilat liittyvät napakkaan aulaan hyvin ja muut toiminnot on sijoitettu moitteettomasti. Toiminnallisesti on hankalaa, että vanhaan sivusiipeen sijoitettu kerhotila toimii läpikulkutilana.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue ja erilaisia kaupunkikuvallisia kehittämisideoita on esitetty melko runsaasti. Torin alue on käsitelty mielenkiintoisesti. Myllykoskentien itäpäätyyn esitetty matkahuolto/asepalvelut ei ole realistinen vaikkakin se muodostaa luontevan päätteen kadulle.

75. ORIGAMI

Perusratkaisuna on nykyisen kirkon läsiipeen yhdistyvä uudisrakennus. Arkkitehtuuri perustuu taitteeseen puiseen kattorakenteeseen, jonka alle kätkeytyy yksinkertainen ja perustoiminnoiltaan selkeäpiirteinen pohjaratkaisu. Ehdotuksen keveys ja yksinkertaisuus sekä modulaarinen ajatus tuo mielle yhtymiä japanilaiseen perinnearkkitehtuuriin, jota sisätilojen siirreltävät seinäelementit korostavat. Julkisivumateriaalit tiiltä? (epäselvästi viitattu kirkon materiaalimailmaan) Taitteisen peltikaton toteuttaminen tuottaa helposti ulkoarkkitehtuuriin ei toivottavaa arkipäivän estetiikkaa.

Pääsisäänkäynti erottaa uudisrakennuksen ja nykyisen kirkon toisistaan. Aula on niukka, ja käynti kirkkosaliin kulkee siipirakennukseen sijoitetun ryhmä – ja kokoustilan lävitse. Seurakuntasalin ja kerhotilojen keskinäinen järjestys voisi toiminnallisesti olla parempi käänteisenä, jolloin seurakuntasalin ja kirkkosalin yhteydet olisivat lähempänä toisiaan. Keittiön sijoitus mahdollistaa tilojen erilliskäytön – edellyttäen että siirtoseinät on tehty riittävän hyvin äänieristettyinä.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue huolellisesti ja erilaisia kaupunkikuvallisia ja toiminnallisia kehittämisideoita on esitetty runsaasti. Yhteydet ympäröivään kaupunkirakenteeseen ja suhde kirkon ja seurantalons välillä on huomioitu.

Kokonaisuutena uudisrakennus omaa selkeitä arkkitehtonisia pyrkimyksiä, jotka jäävät kuitenkin olevan kirkon rinnalla turhankin vaatimattoman oloisiksi.

76. ORIGAMI 2

Laajennus jakautuu massallisesti kahteen osaan, jotka sijoittuvat kirkon itä- ja eteläpuolelle. Laajennusosat kietoutuvat kirkon siipiosan ympärille muodostaen sisään pienimittakaavaiset tulopihat uuden ja vanhan rakennuksen väliin onnistuneesti. Lasten leikki- pihan sijoitus aamuauringon puolelle. Mittakaavallisesti ja kaupunkikuvallisesti kokonaan vaalealla heijastavalla tiilellä verhoiltu laajennus asettautuu nöyrästi paikalleen vanhan kirkon jäädessä dominantiksi. Tekijä on halunnut korostaa uusien ja vanhojen tilojen eroa sisätilojen massiivipuupinnoilla.

Tiukasti mitoitettu sisääntuloaulasta on hyvä yhteys seurakuntasaliin ja kerhotiloihin. Ehdotuksessa on

toiminnallisia puutteita. Keittiö sijaitsee huollon kannalta hyvin mutta sen etäisyys kerhotiloihin ja varsin- kin kirkkosaliin on liian pitkä. Toimisto ja kokoustiloihin joudutaan kulkemaan kerhotoiminnan tilojen läpi. Sosiaalitulat sijoitettuna kellariin eivät ole esteettömiä.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue huolellisesti ja erilaisia kaupunkikuvallisia ja toiminnallisia kehittämisideoita on esitetty jonkin verran. Laajennuksen yhteys Myllykoskentiehen on hyvä. Suhde kirkon ja seurantalons välillä on huomioitu.

77. OTE

Uudisrakennus sijoittuu vapaamuotoisesti tontin eteläreunustalle ja liittyy nykyisen sivusiiven kautta olevaan kirkkosaliin. Tekijä on ehdottanut seurakuntasalin ja kerhotilojen muodostuvan yhdestä avoimesta tilasta, jota voidaan käytön kannalta pitää ongelmallisenä. Liitos kirkkosaliin tapahtuu osittain siipirakennukseen sijoitetun ja läpikulkutilaksi muodostuvan seurakuntasalin kautta. Uusi pääsisäänkäynti sijoittuu kokonaisuudessaan Pappilantien puolelle, joka jää käytännössä nykykirkkoon nähden etäiseksi.

Suunnitelmassa on käsitelty lähes koko kilpailualue ja erilaisia toimintoja sekä muutoksia on esitetty melko runsaasti. Työssä ehdotetut toimenpiteet ovat realistisia. Myllykoskentien itäpäätyyn ei ole esitetty toimenpiteitä.

Uudisrakennus jää mittakaavallisesti matalaksi ja turhankin alisteiseksi olevaan kirkkoon nähden, valittu julkisivujen materiaalipaletti korostaa uudisrakennuksen irrallisuutta olevaan nähden.

80. PARATIISIN PUUTARHA

Kattomuodoltaan aaltoileva uudisrakennus sijoittuu kirkon koillispuolelle muodostaen vanhan kirkon väliin suojaisan sisääntulopihan. Pienimittakaavainen uudisrakennus sopeutuu kokonsa puolesta Myllykosken kaupunkirakenteessa. Ehdotus liittyy matalana kirkon vanhaan lisäosaan. Toiminnallisesti toimii hyvin, joskin kerhotilan sijainti ja kulku käytävää pitkin ei ole ihanteellinen ratkaisu. Keittiön etäisyys vanhaan kirkkosaliin muodostuu liian pitkäksi. Vaikka suunnitelmassa on paljon vahvuuksia, ei rakennuksen aaltoileva itsenäinen muotokieli sovi luontevasti vanhan kirkon kumppaniksi.

Suunnitelmassa ei ole käsitelty koko kilpailualuetta ja esitetyt ideat jäävät yleispiirteisiksi. Kirkon ja seurantalonsuhde on huomioitu.

85. PUUTARHA (2)

Uudisrakennus on jaettu neljään massaan, jotka liittyvät nykyisen siipirakennuksen kautta olevaan kirkkosaliin. Massoitteultaan ja arkkitehtuuriltaan uudisrakennus muodostaa oman irrallisen rakennuskokonaisuuden, joka on vain rakennettu kiinni nykyiseen kirkkoon ilman hedelmällistä vuoropuhelua tai pyrkimystä luomaan uudisrakennuksen avulla uutta kiinnostavaa kokonaisuutta. Pääsisäänkäynti on keskeinen uudisrakennuksen tilojen suhteen mutta jää irralliseksi kokonaisuudessa.

Suunnitelmassa ei ole käsitelty koko kilpailualuetta ja esitetyt ideat jäävät yleispiirteisiksi.

Arkkitehtoninen kokonaisote uudisrakennuksessa on rauhallisen arvokasta.

86. PUUTARHAT

Ehdotus sijoittuu kirkon eteläpuolelle ja liittyy vanhaan laajennussiipeen matalalla lasisella osalla. U-mallinen rakennus muodostaa kirkkokorttelin, jonka keskelle on suljettu sisäpihan. Pääsisääntulo sijoittuu sisäpihalle. Laajennuksen sisäpihan räystäskorot sovittuvat vanhan lisäosan räystäskorkoon muodostaen sisäpihalle inhimillisemmän mitta-kaavan. Laajennuksen ulkokuoren räystäskorot on vastaavasti sovitettu sisäsiiven harjakorkoon. Yli 6,5 m korkuiset kaariaiheiset tiilipitsitetyt itämaisvaikutteiset julkisivut ovat ylimitoitetut eivätkä sovi paikan henkeen eivätkä mittakaavaan. Ehdotus jää irtonaiseksi eikä muodosta kiinnostavaa suhdetta vanhan kirkon kanssa.

Toiminallisesti aula ja keittiö on sijoitettu keskeisesti. Seurakuntasali ja kerhotoiminnantilat pystytään yhdistämään tarvittaessa kokoontumistilat voivat laajeta sisäpihalle. Työssä on toiminallisesti hankalaa, että henkilökunnan tilat sijoittuvat etäälle vanhasta kirkosta ja että vanhaa seurakuntasalia käytetään läpikulkutilana.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualuetta ja erilaisia kaupunkikuvallisia ja toiminnallisia kehittämisideoita on esitetty jonkin verran. Seurantalonsuhde ja kirkon välistä yhteyttä on heikennetty katosten

sijoittelulla. Myllykoskentien itäpääty on ratkaistu kiinnostavasti.

88. REITTI JA KRUUNU

Laajennus sijoittuu kirkon eteläpuolelle ja liittyy vanhan kirkon lisäsiipeen. Pääsisäänkäynti on sijoitettu Pappilan tieltä ja saapuminen torin suunnalta tapahtuu rakennusten väliin muodostuvasta aukiolta. Aulasta yhteydet seurakuntasaliin ja kerhotoiminnan tiloihin on hyvät, mutta yhteys vanhaan kirkkoon on pitkä ja sokkeloinen. Keittiö jää kauaksi kaikista kokoontumistiloista. Aputilojen sijoittaminen rakennusten liittymiskohtaan ei ole järkevää.

Tekijä on ymmärtänyt paikan mittakaavan ja pilkkonut uudisosan rakennusmassan pienempiin yksiköihin. Laajennuksen arkkitehtoninen perusidea on selkeä.

Musta puurakennus on muodoltaan ja arkkitehtuuriltaan liian kontrastinen ja itsenäinen vanhalle kirkolle eikä positiivista vuorovaikutusta rakennusten välille synny. Sisätilojen kokopuinen tunnelma on lämmin ja miellyttävä.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue ja erilaisia toiminnallisia kehittämisideoita on esitetty jonkin verran. Reitti-konsepti on mielenkiintoinen. Myllykoskentien itäpäätyyn esitetty ympäristötaide-teos on kaupunkikuvallisesti kiinnostava ratkaisu. Suhde kirkon ja seurantalonsuhteella on huomioitu, mutta sitä ei ole parannettu.

89. RISTI

Nimimerkkinsä mukaisesti tekijä on muodostanut uudisrakennuksesta ristikirkon, joka liittyy tiloiltaan nykyisen kirkon pohjois- itä ja eteläreunalle. Alttarista muodostuu näin ollen uuden kirkkokokonaisuuden keskeinen sydän. Ajatus on teoreettisena pohdintana kiinnostava, mutta tuottaa selkeästi toiminnallisia käytännön ongelmia. Uudisrakennuksen myötä kirkkoon muodostuu neljä erillistä sisäänkäyntiä, mikä luo tehottomuutta sekä hämmennystä kävijöille, eikä ole omiaan kasvattamaan yhteisöllistä toimintamallia. Itsenäinen tilojen käyttö on mahdollista aikaansaada myös keskitetyimmällä sisääntuloratkaisulla. Keittiön sijoittuminen ei mahdollista tarjoilua muihin tiloihin, mikäli itäsali on käytössä. Laajennus tuo Myllykoskentien varteen uudisrakennuksen, ratkaisumalli ei tunnu kuitenkaan luonnolliselta tavalta kehittää Myl-

lykoskentietä. Suunnitelmassa ei ole käsitelty koko kilpailualuetta ja esitetyt ideat jäävät yleispiirteisiksi ja melko vaatimattomiksi.

Rakennusten perusarkkitehtuuri on selkeää ja korutoman yksinkertaista. Tekijällä on ollut hyvä pyrkimys sitoa uudisrakennus osaksi kirkkokokonaisuutta.

93. SIIMES

Tekijä on muokannut radikaalisti nykyistä kirkkorakennusta sijoittamalla uudisrakennuksen kauttaaltaan kiinni nykyisen kirkon eteläseinustaan. Uudisrakennuksen tilat on esitetty siirtoseinän ratkaistuiksi, mutta huomioiden annettu budjetti sekä toiminnalliset tarpeet ei näin laajaa muuntojoustollista yhdistämistä nähdä tarpeellisenä. Pääsisäänkäynti ja eteistilat jäävät nihkeiksi ja pimeiksi tiloiksi salien ja vanhan kirkon väliin. Sienimäinen rakenneperiaate muodostaisi tilallisesti mielenkiintoisia sisätiloja, mutta ratkaisu jää kokonaisuudessaan nykykirkosta irrallisen oloiseksi. Kotelomainen kattorakenne on outo. Suunnitelmassa on keskitytty toriin ja kirkon pihaan ja esitetyt ideat jäävät kevyiksi. Seurantalonsuhde ja kirkon välistä yhteyttä ei ole huomioitu, vaan se on katkaistu katoksella.

96. SINAPINSIEMEN

Kolmionmallinen uudisosa sijoittuu vanhan kirkon seurakuntasalin jatkeeksi tontin koilliskulmaan. Kirkon ja uudisosan väliin jää kirkkopiha, jossa voidaan järjestää tilaisuuksia. Pääsisääntulo sijaitsee rakennuksen lounaispuolella, huolto kaakkoispuolella ja kerhotoimintojen yhteys leikkipihalle on sijoitettu rakennuksen koillispuolelle.

Perusmuotona kolmio on tehokas ja tutkimisen arvoinen, mutta tekijä ei ole pystynyt sitä ratkaisemaan toiminnallisesti onnistuneesti. Aula, keittiö ja toimistotilat sijaitsevat liian kaukana vanhasta kirkosta. Kulku rakennuksesta toiseen tapahtuu joko sokkeloisten käytävien kautta tai seurakuntasalien läpi.

Rakennusmassa nousee luoteisnurkkaa kohden johon seurakuntasali on sijoitettu. Leikkauksesta ja julkisivusta voi päätellä että kaakkoisjulkisivu on matalin ja tasakorkuinen. Rakennusmassan suhde vanhaan kirkkoon olisi ollut rauhallisempi jos uudisosan korkein kohta olisi ollut mahdollisimman kaukana etelänurkassa ja kirkkoon päin oleva julkisivu olisi ollut matala ja tasaräystäinen. Julkisivut, massoitte-

ja ehdotuksen arkkitehtuuri ovat arkisia. Ehdotus ei muodosta onnistunutta arkkitehtonista kokonaisuutta vanhan kirkon kanssa.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue ja erilaisia kaupunkikuvallisia kehittämisideoita on esitetty melko runsaasti. Työssä ehdotetut toimenpiteet ovat kuitenkin raskaita, osin kaupunkikuvallisesti arveluttavia ja toteutettavuudeltaan ongelmallisia. Myllykoskentien itäpääty on ratkaistu kiinnostavasti ja yhteys kirkon ja seurantalonsuhteella on huomioitu.

98. SPIRITUS SANCTUS

Nykyisen kirkon sivusiipeen on kytketty pohjamuodoltaan nykyisen kirkkorakennuksen kaltainen uudisrakennus peilattuna. Rakennusten väliin muodostuu avara kirkko- ja sisääntulopiha. Kirkkopihan lännen suuntaan rajaava pergola tuntuu turhalta. Sisääntulo on sijoitettu keskeisesti rakennusten väliin lasiseen nivelosaan, josta on laajojen ja avariensuureiden aulatilojen kautta lyhyet yhteydet vanhaan ja uuteen osaan. Laajennusosan seinän muotoaiheen kopiointi uudisosan aulatilaa ihmetyttää. Kokoontumistilat on sijoitettu rinnakkain ja ne voidaan yhdistää. Keittiö on sijoitettu keskeisesti. Toimistotilat on sijoitettu liian kauaksi vanhasta kirkosta. Sisätilat ovat avarat ja helposti orientoitavat. Seurakuntasalin ristinmalliset kattoikkunat tuntuvat naiveilta.

Rakennusmassa on perusmuodoltaan moderni vaalea tasakattoinen T-mallinen laatikko, jonka dominantiksi nousee seurakuntasalin vanhankirkon katon geometriasta pienennetty tiilipintainen harjakattomassa. Esitetty räystäällinen tiilikatto jää irralliseksi eikä vakuuta. Laajennusosan massoitte-

luu olisi ehyempi jos seurakuntasalin kattogeometria olisi tulkittu modernimmin osaksi muuta laajennusta. Seurakuntasalin varaston massaan liittyvä ulkomuuri tekee varaston sisääntulosta liian houkuttelevan.

Pienimittakaavaisessa ehdotuksessa on vahvoja arkkitehtonisia pyrkimyksiä ja ansioita, mutta ne eivät ole täysin kirkastuneet. Kokonaisuus jää turhan vaatimattomaksi suhteessa vanhaan kirkkoon.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue, mutta esitetyt ideat jäävät yleispiirteisiksi ja melko vaatimattomiksi.

99. SYLI

Rakennus sijoittuu tontin eteläreunustalle ja luo yhteydet vanhaan kirkkosaliin nykyisen sivusiiven kautta. Pääsisäänkäynti on keskittynyt vanhan ja uuden väliin jäävään pihaan, mutta aulasta on yhteydet myös Pappilantien puolelle. Toiminnallisesti uudisrakennuksen tilat on saatu ratkaistua varsin hyvin, tosin keittiön sijainti nykyisessä sivusiivessä jää etäiseksi. Yhteys kirkkosalin kanssa ei muodostu kovinkaan juohevaksi, vaan kulkee käytävämäisten tilojen kautta. Punatiili vaikuttaa uudisrakennuksen osalle turhan massiiviselta, ja olevien ikkunoiden innoittama erikokoisten suippokaaristen ikkunoiden voimakas aihepiiri ympäristössään vieraalta.

Suunnitelmassa ei ole käsitelty koko kilpailualuetta ja esitetyt ideat jäävät yleispiirteisiksi. Torialueen kehittäminen on innovatiivista, mutta se ei huomioi viereistä seurantaloa.

100. SYLI2

Siro kaareva ehdotus sijoittuu diagonaalisti tontin kaakkoislaitaan. Se väistää kirkkoa ja jättää rakennusten väliin avarat ulkotilat, joiden kautta saapuminen on mahdollista Myllykoskentien ja torin suunnalta. Pitkä uudisosa kiinnittyy vanhan kirkon sivusiipeen kapealla liitososalla, johon pääsisääntulo on sijoitettu. Yhteys vanhaan kirkkoon on sokkeloinen ja toiminnallisesti puutteellinen, koska kirkkosaliin joudutaan kulkemaan vanhan seurakuntasalin läpi. Uudispuolella aula on pitkä ja kapea. Toimistotilat ja keittiö eivät palvele vanhaa kirkkoa hyvin.

Laajennuksen pitkä horisonttaalimuoto ja massoitelu on rohkeaa ja arkkitehtoninen ote varmaotteista. Sinkkipelti julkisivuissa, on ympäristössään vieras ja kylmä elementti. Ehdotus on liian itsellinen, suhde kirkkoon on liian kontrastinen, eikä se huomioi riittävästi vanhan kirkon ympäristöä.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue, mutta esitetyt ideat jäävät yleispiirteisiksi ja kaupunkikuvalisesta kevyeksi. Kirkon ja seurantalons välinen yhteys on huomioitu. Myllykoskentien itäpääty on ratkaistu ainoastaan toiminnallisesti.

102. TAPIO

Kirkon eteläpuolelle sijoitettu L-mallinen uudisrakennus liittyy kirkon lisäosaan. Rakennusten väliin

muodostuu kahdelta sivultaan katettu atriumpiha, jonka kautta saavutaan rakennukseen. Atriumpihan rakennusten välinen ulkokatos on epävarma ja häiritsevä eikä paranna ehdotuksen liittymistä vanhaan kirkkoon.

Matalan tasakattoisen rakennusmassan dominanttina on seurakuntasalin kuparipaaniiset kattoikkunalyhdyt. Ulkoapäin umpisen rakennuksen sisätilat aukeavat sisäpihalle. Tekijä on ratkaissut toiminnot hyvin ajatellen pelkkää laajennusta, mutta kokonaisuutta ja yhteistoimintaa vanhan kirkon kanssa ei ole otettu riittävästi huomioon. Sisäyhteys vanhan ja uuden osan välillä jää pitkäksi käytäväksi. Seurakuntasalin, keittiön, WC:den etäisyys jää etäälle vanhasta kirkosta.

Ehdotuksen minimalistinen arkkitehtuuri sisältää hilitettyä voimaa joka kuitenkin jää vanhan kirkon rinnalla liian vaatimattomaksi ja alisteiseksi.

Suunnitelmassa ei ole juurikaan käsitelty kirkon lähi-aluetta ja esitetyt ideat jäävät vaatimattomiksi.

104. TILAIUUS

Pitkä syvärunkoinen laajennusosa on sijoitettu tontin kaakkoisrajan suuntaisesti.

Rakennuksen päädyt rajautuvat ympäröivän kaupunkirakenteen koodinaatteihin.

Rakennus rajautuu Myllykoskentien rakennusten linjaan ja tiivistää onnistuneesti katutilaa. Myllykoskentien suuntainen vino julkisivumuuri ihmetyttää, koska se peittää näkymät kadulle. Laajennus liittyy matalammalla monitoimialualla nykyisen kirkon lisäsiipeen.

Ratkaisu on toiminnallisesti varsin hyvä, vaikkakin aulatilat ovat kasvaneet isoiksi ja yhteys huollon ja keittiön välillä on haasteellinen. Iso huoltopiha talon eteläpäädyssä ei toimi kaupunkikuvallisesti. Yhteyttä kellariin ei ole esitetty.

Punatiilen runsas käyttö tekee ehdotuksesta raskaan oloisen ja vaikuttaa paikkaan vieraalta. Rakennuksen kattomuodot, massoitelu ja julkisivut ovat levottomat. Ehdotuksen arkkitehtuuri ei muodosta luontevaa toivottua kokonaisuutta vanhan kirkkorakennuksen kanssa.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue huo-

lellisesti ja erilaisia luontevia kaupunkikuvallisia ja toiminnallisia kehittämisideoita on esitetty runsaasti. Kirkon piha-alue on mietitty huolella ja yhteys Myllykoskentielle on ratkaistu hyvin. Myllykoskentien itäpääty on ratkaistu vain toiminnallisesti.

105. TOINEN KOTI

Kaksikerroksinen rakennus joka massoitteeltaan on peilattu nykyisen kirkkorakennuksen kaltaisena tontin eteläsivustalle. Pääsisäänkäynti on sijoitettu keskeisesti uudisrakennuksen ja vanhan siipirakennuksen yhtymäkohtaan. Kerho- ja toimistotilojen sijoittaminen toiseen kerrokseen edellyttäisi myös hissin sijoittamisen rakennukseen. Yhteydet kirkkosaliin kulkevat vain vanhan seurakuntasalin kautta, josta muodostuu läpikulkutilaa. Arkkitehtoninen perusajatus mittakaavallisesti nykyisenlaisen massan sijoittamisesta vanhan kirkon yhteyteen toimii yllättävänkin hyvin. Peilausidean vieminen tinkimättömästi julkisivuihin asti tuntuu keinotekoiselta, ja ehdotus olisi hyvinkin voitu toteuttaa paremmin nykyisen kirkon materiaaleihin sovitettuina.

Suunnitelmassa on käsitelty lähes koko alue, mutta esitetyt ideat jäävät vaatimattomiksi.

Kaupunkikuvallisesti ehdotuksen voima on sen luontevassa mittakaavassa, joka osoittaa, että nykykirkon yhteyteen voidaan sijoittaa luontevasti volyymiltään vastaavan kokoinen rakennus toteutettuna modernin arkkitehtuurin keinoin

109. VALO

Poikkeuksellinen ehdotus, joka on kietonut vanhan kirkon ympärille erityisesti myllykoskentien maisemaan suuntautuvan uudisrakennuksen. Kirkon laajennus rikkoisi nykyisen Myllykoskentien perushierarkian, jota ei pidetty hyvänä.

Laajat kuparipinnat ovat luomassa korkealaatuista kokonaisuutta- mutta tuntuvat kuitenkin ympäristöönsä nähden vierailta. Myös suuret kaariaiheiset ikkunat ja kokonaisarkkitehtuuri on vahvassa kontrastissa olevaan nähden. Toiminnallisesti seurakuntasali sekä kerhotilat on kirkkosaliin nähden helposti saavutettavissa. Keittiön sijainti jää turhan kauas, eikä muodosta toiminnallisesti optimaalista kokonaisuutta.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue, mutta esitetyt ideat jäävät yleispiirteisiksi. Kirkolla on hyvä

kontakti Myllykoskentielle.

Rohkea ehdotus, jonka arkkitehtoninen kokonaisote jää kuitenkin paikassaan vieraaksi.

111. VALOON

Salmiakin muotoinen kappale, joka sijoittuu nykyisen kirkon sivusiiven kaakkoispuolelle. Uudisrakennuksen tilat liittyvät nykyisen sivusiiven kautta kirkkosaliin, ja johtavat nykyisen seurakuntasalin muuttumisen läpikulkutilaksi. Pääsisäänkäynti on sijoitettu lännen puolelta pihalta lähestyttäessä uudisrakennuksen keskelle. toiminnallisesti tilat sijoittuvat varsin luontevasti ja erilliskäytön hyvin turvaten, tosin seurakuntasalin voimakas kolmiomainen muoto rajoittaa sen monipuolista käyttöä.

Ulkoarkkitehtuuriltaan rakennus on rikkonaisen oloinen ja siihen on kerätty runsas kavalkadi erilaisia materiaaleja.

Suunnitelmassa esitetyt lähiympäristön kehittämisideat ja -toimenpiteet jäävät yleispiirteisiksi. Myllykoskentien itäpääty on ratkaistu kiinnostavasti ja lisärakentaminen on luontevaa. Yhteys kirkon ja seurantalons välillä on katkaistu katoksella.

Kaiken kaikkiaan ehdotus ei muodosta kovin luontevaa kokonaisuutta olevan kirkon kanssa, vaan jää sekä toiminnaltaan että kaupunkikuvaltaan turhan irralliseksi. Kellarin laajentaminen luo turhia kustannuspaikneita niukan budjetin hankkeeseen.

Ulkoperspektiivikuva on komea.

112. VEISU

Pohjamuodoltaan kompakti neliön mallinen uudisrakennus on sijoitettu kirkon eteläpuolelle puistoon. Se liittyy osittain vanhan kirkon lisäsiipeen. Sisääntulo tapahtuu uuden ja vanhan rakennuksen välistä. Tilakonsepti kolmesta eri toimintavyöhykkeestä, joita aula yhdistää, toimii yllättävän hyvin. Keittiön sijainti on hyvä ja kahvion sijoitus vanhaan siipiosaan on nerokas. Läpikulku ei häiritse kahviotoimintaa. Esteetöntä liikkumista vanhan ja uuden osan välillä ei ole ratkaistu.

Monitoimitilan portaikko mahdollistaa suurienkin yleisötapahtuman järjestämisen.

Työ on luonnosmainen ja aineistosta on vaikea hahmottaa rakennuksen massoitte- lua ja sen suhdetta vanhaan kirkkoon ja ympäristöön, koska asemapiirus- tukseen on merkitty ainoastaan laajennuksen ääri- viivat eikä havainnekuva kerro mitään rakennuksen muodosta. Julkisivut on merkitty tehtäväksi tummaksi poltetulla tiilellä, mutta ulkohavainnekuvassa tiili on vaaleata.

Luonnosmainen ja lupauksia herättävä ehdotus, jonka arkkitehtoninen kokonaisote on rauhallinen. Suunnitelmassa esitetyt toiminnalliset lähiympäristön kehittämisideat ovat toiminnallisesti yksityiskohtai- sia, mutta kaupunkikuvalliset ideat jäävät vaatimat- tomiksi. Työssä on huomioitu yhteys seurantal- on ja kirkon välillä.

116. VIVI

Pitkä kaksikerroksinen uudisrakennus on sijoitettu kirkon itäpuolelle. Rakennus liittyy vanhan kirkon lisäosaan matalalla lasisella aulalla. Rakennus asettuu pohjoisesta Myllykosken rakennusten linjaan ja ete- lään päin tultaessa rakennus taipuu pehmeästi tontin kaakkoisrajan suuntaiseksi.

Sisääntulot pohjoisesta ja etelästä ovat helposti saa- vutettavia. Laajennuksen pitkä sisäkäytävä on tilaa tuhlail- eva. Kerhotilojen sijoitus toiseen kerrokseen ei ole toimiva ratkaisu ja korkean seurakuntatilan pohja- muoto ihmetyttää.

Uudisosa on liian korkea ja iso suhteessa vanhaan kirkkoon. Esitetyt julkisivumateriaalit toimivat van- han kirkon kanssa. Epäkeskeinen kaareva harjakatto, joka muuttuu päädyistä aumakatoksi, vaikuttaa mie- lenkiintoiselta. Ehdotuksen arkkitehtoninen kokonai- sote on varovaista ja hieman haparoivaa.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue ja erilaisia kaupunkikuvallisia ja toiminnallisia kehittä- misideoita on esitetty useita. Laajennuksen kontakti Myllykoskentielle on hyvä. Myllykoskentien itäpääty on ratkaisultaan irrallinen ja epärealistinen.

118. YHDESSÄ2

Laajennus sijoittuu kirkon eteläpuolelle ja kirkon sivurakennussiipi puretaan. Uudisrakennus liittyy vanhaan kirkkoon koko eteläjulkisivun pituudelta.

Sisääntulo tapahtuu sisäpihan kautta. Ehdotus on

toiminnallisesti ratkaistu pääsääntöisesti hyvin. Seu- rakuntatilat ovat yhdistettävissä ja keittiö on sijoitet- tu keskeisesti. Toimistotilat voisi sijaita lähempänä sakaristoa.

Kirkon seinän avaaminen tuhoaa kirkkosalin van- han luonteen ja on kustannuksellisesti ja teknisesti haastava. Tekijä ei esitä aineistossaan miltä lopputu- los näyttäisi. Sisätilat ovat avarat ja materiaaleiltaan lämminhenkiset. Ulkotilan vesiaiheet ovat kustannuk- sellisesti mahdottomia.

Kauniisti, huolellisesti ja ammattitaidolla tehty ehdo- tus, joka sisältää arkkitehtonis- ia arvoja ei kuitenkaan pysty vakuuttamaan laajamittaisella liittymisellään kirkkoon.

Suunnitelmassa ei ole käsitelty koko kilpailu- aluetta ja esitetyt ideat jäävät yleispiirteisiksi. Kenraalintie on rajattu torista matalalla muurilla, joka jäsentää aukeaa tilaa, mutta ei katkaise seurantal- on ja kirkon välistä yhteyttä.

119. YHTEYS

Uudisrakennus on poikkeuksellisesti sijoittunut enimmäkseen Myllykoskentien puolelle muodostaen vanhalle kirkolle lähes kokonaan uuden punatiilisen julkisivun. Mittakaavallisesti uudisrakennus on ole- valle kirkolle alisteinen jääden korkeuksiltaan olevan räystäskor- on alapuolelle. Kokonaisuudesta muodos- tuu tällöin helposti laajennuksen omai- nen lisäraken- nus enemmän kuin parhaiden ratkaisuehdotusten yhdistävä kokonaisuus. Seurakuntasali on yhdistetty fyysisesti avaamalla kirkkosalin yhteyteen – joka toiminnallisesti ei kuitenkaan ole yhteyksien luomi- sen päätavoite. (Kirkkosalin koko riittää suuriinkin tilaisuuksiin, joten tilanpuutteen kannalta ei tiloja ole tarvetta yhdistää). räystäsdetalji :-)

Uudet tilat kiertyvät kirkon itäpäädyn sisäpihan ympärille. Pääsisäänkäynti on Myllykoskentieltä joka sijaitsee varsin kaukana kirkkosalin käynnistä. Kai- ken kaikkiaan salien väliset yhteydet eivät muodosta selkeää toiminnallista kokonaisuutta, vaan osa tiloista jää läpikulkutiloiksi eikä mahdollista yhtäaikaista toimintoja.

Suunnitelmassa ei ole käsitelty koko kilpailu- aluetta ja esitetyt ideat jäävät yleispiirteisiksi ja melko vaati- mattomiksi. Torialueen uudisrakennuksen paikka arveluttaa.

Kaiken kaikkiaan ehdotuksen arkkitehtuuri on turhan alisteinen vanhalle kirkolle

121. YKSEYS (2)

Uudisrakennus on sijoitettu kiinni nykyiseen kirkko- rakennukseen koko eteläjulkisivun matkalta. Lisäksi tekijä on ehdottanut kirkkosalin avaamisen nykyisten ikkunoiden alapuolelta uudisrakennuksen aulatilaa, joka kieltämättä mahdollistaisi yhtenäisen tavoitel- lun toiminnallisuuden. Muutos nykyisen kirkkosalin toimintaan olisi merkittävä – tosin tekijä ei kuiten- kaan ole esittänyt kirkkosalin kiinteiden penkkien muuttamista, joka tukisi ehdotuksen toiminnallista muuttumista. Ehdotus on rohkea avaus joka herättää laajempaakin keskustelua kirkon toiminnan muuttu- misen tarpeelle.

Uudisrakennukselle ulkoisesti jää mittakaavassa van- halle kirkolle alisteiseksi, ja kattomaailman Alvaristi- sesta aaltoilusta huolimatta jää kokonaisuus turhan matalaksi. Ikkuna-aukotukset ovat rauhallisia ja ma- teriaalipaletti paikkaan sopivaa. Aaltoilevan vesika- ton ja olevan kirkon liitos on teknisesti hankala, eikä kaupunkikuvassakaan vakuuta. laajasti siirtoseinin avattavat uudisosa- n tilat luovat muuntojoustoa, mutta ovat kustannuksiltaan turhan mittavia tarvittavaan hyötyyn nähden. Keittiö jää syrjäiseksi, ja kaikkien tilojen ollessa käytössä kulkuyhteys on vain kapean käytävän varassa. Sisäperspektiivikuva joka näyttää kirkkosalin avaamisen on onnistunut.

Suunnitelmassa ei ole käsitelty koko kilpailu- aluetta ja esitetyt ideat jäävät vaatimattomiksi. Kirkon ja seu- rantalon välinen yhteys on huomioitu.

122. HORTUS

Ehdotus sijoittuu puistoon kirkon eteläpuolelle ja liittyy kirkon sivusiipeen.

Rakennusmassa polveilee hienovaraisesti lännenpuo- lelta ja itäpuolella se sovittautuu tontin linjauksiin.

Ehdotuksessa on toiminnallisia puutteita. Pääsisään- käynti on lännenpuolelta ja huolto tapahtuu kirkon itäpuolelta. Aula vaikuttaa ahtaalta ja pimeältä. Yhteys vanhaan kirkkoon on mutkitteleva ja pitkä. Ei ole hyvä, että kirkon sivusiipeen sijoitettu ryhmä- ja kokoustila toimii läpikulkutilana. Esitetty siivoustila / varaston paikka on liian juhlallinen.

Puistoon päin keveä paviljonkimainen puurakennus ei viesti kilpailuohjelmassa tavoitellusta 200 vuoden pysyväisyydestä ja on vieras jyr- kevän tiilikirkon kump- paniksi.

Eteläpuolen julkisivujen jäsen- nöinti on epävarmaa. Lapekaton jatkuminen kirkon sivusiiven yli oudoksut- taa.

Matala ja pienimittakaavainen ehdotus jää koko- naisuudessaan nykykirkosta irrallisen ja alisteisen oloiseksi.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailu- alue, mutta esitetyt ideat jäävät yleispiirteisiksi ja lähes pelkäs- tään toiminnallisiksi.

125. RAFAELIN UNI

Amebamainen uudisrakennus ottaa kiinni olevaan kirkkoon sekä pääsisäänkäynnin yhteyteen raken- netusta nivelosasta että vanhasta seurakuntasali- sta. uudisrakennuksen ja vanhan kirkon väliin jää puutar- hamainen sisäpiha, jonka ylläpitoa pidettiin hanka- lana. Sisätiloja ei ole eroteltu toisistaan vaan tilat soljuvat yhtenäisinä ja jakamattomina vain liukusei- nin eroteltuna. Käytännössä ehdotettu ratkaisu ei eri toimintojen luonteista johtuen ole toimiva. Keittiön on sijoitettu hankalasti saavutettavuudeltaan. Ulkoarki- tehtuurin vertikaaliset puurakenteet eivät muodosta luontevaa kaupunkikuvallista kokonaisuutta olevan kirkkorakennuksen kanssa.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailu- alue ja eri- laisia kaupunkikuvallisia kehittämisideoita on esitetty runsaasti. Työssä ehdotetut toimenpiteet ovat kuiten- kin osin raskaita ja kaupunkikuvallisesti arveluttavia. Seurantal- on ja kirkon välinen yhteys on huomioitu ansiokkaasti, mutta Myllykoskentien itäpääty on rat- kaistu ainoastaan toiminnallisesti.

Alaluokka

2. A1

Uusi laajennusosa on sijoitettu kirkon itäpuolelle. Uudisrakennuksessa on kaksi osaa, kuparinen seu- rakuntasali ja puinen kerhotila. Laajennus liittyy vanhaan kirkkorakennukseen 2-kerroksisella aulalla. Kuparimassa sijoittuu vanhan kirkon koordinaatis- toon ja korkomaailmaan ja onkin työn onnistunein osa Myllykosken suunnasta tarkasteltuna. Puuosan

sijoittelu ja materiaalit eivät ole kaupunkikuvallisesti eivätkä arkkitehtuuriltaan sopusoinnussa ympäristön kanssa. Seurakuntasalin sisäkattomuoto vaikuttaa sattumanvaraiselta. Työssä on turhan monta aihetta näin pieneen rakennukseen.

Tilaratkaisussa vanhan kirkkoon tiloihin ei ole juuri-kaan esitetty toimenpiteitä. Tästä johtuen vanhojen ja uusien toimintojen välille ei muodostu vuorovaikutusta. Ei ole suotavaa, että kulku vanhasta kirkkosalista tapahtuu seurakuntasalin läpi uudisosaan. Vanha keittiö on liian pieni ja sijainti on huollon kannalta hankala. Olisi toivottavaa, että vanha kirkko olisi enemmän läsnä uudisosassa.

Pääsisäänkäynti sijaitsee Myllykoskentiellä. Rakennuksen huoltoliikenteessä hyödynnetään tontin itälaidan uutta kevyentien reittiä, joka ei käytännössä ole toimiva ratkaisu. Sali ja kerhotilat ovat helposti saavutettavissa aulasta. Salin sijoitus tukee Myllykoskentien aktivointia ja elävöittämistä. 2-kerroksen aulatilaa on ylimitoitettu. Saranakohdan tilojen ratkaisussa on parannettavaa. Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue, mutta erilaisia toimintoja ja muutoksia on esitetty melko vähän. Seurantalons ja kirkon välinen yhteys on huomioitu, mutta sen parantamisen osalta ei ole esitetty toimenpiteitä. Työssä ehdotetut toimenpiteet ovat realistisia, mutta eivät kovin innovatiivisia.

3. A-1-A

Tekijä on ehdottanut mittakaavallisesti nykyistä kirkkoa vastaavan uudisrakennuksen sijoittamista tontin eteläreunalle. Liitos olevaan kirkkoon tapahtuu sivusiipeen sijoitetun kerhotilan kautta joka on toiminnallisesti mahdotonta. Pääsisäänkäynti Pappilantien puolelta jää turhan etäiseksi ja kauas nykyisestä, tosin tekijä on ehdottanut myös sivukäyntiä rakennusten välisestä pihalta. Kaksikerroksisuus edellyttäisi hissiä. Kaiken kaikkiaan ehdotus jää sekä toiminnalliselta puoleltaan että ulkoarkkitehtuuriltaan irralliseksi sekä ympäristölleen vieraaksi. Suunnitelmassa ei ole käsitelty koko kilpailualuea ja esitetyt ideat jäävät vaatimattomiksi. Seurantalons ja kirkon välinen yhteys on huomioitu, mutta sen parantamisen osalta ei ole esitetty toimenpiteitä.

4. ALEAIAECTAEST

Yksikerroksinen laajennusosa jättää vanhan kirkon dominantiksi. Laajennusosa liittyy vanhaan kirkkora-

kennukseen lisäsiiven eteläpuolelta. Ratkaisu mahdollistaa saapumisen kahdesta suunnasta. Seurakuntasalin kaareva katto nousee vanhan kirkon räystäslinjan korkoon.

Arkkitehtuuri, massoittelu, julkisivumateriaalit sekä -aukotukset ovat levottomia eivätkä muodosta sopusuhtaista kokonaisuutta vanhan kirkon kanssa. Esitystekniikka ei tuo ehdotukseen lisäarvoa.

Vanhaan kirkkoon ei ole osoitettu toimenpiteitä. Eteisaulaan on sijoitettu porrasaskelmat ja ramppi jotka tekevät aulasta ahtaan. Kolmas sisäänkäynti on turha ja ulkotila sisäänkäynnin edessä liian ahdas. Laajennusosan tilaratkaisussa suuret tilat on sijoitettu rakennuksen päätyihin ja pienemmät tilat keskelle rakennusmassaa. Perusratkaisuna tämä on toimiva. Valitettavasti tilojen muodonanto on sekavaa. Sokkeloinen käytävä on valtavan pitkä. Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue, mutta ehdotetut muutokset ovat melko pienieleisiä. Seurantalons ja kirkon välinen yhteys on huomioitu avaamalla näkymiä lounaaseen.

7. ATRIUM

Kirkon itäpäätyyn on ehdotettu muodostettavaksi atriumpiha, jonka ympärille uudisrakennuksen tilat kiertyvät. Mielenkiintoinen lähtökohta, jossa uudisrakennuksen avulla on pyritty aktivoimaan Myllykoskentien ympäristöä. Vanha seurakuntasalin purkaminen korostaa olevan päälaiavan dominantti-asemaa, mutta samalla on menetetty myös luonteva yhdistyminen uudisrakennuksen tilojen kanssa, ja vanha kirkko jää toiminnallisesti erilleen. Käynti seurakuntasaliin kulkee alttarin sivulta kapean kerhotiloja sivuavan käytävän kautta, joka ei ole hyvä ratkaisu. Ulkoarkkitehtuurin valkoiset sokeripalaset eivät muodosta positiivista kokonaisuutta olevan kirkkora-kennuksen kanssa. Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue, mutta ehdotetut muutokset jäävät sanalliseksi ja kovin kevyiksi. Seurantalons ja kirkon välinen yhteys on huomioitu, mutta sen parantamisen osalta ei ole esitetty toimenpiteitä.

8 ATRIUM (ATRIUM 1)

Symmetrinen moderni yksikerroksineen laajennusosa on sijoitettu vanhan kirkon itäpuolelle. Uusi seurakuntasali nousee laajennusosan dominantiksi. Laajennusosan suhde vanhaan kirkkoon ontuu. Rakennuksen hahmo ei ole sopusoinnussa ympäristön

rakennusten kanssa, eikä ole kaupunkikuvallisesti onnistunut. Ehdotus on arkkitehtuuriltaan vaatimaton ja yllätyksetön.

Työn vahvuudet ovat laajennusosassa tilojen ja toimintojen selkeässä sijoittelussa.

Vanhan kirkon ja seurakuntasalin välinen ulkotila on mielenkiintoinen ajatus, mutta tästä seuraa vanhan kirkon ja ja laajennusosien toimintojen eriytyneisyys ja pitkät etäisyydet. Laajan kellaritilan rakentaminen nostaa rakentamiskustannuksia huomattavasti. Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue ja erilaisia toimintoja ja muutoksia on esitetty melko runsaasti. Seurantalons ja kirkon välinen yhteys on huomioitu, mutta sen parantamisen osalta ei ole esitetty toimenpiteitä. Myllykoskentielle on ehdotettu paljon nykyistä rakennuskantaa korvaavaa uudisrakentamista, mikä ei ensisijaisesti ole kannatettava ratkaisu. Myllykoskentien itäpääty on ratkaistu luontevasti.

10 AVOINKÄMMEN

Vanhankirkon eteläpuolelle puiden sekaan haaroitettu matala kattomuodoltaan lautasmainen laajennusosa on mielenkiintoinen mutta suhde vanhaan kirkkoon ei ole luonteva. Rakennuksen massoittelu on vieras suhteessa olemassa oleviin rakennuksiin. Esitetyt julkisivumateriaalit ovat perusteltuja.

Sisätilat tilallisesti ovat jopa liian runsaita. Pääsisääntulot ja huoltoyhteydet ovat toimivia. Tasoerot on ratkaistu onnistuneesti luiskaamalla sisääntulo. Vanhan seurakuntasalin käyttö läpikulkutilana wc-tiloihin on ongelmallinen. Aulatilat muodostuvat turhan suuriksi ja sokkeloisiksi näin pienessä rakennuksessa. Kerhotoimintatilan ja seurakuntasalin päätteenä olevia pienryhmätiloja ei voida erilliskäyttää, jos isommassa tilassa on samanaikaisesti toimintaa. Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue ja erilaisia toimintoja ja muutoksia on esitetty runsaasti. Seurantalons ja kirkon välinen yhteys on huomioitu, mutta sen parantamisen osalta ei ole esitetty toimenpiteitä. Myllykoskentie ja sen itäpääty on ratkaistu mielenkiintoisesti, mutta on epärealistinen.

11. BASILIKA

Tekijällä on ollut vahva ja vilpitön pyrkimys aikaansaada uudisrakennuksen avulla luotua uusi kokonaisuus, eikä lisäsiipiä tai tyyllillisesti poikkeavia uudisosa rakennuksen kylkeen. Lähtökohta on positiivinen

ja tukee myös toiminnallista yhteisöllisyyttä kasvattavaa tahtotilaa. Ratkaisu edellyttäisi kuitenkin mittavia rakenteellisia purkuja, jotka voivat niellä turhan suuren loven kokonaisbudjetista. Keittiön sijainti on toiminnan kannalta hankalasti Seurakuntasalin kannalta. Vaikutukset Myllykoskentien näkymiin ja linjauksiin olisivat varsin merkittävät, eikä yleisestä rakennusten linjauksesta työntyviä elementtejä pidetty katunäkymän muutoksien kannalta hyvinä.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue, mutta ehdotetut muutokset keskittyvät täydennysrakentamiseen. Seurantalons ja kirkon välistä yhteyttä ei ole huomioitu vaan sitä on heikennetty sijoittamalla esiintymislava Kenraalintien reunaan. Myllykoskentien itäpäädyn ratkaisumalli ei tue alueen muuta rakennetta.

14. CORTILE

Laajennusosan suhde vanhaan kirkkoon on problemaattinen. Vaikka laajennus on 1.kerroksinen se ottaa liian hallitsevan roolin suhteessa olemassa olevaan kirkkoon etelästä ja lännestä tarkisteltuna. Uusi ja vanha eivät muodosta sopusuhtaista kaupunkikuvallista eikä arkkitehtonista kokonaisuutta.

Vanhan kirkon räystäskorkoon sijoittuva holvikaarikatto ei ole onnistunut ratkaisu.

Valitut julkisivumateriaalit ovat sopusoinnussa vanhan kirkon kanssa.

Julkisivujen jäsennöinti kaarevilla holveilla ja neliöaukotuksilla on kehityskelpoinen ajatus, mutta esitetyt julkisivut eivät ole rakennustaiteellisesti riittävän korkeatasoiset. Kirkkoon johtavan luiskan purkaminen ja vanhan porrasjärjestelyn palauttaminen parantaa vanhan kirkon sisääntulon arvokkuutta, mutta uusi luiska ei ole onnistunut. Huoltoreitti sijoittuu liian hallitsevasti keskelle pihaa.

Sisätilat ovat rauhattomat johtuen useista eri muotoaiheista ja materiaaleista.

Ehdotus perustuu vanhan kirkon eteläulkoseinän avaamiselle ja uuden seurakuntasalin sijoittamiseen kirkkosalin viereen. Toimenpide on rakennusteknisesti suuritöinen ja kallis myös kirkkosalin vanha luonne menetetään. Salin ovien äänieristävyys ja visuaalinen ilme ovat haasteellisia.

Muut tilat kiertävät seurakuntasalia. Ehdotuksessa on paljon toiminnallisia puutteita.

Etäisyys aulasta kerhotiloihin on liian pitkä. Kaksi keittiötä on turhaa. Uuden keittiön huoltoyhteys ei ole vakuuttava. Jätehuoneen lattiataso on reilu metrin korkeammalla kuin piha. Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue, mutta ehdotetut muutokset jäävät melko kevyiksi. Seurantalons ja kirkon välinen yhteys on huomioitu, mutta sen parantamisen osalta ei ole esitetty toimenpiteitä. Myllykoskentien itäpäätyyn ei ole esitetty toimenpiteitä.

17. FUUGA

Tontin eteläreunustalle sijoittuva uudisrakennus nappaa diagonaalisesti kiinni nykyisen kirkon seurakuntasalin sivusiipeen. Yhteydet kirkkoon on osoitettu sekä Myllykoskentieltä että pääsisäänkäyntinä muodostuvan pihan kautta. Rakennus jää täysin irralliseksi kirkkosalista, eikä toimivaa yhteyttä ole virheellisesti esitetty lainkaan salien välille. Keittiö ei palvele kuin seurakuntasalia, ja erillisten tilaisuuksien järjestäminen ei mahdollistu. Tekijä on nähnyt hyvin Myllykoskentien historiallisen arvon, ja ehdotus tukee järjestelyillään torialueen kehittymistä oikeasuuntaisesti. Lisärakennuksen arkkitehtoniset arvot ovat jääneet vaatimattomiksi. Suunnitelmassa ei ole esitetty parantamistoimenpiteitä kirkon pihaan tai sen laajempaan ympäristöön.

19. HEIJASTUS

Tekijä on esittänyt laajennuksen liittämistä koko matkaltaan vanhan kirkon eteläseinustaan, toiminnallisten yhteyksien aikaansaamiseksi on seinusta esitetty avattavaksi uudisrakennukseen. Nykyinen seurakuntasali siipi on purettu. Pääsisäänkäynti on käännetty Pappilantien puolelle, jota ei ole pidetty luontevana eikä kaupunkirakennetta tukevana ratkaisumallina torin eikä Myllykoskentien kehittymisen kannalta. Matala tasakattoinen siipirakennus ei mahdollista tilallisesti kovinkaan kiinnostavien tilojen syntymistä. Peilipintaisten lasien käyttö ei tosiasiallisesti häivyttä tai sopeuta rakennusta ympäristöönsä, vaan luo paikalle vieraan ja materiaalintunnullaan vaikeasti lähestyttävän oudon elementin. Seurakuntasalin laajamittainen yhdistäminen koko seinärakenteen purkavien toimenpitein on kallis kuten esitetty uusi kellarikin, eikä paikkakunnan väestöpohjan huomioon ottaen ole tarvetta näin suurille yhteistiloille.

Suunnitelmassa on käsitelty lähes koko kilpailualue, mutta ehdotetut muutokset jäävät kevyiksi ja lähes kokonaan selostuksen varaan. Seurantalons ja kirkon välinen yhteys on huomioitu, mutta ehdotetut puurivit eivät paranna nykytilannetta. Myllykoskentien itäpäätyyn ei ole esitetty alueen kaupunkikuvaa parantavia toimenpiteitä.

24. IMMANUEL

Laajennusosa ei muodosta luontevaa kokonaisuutta vanhan kirkon kanssa. Rakennuksen pysty- ja vaakapintoihin perustuva massoittelu ja arkkitehtuuri eivät istu Myllykosken kaupunkikuvaan.

Sisääntulot on sijoitettu itä- ja länsipuolelle. Läntinen sisään-tulo voisi olla lähempänä aulaa, jolloin sisään-tulopiha muodostuisi aktiivisemmaksi. Sisääntulojen väliin on aulatilat, joista on yhteydet seurakunta- ja kerhotiloihin. Etäisyys kirkkosaliin muodostuu pitkäksi ja kasvattaa aulatilojen laajuutta kohtuuttomasti. Keittiön sijoitus ei palvele tyydyttävästi vanhaa kirkkoa. Laajennusosan lattiataso on nostettu vanhan kirkon lattiatasoon, josta on seurauksena lukuisia portaita.

Ajatus ulkoesiintymisalueen ja porraskatsomon sijoittamisesta aulan yhteyteen on mielenkiintoinen, mutta ulkotilan sijoittaminen varjoisaan `monttuun` vesittää idean.

Laajan kellarin rakentaminen ja työ- sekä kokoustilojen sijoittaminen kellarikerrokseen ei on suositeltava ratkaisu. Vanhaan kirkkorakennukseen ei ole tehty suuria muutoksia. Suunnitelmassa on huomioitu koko kilpailualue, mutta erilaisia toimintoja ja muutoksia on esitetty melko vähän. Seurantalons ja kirkon välinen yhteys on heikosti huomioitu ja sen parantamisen osalta ei ole esitetty toimenpiteitä. Työssä ehdotetut toimenpiteet ovat realistisia, mutta eivät kovin innovatiivisia

29. KAMI

Tekijä on liittänyt uudisrakennuksen osaksi vanhaa kirkkoa purkamalla nykyisen seurakuntasalisiiven. Pääsisäänkäynti on keskeisesti kirkon länsipuolelta ja varsinainen uusi seurakuntasalin on sijoitettu kirkon itäpäätyyn alttarin taakse. Uudet tilajärjestelyt ovat periaatteessa toiminnallisesti hyvin ratkottuja, ja

keskitetty sisääntulo mukaan lukien. Tekijä korostaa ehdotuksessaan Myllykosken historiaa paperikaupunkina – mutta toisaalta rakennuksen materiaalipaletti koostuu valkobetoniasta ja lasista, ja ainoastaan aaltoileva katto on tehty puusta. Kokonaisarkkitehtuuriltaan muotokieli on valitettavan kömpelöä ja aaltoilevan katon liitos olevaan kirkkoon on haparoivaa. Kellareiden laajennus on kallis ja turha.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue, mutta erilaisia kehittämis ehdotuksia on esitetty melko vähän. Myllykoskentien varren rakentaminen rikkoo aluekokonaisuutta. Seurantalons ja kirkon välinen yhteys on huomioitu, mutta sen parantamisen osalta ei ole esitetty toimenpiteitä. Myllykoskentien itäpäätyyn esitetty ratkaisu on toiminnallisesti luonteva, mutta kaupunkikuvallisesti vaatimaton.

32. KEHYS

Laajennuksen sijainti ja muoto ovat sattumanvaraisia, kaupunkikuvallisesti rauhattomia ja Myllykosken ympäristöön vieraita. Suhde vanhaan kirkkoon ei ole toimiva. Rakennus nousee kohtuuttoman korkealle kaakkoisnurkastaan ja on kooltaan liian suuri. Harmaa kivi ei ole onnistunut julkisivumateriaali suhteessa vanhan kirkon materiaaleihin.

Työssä on runsaasti toiminnallisia puutteita ja tilankäyttö on tuhmailevaa.

Vanhan kirkon toiminnot ja laajennuksen toiminnot ovat etäällä toisistaan. Monitoimikirkon toivottua toiminnallista symbioosia ei ehdotuksessa ole saavutettu. Sisääntulo etelästä on kaukana vanhasta kirkosta eikä sisäänkäyntien välillä ole visuaalista yhteyttä. Rakennusten väliin jäävän piha-alueen potentiaali on jäänyt hyödyntämättä. 2.kerroksen kerhotila on vaikeasti saavutettavissa. Jätehuoltoa ei ole ratkaistu onnistuneesti. Kellarin rakentamiselle ei ole perusteita. Vanhan kirkon parvien jatkamiselle ei ole tarvetta.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue, mutta ehdotus jää paikoin kevyeksi. Seurantalons ja kirkon välinen yhteys on huomioitu, ja sen parantamisen on otettu kantaa. Myllykoskentiel-le on ehdotettu paljon nykyistä rakennuskantaa korvaavaa uudisrakentamista, mikä ei ensisijaisesti ole kannatettava ratkaisu. Myllykoskentien itäpäätyä ei ole huomioitu suunnitelmassa.

33. KIERTO

Perhosen siipimäinen vapaamuotoinen puukappale on sijoitettu irralleen nykyisestä kirkosta tontin eteläreunustalle. Ehdotuksen arkkitehtuuri on haparoivaa eikä liity erityisen luontevasti nykyisen kirkon maisemaan. Myöskään toiminnallisesti ei valittu lähtökohta ole edesauttamassa yhteisöllisten tilakokonaisuuksien muodostumista.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue, mutta ehdotus jää lähes kokonaan selostuksen varaan. Seurantalons ja kirkon välistä yhteyttä ei ole huomioitu, vaan se on suljettu pienehköillä rakennuksella. Myllykoskentien itäpäätyä ei ole huomioitu suunnitelmassa.

35. Mr. RABBIT (Kirkko Keskellä Kylää)

Tekijä on mystisesti päättänyt upottaa uudisrakennuksen osittain maan alle. Lähtökohtaisesti kallis ja vaikeasti toteutettava perusratkaisu, jonka perusteluja ei ole juurikaan avattu. Mittakaavallisesti rakennus ratkaisuperusteestaan johtuen jää korkeudeltaan selvästi nykyisen kirkon räystäslinjojen alapuolelle – mutta toisaalta voimakas aiheiset ja maasta aggressiivisesti nousevien rakennusmassojen vinot muodot luovat voimakkaan kontrastisen aihepiirin nykyisen kirkon rinnalle. Liittyminen nykyisiin tiloihin ei ole erityisen luontevaa taseroista johtuen – vaikka tekijä selostuksen avulla on oikeasuuntaisesti pyrkinyt luomaan yhtenäistä kokoavaa kokonaisratkaisua.

Suunnitelmassa on käsitelty lähes koko kilpailualue, mutta ehdotetut muutokset jäävät kevyiksi kirkon lähiympäristöä lukuun ottamatta. Kirkon piha-alueelle ehdotetut ratkaisut ovat linjassa laajennusosan kanssa, mutta muotokieleltään ja laadultaan todella kaukana ympäröivästä kaupunkitilasta. Seurantalons ja kirkon välistä yhteyttä ei ole käsitelty työssä.

42. KOTILO

Yksikerroksinen laajennus on perusmuodoltaan symmetrinen kahdeksankulmio, joka liittyy / uppoaa vanhaan siipirakennukseen. Rakennusta jäsennoi voimakkaasti neljä kolmion muotoista kattoikkunaa, jotka työntyvät ulos julkisivusta. Julkisivujen aukotukset ovat turhan monotonisia ja kömpelöitä. Rakennuksen muoto ja arkkitehtuuri eivät ole sopusoinnussa vanhan kirkon eivätkä lähiympäristön kanssa.

Ehdotus on hyvin luonnosmaisesti esitetty ja aineistosta ei käy ilmi tarkemmin julkisivumateriaaleja. Eteistila on sijoitettu keskeisesti ja siitä päästään hyvin seurakuntasaliin. Esitetty avaus eteistilasta vanhaan kirkkosaliin on ahdas vaikkakin ajatus on hyvä. Tekijä ei ole esittänyt muita toimenpiteitä vanhaan kirkkorakennukseen eikä laajennussiipeen. Seurakuntasalin ja kerhotoiminnantilojen sijoittaminen rinnakkain mahdollistaa niiden yhdistämisen. Osa kerhotoiminnantiloista jää huonosti saavutettavaksi taittuvan käytävän puoliväliin. Kellarin laajentaminen uuden porrasyhteyden vuoksi ei ole perusteltua.

Suunnitelmassa on käsitelty lähes koko kilpailualue, mutta ehdotetut muutokset jäävät kevyiksi toria lukuun ottamatta. Kirkon ja seurantalons väliselle akselille on ehdotettu puuistutuksia, jotka katkaisevat yhteyden näiden kahden rakennuksen välillä.

45. KUIN KUVASTIMESTA, KUIN ARVOITUSTA

Reipasotteinen ehdotus, jossa vanhan kirkon välitörmään läheisyyteen eteläseinustalle on rakennettu mittakaavaltaan lähes vanhan kirkon kokoinen uudisrakennus. Vanhalle kirkkosalille on esitetty rakennettavaksi kapeahko sivulaiva liitoskappaleeksi uudisrakennukseen, muuten uudisosa toimii käytännössä itsellisenä ja erillisenä vanhasta kirkosta. Pyrkimys luoda uudisrakennuksesta merkittävä ja anteeksipyytelemätön vanhaa kirkkoa rikastava kokonaisuus on ollut tekijälle oikeansuuntainen lähtökohta. Lopputuloksesta ei valitettavasti kuitenkaan välity yhtenäistä toivottua kokonaisuutta vaan uudisrakennus vaikuttaa vanhan kirkon vierellä sekä mittakaavallisesti että muotokieleltään oudolta.

Suunnitelmassa on keskitytty kirkon pihaan ja torialueeseen ja esitys jää muulta osin selostuksen varaan. Työssä on huomioitu seurantalons ja kirkons välinen yhteys, mutta sen parantamiseksi ei ole ehdotettu toimenpiteitä. Myllykoskentien itäpäättyyn esitetty ratkaisu on toteuttamiskelpoinen, mutta melko viitteellinen.

53. LAITURI

Diagonaalisti nykyisen kirkons itä- ja eteläseinustalle liittyvä uudisrakennus, jonka yhteydet nykyiseen kirkkoon toiminnallisesti hiukan ontuvat. Esitetystä kerhotilasta tulisi läpikulkusali joka ei ole toimiva ratkaisu. Pääsisäänkäyntiaula on muodostuvan sisäpihan puolella, mutta yhteys myös Myllykoskentien puolelle

on mahdollista. Valittu arkkitehtoninen kaariaihe on muodonannoltaan ympäristölleen vieras eikä muodosta luontevaa kokonaisuutta olevan kirkons kanssa.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue. Kanta-vana ideana suunnitelmassa on esitetty Myllykoskentien ajoradan jakaminen kadun sivuille ja keskialueen täyttäminen pienillä ”kioskeilla”. Ideana tämä on ansiokas, mutta kyseiseen paikkaan epärealistinen. Kirkons ja seurantalons välinen yhteys on huomioitu huonosti ja tori on ratkaistu Myllykoskentien kaltaisesti. Myllykoskentien itäpäädyn ratkaisu on kaupunkikuvallisesti toimiva, mutta toiminnallisesti arveluttava.

55. LITTLE DARLING

Myllykoskentielle suuntautuva diagonaalinen kapea paralleelipedi, joka liittyy nykyiseen kirkkoon itseinustaltaan. Kapearunkoinen rakennus on johtanut toiminnallisiin ongelmiin, mm. Liittyminen nykyiseen kirkkoon tapahtuu ainoastaan kerhotilons läpi. Ajatus Myllykoskentien aktivoimisesta uudisrakennuksen avulla on mielenkiintoinen. Taitteisten kuparipintais-ten kattojen ja vertikaali-ikkunoiden muodostama arkkitehtuuri on ympäristössään aktiivista ja vierasta, eikä muodosta luontevaa toivottua kokonaisuutta nykyisen kirkkorakennuksen kanssa.

Suunnitelmassa on käsitelty lähes koko kilpailualue, mutta ehdotetut muutokset jäävät melko kevyiksi. Kirkons ja seurantalons välinen yhteys on huomioitu, mutta sitä parantavia toimenpiteitä ei ole ehdotettu. Myllykoskentien muuttaminen kävelykaduksi verrattain hiljaisessa taajamassa on hieman vieras ratkaisumalli. Kirkons, sen laajennuksen ja Myllykoskentien yhtymäkohtaan esitetty aukiomainen tila on sen sijaan mielenkiintoinen ratkaisumalli.

56. LUCIA

Arkkitehtuuriltaan ja massoitte-lultaan kookas, kehittämätön ehdotus ei ole Myllykosken kaupunkikuvaan ja mittakaavaan sopiva. Laajennusosa on arkisen ja kömpelön oloinen, eikä se muodosta luontevaa kokonaisuutta vanhan kirkons kanssa.

Tekijän olisi pitänyt luottaa vielä voimakkaammin yksinkertaistamiseen. Hyvä idea graafisella betonilla toteutetusta julkisivusta vesittyy pikkuikkunoilla ja kuparikehyksellä.

Toiminnallisuus on työssä ratkaistu paremmin. Sisääntulo sijoittuu keskeisesti ja vanhan kirkons lisäsiipeen on sijoitettu eteistilat palvelemaan uutta ja vanhaa puolta toimivasti. Korkeat kerhotilat ja seurakuntasali on sijoitettu rinnakkain ja niiden muuntojoustava käyttö on mahdollista. 2. kerrokseen on sijoitettu ainoastaan kolme työhuonetta ja IV- konehuone. Nämä tilat olisi hyvin voinut sijoittaa 1.kerrokseen, jolloin rakennuksen korkeus olisi ollut matalampi.

Suunnitelmassa on keskitytty kirkons pihaan ja torialueeseen. Työssä on huomioitu seurantalons ja kirkons välinen yhteys ehdottamalla sitä shared space alueeksi, mutta rakennusten välistä visuaalista yhteyttä on samalla heikennetty puuistutuksin.

57. LUNASTUS

Yksinkertaisilla harjakattoisilla rakennuksilla on pyritty luomaan nykyisen kirkons arkkitehtuuriin sopiva lisärakennus. Perusarkkitehtuurin ajattomuus ja rauhallisuus on hyvä lähtökohta uudisrakennukselle. Sisääntulo on sijoitettu sisäpihalle ja aputoiminnot on muokattu luontevasti nykyiseen seurakuntasalisiipeen. Seurakuntasalit ja kerhotilat on esitetty siirtoseinin eroteltaviksi, joka on teoreettinen ja turhan kallis ratkaisu. Arkkitehtuurin yksinkertaiset muodot ovat sinänsä toimivat, mutta kokonaisote sekä esitetyt julkisivut jäävät turhan arkipäiväisiksi ja ankeiksi.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue, mutta ehdotetut muutokset jäävät melko kevyiksi. Kirkons ja seurantalons välinen yhteys on katkaistu toripaviljongilla. Myllykoskentielle ehdotetut toimenpiteet ovat toteuttamiskelpoisia ja kadun itäpään ratkaisumalli toiminnallisesti mielenkiintoinen, mutta kaupunkikuvallisesti heikko.

58. LUOSTARIN PUUTARHA

Kirkons eteläpuolelle sijoitettu suorakaiteen muotoinen laajennusosa liittyy fyysisesti vanhan kirkons sivurakennukseen. Rakennusten väliin muodostuu katoksella rajattu sisäpiha, jonka kautta saavutaan uudisrakennukseen. Ulkohavainnekuvassa esitetty katoksen levypeli ei toimi arkkitehtonisesti ja heikentää laajennuksen sekä vanhan kirkons välistä harmoniaa. Vanhan kirkons kunnioitus ei toteudu. Kattomuoto tekee ehdotuksesta arkkitehtuurisesti levottoman ja yksikerroksiseen rakennukseen julkisivut etelään ovat liian korkeat. Kattoikkuna on kehityskelpoinen ajatus, mutta se on esitetty epäuskottavasti. Pääau-

la on sijoitettu hyvin vanhan ja uuden rakennuksen liitoskohtaan ja sivusiipeen on sijoitettu narikkatilat onnistuneesti. Keittiö sekä taukotila liittyvät luontevasti aulaan. Kerhotila ja seurakuntatila on yhdistettävissä, mutta kulku seurakuntatilaan käytävää pitkin ei ole toiminnallisesti perusteltua.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue, mutta ehdotetut muutokset jäävät melko kevyiksi. Kirkons ja seurantalons välinen yhteys on huomioitu, mutta sitä parantavia toimenpiteitä ei ole ehdotettu. Myllykoskentien itäpään ratkaisu on toimiva, mutta vaisu.

60. LUX CONTINUA

Kirkons eteläpuolelle puistoon sijoitettu vapaamuotoinen noppa liittyy kirkons sivusiipeen. Kaareva kattogeometria nousee uudisosan luoteisnurkkaa kohti. Arkkitehtuuriltaan laajennus on itsellinen eikä muodosta luontevaa kumppania vanhalle kirkolle. Julkisivujen keraaminen laattapaanu on esitetty turhan suurimittakaavaisena. Ajatus täysin muuntojoustavasta aulatilasta on teoreettinen ja toiminnallisesti epärealistinen.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue, mutta ehdotetut muutokset jäävät melko kevyiksi. Kirkons ja seurantalons välinen yhteys on huomioitu, mutta sitä parantavia toimenpiteitä ei ole ehdotettu. Myllykoskentien itäpää on ratkaistu ainoastaan toiminnallisesti.

61. LUX NOVA

Matala rakennus kiertyy uuden muodostuvan sisäpihan ympärille nykyisen kirkons eteläseinustalle. Nykyinen seurakuntasalin on purettu ja uudisrakennus kytkeytyy sitä kautta olevaan kirkkosaliin. Yhteydet kirkkosalin ja seurakuntasalin välille saadaan toimiviksi, mutta samalla seurakuntasalista on muotoutunut valitettavasti myös läpikulkutila pääaulan välille. Keittiö on toiminnallisesti hankalasti sijoitettu. Rakennuksen ulkoarkkitehtuuri ja julkisivut ovat eleettömän yksikertaiset, mutta eivät muodosta toivottua kokonaisuutta nykykirkons kanssa vaan jäävät ympäristössään irralliseksi.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue, mutta ehdotetut muutokset jäävät melko kevyiksi. Kirkons ja seurantalons välinen yhteys on huomioitu sijoittamalla pieni rakennus torin kulmaan. Myllykoskentielle ehdotetut toimenpiteet ovat toteuttamiskelpoisia ja

kadun itäpään ratkaisumalli toiminnallisesti ja kaupunkikuvallisesti realistinen.

62. LYHTY

Laajennus on sijoitettu kirkon eteläpuolelle virheelisesti, ilman yhteyttä vanhaan kirkkoon. Ylikorkea, muodoltaan ja massaltaan epämääräinen sekä mitataavaltaan jättiläismäinen kokonaan teräksellä verhoiltu uudisrakennus on irrallinen eikä istu rakennuspaikalleen eikä kaupunkikuvaan. Ehdotus on arkkitehtuuriltaan kömpelö ja toiminnallisesti puutteellinen. Liittymistä vanhaan kirkkoon ei ole esitetty. Ehdotettu vesiaihe on turha.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue ja erilaisia toimintoja ja muutoksia on esitetty melko runsaasti. Työssä ehdotettu Myllykoskentien varren nykyisten rakennusten korvaaminen uudisrakentamisella on kaupunkikuvallisesti arveluttavaa. Kirkon suhde seurantaloon on huomioitu sijoittamalla katos torin kulmaan.

63. LYHTY 2

Kaupunkikuvallisessa perusratkaisussa uudisrakennus sijoittuu luontevasti tontin eteläiselle laidalla ja yhteys olemassa olevaan kirkkoon muodostuu nykyisen sivusiiven kautta.

Yhteydet kirkkosalin ja seurakuntasalin välille jäävät kuitenkin etäisiksi ja kulkevat ongelmallisesti ryhmätilojen kautta. Kokonaisuotteeltaan valittu arkkitehtoninen tyyli vaikuttaa massiiviselta, ja mustan graniitin käyttö paikkaan vieraalta.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue ja erilaisia toiminnallisia kehittämisideoita on esitetty melko runsaasti. Kaupunkikuvallisesti vaatimaton. Kirkon ja seurantalons välinen yhteys on huomioitu, mutta sitä parantavia toimenpiteitä ei ole ehdotettu.

64. MAISEMAKIRKKO

Uudisrakennus on esitetty rakennettavaksi läsiäiven ympärille kirkon itä ja eteläpuolelle. Arkkitehtuuriltaan ja massoitteultaan ristiriitainen ehdotus ei sovi Myllykosken kaupunkikuvaan. Seurakuntasalin arkkitehtuuri on rauhatonta ja suhde vanhaan kirkkoon liian kontrastinen. Rakennuksen massoitteelu rauhoittuu ja on mittakaavaltaan onnistuneempi kirkon eteläpuolella, mutta terävät kattohiipat eivät

toimi ympäristön kanssa. Seurakuntatilan katon ja julkisivujen aukotus luo sisä- ja ulkotiloihin aggressiivisen tunnelman, mikä on vierasta kirkkotoiminnalle. Ajatus alttarin avaamisesta kahteen suuntaan on mielenkiintoinen.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue ja erilaisia kaupunkikuvallisia kehittämisideoita on esitetty melko runsaasti. Katettu tori ja pysäköinti sen kellarissa, sekä asuminen radan varressa eivät ole realistisia. Suhde kirkon ja seurantalons välillä on katkaistu.

65. MAJAKKA JA PERÄVAUNU

Uudisrakennus työntyy Myllykoskentien varteen ja liittyminen vanhaan kirkkoon on tehty Kirkon etuosasta alttarin vierestä. Toiminnallisesti seurakuntasali saadaan näin hyvin sidottua kirkkosalin yhteyteen, mutta toisaalta siitä tulee myös läpikulkutila, jota voidaan pitää virheellisenä. Arkkitehtuuriltaan laajennus on anonyymi ja mittakaavaltaan matala, joka tuottaa arkipäiväisiä tiloja laajennuksen osalle. Materiaalivalinnat liittyvät vanhaan kirkkoon luontevasti. Myllykoskentien historialliseen linjaukseen ja näkymiin uudisrakennuksen sijoittuminen on vierasta.

Suunnitelmassa on keskitytty Myllykoskentien varteen ja esitetyt toimenpiteet ovat realistisia. Työn sisältö jää kuitenkin vaatimattomaksi.

66. MMXVI

Luonnosmaisesti esitetty ehdotus jossa laajennus on sijoitettu kirkon koillispuolelle. Ehdotus muuttaa vanhan kirkon ristikirkoksi, jossa alttarin ympärille sijoituvat kerhotilat ja seurakuntasali. Uudisosa on pyritty sulauttamaan vanhaan kirkkoon historismin keinoin. Kaupunkikuvallinen ja arkkitehtuurinen yleisvaikutelma jää vaisuksi eikä luontevaa vuoropuhelua eri aikakausina toteutettujen rakennusten välille synny.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue, ehdotetut muutokset ovat osin raskaita ja epärealistisia. Myllykoskentien itäpäätyyn ei ole esitetty toimenpiteitä.

68. MYKILA

Uudisrakennus sijoittuu vanhan kirkon eteläpuolelle. Liian korkea kaksikerroksinen vanhaa kirkkoa dominoiva uudisosa liimautuu koko eteläjulkisivun mat-

kalta vanhaan kirkkoon, eikä muodosta mielenkiintoista paria kirkolle. Julkisivujen Corten –teräs on vieras materiaali suhteessa olemassa oleviin materiaaleihin. Tekijä ei ole tutkinut riittävästi miten vanhan kirkkosalin luonne muuttuu uusien seinäavausten myötä.

Ehdotuksen suurin toiminnallinen puute on että, seurakuntasali toimii läpikulkutilana.

Kellarin rakentaminen ei ole perusteltua. Seurakuntasali toimii läpikulkutilana vanhaan.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue huolellisesti ja erilaisia kaupunkikuvallisia ja toiminnallisia kehittämisideoita on esitetty melko runsaasti. Myllykoskentien itäpääty on ratkaistu toiminnallisesti hyvin, mutta kaupunkikuvallisesti esitys ei tuo parannuksia nykytilaan. Kirkon ja seurantalons välinen yhteys on huomioitu, mutta sitä parantavia toimenpiteitä ei ole ehdotettu.

71. NELJÄ VUODENAIKAA

Ehdotus sijoittuu diagonaalisti kirkon kaakkois-sivustalle ja liittyy nykyisen sivusiiven kautta vanhaan kirkkoon. Pääaulasta on muodostettu uusi nivel vanhan ja uuden välille, mutta käytännössä yhteys on osoitettu hankalasti sosiaaliti-lon kautta kirkkosalin ja uudisrakennuksen välille. Arkkitehtuuriltaan uudisrakennus on itsellinen ja jää alisteiseksi, eikä muodosta luontevaa vuoropuhelua vanhan kirkon kanssa.

Suunnitelmassa on käsitelty vain kirkon lähiympäristö ja erilaisia toimintoja ja muutoksia on esitetty melko vähän. Työssä ehdotetut toimenpiteet ovat realistisia. Myllykoskentien itäpäätyyn ei ole esitetty toimenpiteitä.

74. ON RIEMU, KUN SAAN TULLA

Kirkon eteläpuolelle sijoitettu laajennus liittyy kirkon läsiäipeen ylikorkealla harjakatolla joka jatkuu myös läsiäiven yli. Tekijällä on ollut vaikeuksia sovittaa kattomuoto ja rakennuksen geometria. Massoitteultaan ja arkkitehtuuriltaan raskas ja kömpelö ehdotus ei istu Myllykosken kirkon ympäristöön. Julkisivujen punatiilen ja tumman kattotiilen suhde vanhan kirkon vaaleuteen on ristiriitainen. Sisätilat ja rakennuksen muoto ja geometria eivät hyödynnä toisiaan. Valtaosa kor-

keasta kattotilasta on osoitettu ullakkotilaksi.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue ja erilaisia kaupunkikuvallisia kehittämisideoita on esitetty melko runsaasti. Torin kehittälyssä on ansioita ja uuden torirakennuksen sijoitus on oivaltava. Myllykoskentien itäpäädyn ratkaisu on toiminnallisesti hyvä, mutta kaupunkikuvallisesti laimea.

79. PALKOJA

Ehdotus sijoittuu diagonaalisesti olevan kirkon kaakkoiskulmalle liittyen sivusiiven kautta nykyiseen kirkkosaliin. Uudisrakennuksen ulottaminen Myllykoskentien rakennuslinjaan liittää uudisrakennuksen paremmin pääraitille. Uudisrakennuksen luonne on nykykirkolle alisteista ja jää arkkitehtoniselta kokonaisuotteeltaan epävarmaksi. Lämpökäsitellyn puun käyttö on ympäristössään vierasta.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue ja erilaisia kaupunkikuvallisia kehittämisideoita on esitetty melko runsaasti. Työssä ehdotetut toimenpiteet ovat kuitenkin osin kaupunkikuvallisesti arveluttavia ja toteutettavuudeltaan epärealistisia. Suhde kirkon ja seurantalons välillä on huomioitu.

81. PIHAPIIRI

Uudisrakennus sijoittuu tontin etelä- ja länsireunustalle työntyen rohkeasti nykyisen kirkon torinpuoleisen julkisivulinjan etupuolelle. Eteisaula sijoittuu uudisrakennuksen ja nykyisen sivusiiven yhteyteen keskitettynä, mutta yhteydet kirkkosaliin kulkevat nykyisen seurakuntasalin kautta. Keittiö mahdollistaa tiloille erilliskäyttöiset toiminnot. Mittakaavallisesti uudisrakennus on alisteinen jääden kokonaisuudessaan nykykirkon räystäslinjan alapuolelle. Tämä luo turhaa vaatimattomuutta uudisrakennuksen tiloille. Kokonaisarkkitehtuuriltaan jää irralliseksi, vaikka perusvalintana rapattu massiiviharkko on ympäristössään luonteva. Suunnitelmassa ei ole käsitelty kirkon ympäristöä.

84. PUUTARHA

Ehdotus on sijoitettu puistoon kirkon eteläpuolelle lähelle Pappilantietä. Rakennus liittyy ainoastaan ulkokatoksella nykyiseen siipirakennukseen. Työ ei vastaa kilpailun ydinkysymykseen - Miten ratkaista kirkolle uusi laajennusosa?

Uudisrakennus on jaettu neljään pyöreämuotoiseen massaan joita yhdistää matalampi aula osa. Muoto-kieli on vierasta kirkolle ja ympäröiville rakennuksille. Vaaleiden tiilijulkisivujen jäsennöinti on sinänsä lupaavaa. Työssä on sisäyhteyden puuttumisen lisäksi paljon toiminnallisia virheitä. Paksut pilarit aulassa tekevät raskaan tunnelman.

Torin alueelle esitetyt toimet eivät ole realistisia. Seurantalonsa ja kirkon välistä yhteyttä ei ole huomioitu vaan sitä on heikennetty. Suunnitelmassa ei ole käsitelty juurikaan Myllykoskentien vartta tai sen itäpäätyä.

90. RUDOLFIN PIHA

Ehdotus sijoittuu kirkon kaakkoispuolelle ja liittyy vanhan kirkkoon osittain puretun laajennussiiven kohdalta. Ehdotuksessa on kaksi sisäänkäyntiä Pappilantieltä sekä rakennusten väliin syntyvältä pihalta. Yhteyttä aulatiiloista vanhaan kirkkoon ei ole ratkaistu. Ehdotus sisältää runsaasti toiminnallisia puutteita.

Laajennuksen sovittautuminen kaupunkikuvaan, suhde vanhaan kirkkoon, rakennuksen arkkitehtuuri sekä toiminnallisuus on ratkaistu heikosti, eikä ehdotus muodosta minkäänlaista arkkitehtuurista kokonaisuutta vanhan kirkon kanssa.

Suunnitelmassa ei ole käsitelty koko kilpailualuea ja esitetyt ideat jäävät yleispiirteisiksi ja vaatimattomiksi. Suunnitelmassa ei ole käsitelty juurikaan Myllykoskentien vartta.

91. RUOSTE

Uudisrakennus sijoittuu nykyisen kirkon päämaisemaan tontin länsireunustalle torin eteen. Seurakuntasali on liitetty nykyiseen kirkkosalin etuosaan, mutta käytännössä toiminnallisesti ajautuu läpikulkutilaksi uudisosan ja kirkkosalin väliin. Uusi pääsisäänkäynti jää ahtaan oloisesti uudisosan kainaloon. Kokonaisarkkitehtuuriltaan kehittymätön ja mittakaavallisesti kömpelö uudisrakennus, jonka ikkunoiden pastissimainen kopiointi nykykirkosta on kiusallista. Corten-teräksen käyttö on ympäristölleen vierasta.

Suunnitelmassa ei ole käsitelty koko kilpailualuea ja esitetyt ideat jäävät kevyiksi. Idea koealueesta on mielenkiintoinen.

92. SEURAKUNNAN PIHAT

Ehdotuksen 2.kerroksinen osa sijoittuu diagonaalisesti kirkon kaakkoislaidalle. Vanhan kirkon lisäosa on purettu osittain ja sen paikalle on sijoitettu uusi seurakuntasali. Suuri aulatila sijoittuu 2.kerroksisen osan ja seurakuntasalin väliin.

Yhteyttä aulatiiloista vanhaan kirkkoon ei ole ratkaistu. Seurakuntasalin avaaminen ehdotuksenmukaisesti vanhaan kirkkoon tuhoaa olemassa olevan kirkkosalin luonteen. Uudisrakennuksen luonne on liian massiivinen vanhalle kirkolle ja arkkitehtoninen kokonaisote on epävarmaa eikä herätä suurempia intohimoja.

Tekijä ei ole esittänyt yhtään havainnekuvia.

Suunnitelmassa on keskitytty kirkon piha-alueeseen ja esitetyt ideat jäävät yleispiirteisiksi ja vaatimattomiksi.

94. SIIPI

Ehdotus muodostuu kolmesta massiivisesta porrastuvasta viuhkasta, jotka liittyvät kirkon siipirakennukseen lasikattoisella aulatilalla. Pohjaratkaisu ei ole toimiva.

Tasoeroja ei ole ratkaistu onnistuneesti. Yhteys vanhaan kirkkoon tapahtuu lasten kirkkotilan kautta jne.

Paikkaan sopimaton epärealistinen ehdotus joka ei muodosta luontevaa arkkitehtonista kokonaisuutta olemassa olevan kirkon eikä ympäristönsä kanssa.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue ja erilaisia kaupunkikuvallisia ja toiminnallisia kehittämideoita on esitetty useita. Yhteys kirkon ja seurantalonsa välillä on huomioitu ja Myllykoskentien itäpää on ratkaistu kiinnostavasti.

95. SILTA

Tekijä on muodostanut porrasmaisen uudisrakennusmassan tontin eteläiselle reunustalle. Ihmisten kulkeminen Pappilantien suunnalta toimisi jatkossa kirkkorakennuksen porrasmaisen katon kautta, mikä käytännössä tuntuu varsin teoreettiselta ja teknisesti hankalalta. Pääsisäänkäynti sijoittuu kokonaisuudessaan Pappilantien puolelle, ja yhteys pääkirkkosaliin jää etäiseksi. Kulku kirkkosaliin kulkee sekä kerhotilojen että esitetyn monitoimitilan kautta, jota voidaan

pitää virheenä. Tekijä on jäänyt silta-ajatuksensa vangiksi, eikä ehdotukselle ole muodostunut luontevaa arkkitehtonista kokonaisuutta olevan kirkkorakennuksen eikä ympäristönsä kanssa.

Suunnitelmassa ei ole käsitelty koko kilpailualuea ja esitetyt ideat jäävät yleispiirteisiksi ja vaatimattomiksi sekä pääosin selostuksen varaan.

103. THE TREE OF LIFE MY SOUL HATH SEEN

Pisaramainen uudisrakennuskappale sijoittuu nykyisen kirkon eteläpuolelle. Rakennus ei muodosta varsinaista vuoropuhelua kirkon kanssa, vaan pitäytyy erillisenä ja muotokieleltään vahvasti kontrastoivana. Formalistinen kalan muotoinen lähtökohta tuottaa hankalasti käytettäviä tiloja ja tuntuu paikkaansa nähden vieraalta elementiltä. Tekijän selostus tuo esiin ristiriitaisia ja toisistaan irrallisia elementtejä, jotka liittyvät löyhästi erilaisiin luontoteemoihin. Ulospäin rakennus viestittää kuitenkin teknisesti monimutkaisesti toteutettavissa olevaa ja luonnosta erkaantunutta keinotekoista arkkitehtuuria.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue, mutta esitetyt ideat jäävät yleispiirteisiksi ja kaupunkikuvallisesti kevyeksi. Katujen katkaisu ei ole realistista.

106. TOINEN TIE

Kaksikerroksinen uudisrakennus on sijoitettu kirkon eteläpuolelle. Yhteys vanhaan kirkkoon muodostuu nykyisen sivusiiven kautta lyhyellä liitososalla. Uudisrakennukseen saavutaan sisäpihan kautta. Pohjaratkaisu on sekava, aulaa hallitsee suuri porras ja hissi. Käynti seurakuntasaliin on ahdas ja tilan muodonanto on sattumanvarainen. Kerhotilat on sijoitettu 2. Kerrokseen, mikä on toiminnallinen virhe. Yhteyttä vanhaan kirkkoon ei ole ratkaistu onnistuneesti, koska kulku tapahtuu neuvottelutilan läpi.

Ulkoarkkitehtuuri on onnistunut paremmin. Puna-tiilisen alaosan päälle on sijoitettu kuparipintaisia kattoikkunallisia kattopiippoja. Arkkitehtuuriltaan ja muotokieleltään ehdotus on itseellinen ja ympäristölle vieras. Olemassa olevan kirkon kanssa ei muodostu kiinnostavaa kokonaisuutta.

Suunnitelmassa on käsitelty lähes koko kilpailualue, mutta esitetyt ideat jäävät yleispiirteisiksi ja kaupunkikuvallisesti kevyeksi. Kirkon ja seurantalonsa välinen suhde on huomioitu.

108. VALASKALA

Ehdotus sijoittuu diagonaalisesti kirkon kaakkoispuolelle ja liittyy matalalla lasisella aulaosalla vanhan kirkon lisäsiipeen. Työssä on toiminnallisia puutteita ja osa tiloista on hankalan muotoisia ja vaikeasti käytettäviä. Keittiö ei palvele hyvin seurakuntasalia eikä vanhaa kirkkoa. Vanhaa seurakuntasalia joudutaan käyttämään läpikulkutilana.

Ehdotuksen ulkoarkkitehtuuri on kuivaa ja kirkkorakennuksille vierasta. Uudisrakennus on vanhan kirkon vierellä mittakaavaltaan liian suuri ja muodoltaan paikkaan sopimaton. Havainnekuvat eivät ole eduksi työlle.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue, mutta esitetyt ideat jäävät yleispiirteisiksi ja kaupunkikuvallisesti kevyeksi. Myllykoskentien itäpäädyn ratkaisu on epärealistinen.

110. VALOA KOHTI

Ehdotus on sijoitettu kirkon eteläpuolelle kiinni kirkon eteläjulkisivuun. Osa vanhasta lisäsiivestä on purettu. Seurakuntasali on liitetty suoraan kirkkosaliin avaamalla kolme ikkunaa kaariholveiksi. Ratkaisu ei ole ongelmaton. Kulku uuden- ja vanhanosan välillä on mahdollista ainoastaan seurakuntasalin läpi. Avaamalla puolet seinästä tuhotaan kirkkosalin historiallinen sisätila ja luonne. Toimenpide on kallis ja teknisesti haastava. Laajennusosan liittymistä vanhan kirkon seinään ei ole esitetty vakuuttavasti.

Laajan ja matalan uudisrakennuksen massoittelu on pystytty jäsennoimään pienimittakaavaiseksi mutta lopputulos on ristiriitainen eikä muodosta vakuuttavaa arkkitehtonista kokonaisuutta joka huomioisi paikan arvot.

Suunnitelmassa esitetyt lähiympäristön kehittämideat ja -toimenpiteet jäävät yleispiirteisiksi ja selostuksen varaan. Yhteys kirkon ja seurantalonsa välillä on katkaistu puuistutuksin.

113. VENITE

Uudisrakennus on esitetty rakennettavaksi olevan kirkon jatkeeksi itäpäätyyn Myllykoskentien varteen. Pääsisäänkäynti on ehdotettu sijoitettavaksi Myllykoskentien suunnasta rakennusten väliin. Vanhaan kirkkosaliin kuljetaan seurakuntasalien läpi, joka

on selvä toiminnallinen ongelma. Myös keittiötilat on sijoitettu hankalasti ja vaikeasti saavutettavaksi kerhotilojen taakse. Kaupunkikuvallisesti uudisrakennuksen julkisivut ovat anonyymit eivätkä herätä erityisiä intohimoja.

Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue, mutta esitetyt ideat jäävät yleispiirteisiksi ja kaupunkikuvalisest kevyeksi. Myllykoskentien itäpäädyn ratkaisu on epärealistinen. Torikatosten sijoittelu on luontevaa.

115. VIRSI 468

Ehdotus sijoittuu diagonaalisti vanhan kirkon kaakkoispuolelle, kuitenkin siten että pääsisäänkäynti on esitetty uuden ja vanhan osan välistä muodostuvalta sisäpihalta. Keittiö sijaitsee keskeisesti ja mahdollistaa itsellisten tilaisuuksien järjestämisen. Käynti kirkkosaliin kulkee sivusiiven seurakuntasalin kautta, jolloin tilasta muodostuu rajoitetusti käytettävä läpikulkusali. Rakennuksen vaaleaksi rapattu ulkoarkkitehtuuri on pilkottu kuparisten kaistojen ja ikkunoiden avulla pienempiin osiin, mutta ehdotusta vaivaa jäykkyys sekä 'lisärakennusmaisuus' eikä uudisrakennus muodosta luontevaa kaupunkikuvalista kokonaisuutta vanhan kirkon kanssa. Rakennus ei myöskään luontevasti muokkaa Myllykoskentien näkymää, vaikka diagonaaliasemointi mahdollistaisi uuden täydentävän elementin tuomisen myös siihen suuntaan. Perspektiivikuvat ovat kömpelöitä. Suunnitelmassa on käsitelty koko kilpailualue, mutta esitetyt ideat jäävät yleispiirteisiksi ja kaupunkikuvallisesti kevyeksi. Toripuiston käsittely arveluttaa ja Myllykoskentien itäpäädyn ratkaisu on epärealistinen.

124. RADIO SUOMI

Ehdotus sijoittuu kirkon eteläpuolelle ja liittyy sivusiipeen. Uudisosan sisäänvalo on ahdas ja tasoeroa ei ole ratkaistu mallikkaasti. Aulasta on hyvät yhteydet seurakuntasaliin ja vanhaan kirkkoon, joskin kappeli toimii läpikulkutilana. Toiseen kerrokseen tilojen sijoittaminen ja hissin rakentaminen ei ole toiminnallisesti ja taloudellisesti järkevää.

Rakennuksen vaaleaksi maalattu vaakapuuverhous ei ole oikea materiaalivalinta. Massiivisen korkea tiilipintainen katto tekee rakennuksesta liian suuren ja kömpelön. Ehdotus ei muodosta arkkitehtonista kokonaisuutta vanhan kirkon kanssa. Arkkitehtonisesti

työssä on parasta seurakuntasali ja siitä tehty kaunis sisänäkymäkuva.

Suunnitelmassa on käsitelty lähes koko alue, mutta esitetyt ideat jäävät vaatimattomiksi. Myllykoskentien katkaisu Kenraalintielle ei ole kokonaisuuden kannalta perusteltu. Kirkon ja seurantalons välinen suhde on huomioitu.

5 KILPAILUN RATKAISU JA SUOSITUS JATKOTOIMENPITEIKSI

Palkintolautakunta päätti yksimielisesti valita kilpailuehdotuksen "Triadi" kilpailun voittajaksi ja suosittelee ehdotuksen ottamista kirkkorakennuksen jatkosuunnittelun pohjaksi.

Toisen palkinnon palkintolautakunta jakoi kilpailuehdotukselle "Portico" ja kolmannen palkinnon ehdotukselle "Ykseys".

Lisäksi palkintolautakunta jakoi lunastukset kilpailuehdotuksille "Ihop" ja "Kielo".

Kunniamaininnan saivat kilpailuehdotukset "Bless is more", "Haitari", "Kolme muuria" ja "Yhdessä".

1. Triadi

2. Portico

3. Ykseys

Lunastus: Ihop

Lunastus: Kielo

6 PALKINTOLAUTAKUNNAN JÄSENTEN ALLEKIRJOITUKSET

Hannu Tylli, Kouvolan kaupunki, puheenjohtaja

Kaisa Niilo-Rämä, Kouvolan kaupunki

Edla Mäkelä, Kouvolan kaupunki

Heikki Kauppi, Kouvolan kaupunki

Kari Järvenkylä, Kouvolan kaupunki

Heikki Heinonen, Anjalankosken seurakunta

Riitta Lonka, Kouvolan seurakuntayhtymä

Jukka Reijo, Kouvolan seurakuntayhtymä

Kari Punkkinen, Kouvolan seurakuntayhtymä

Jussi Raukko, Kouvolan seurakuntayhtymä

Sarlotta Narjus, arkkitehti SAFA

Niko Sirola, arkkitehti SAFA

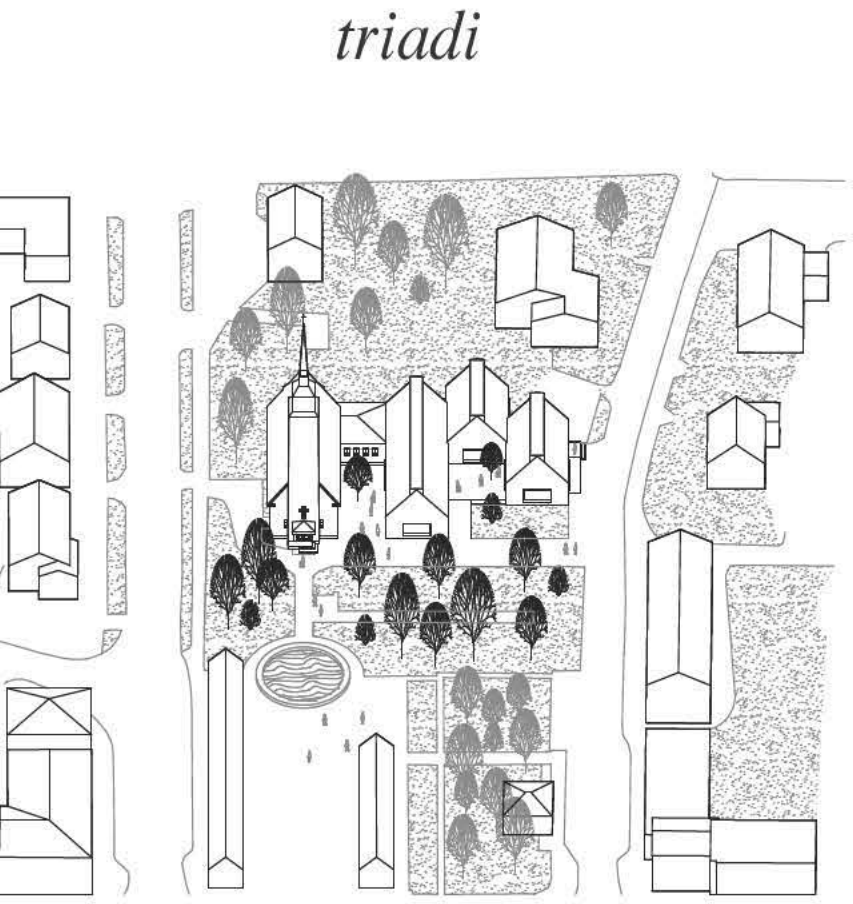

Anne Loikala, Kouvolan seurakuntayhtymä, palkintolautakunnan sihteeri

7 LIITTEET

1. Palkittujen, lunastettujen ja kunniamaininnan saaneiden kilpailuehdotusten pienennökset
2. Palkittujen, lunastettujen ja kunniamaininnan saaneiden kilpailuehdotusten tekijät

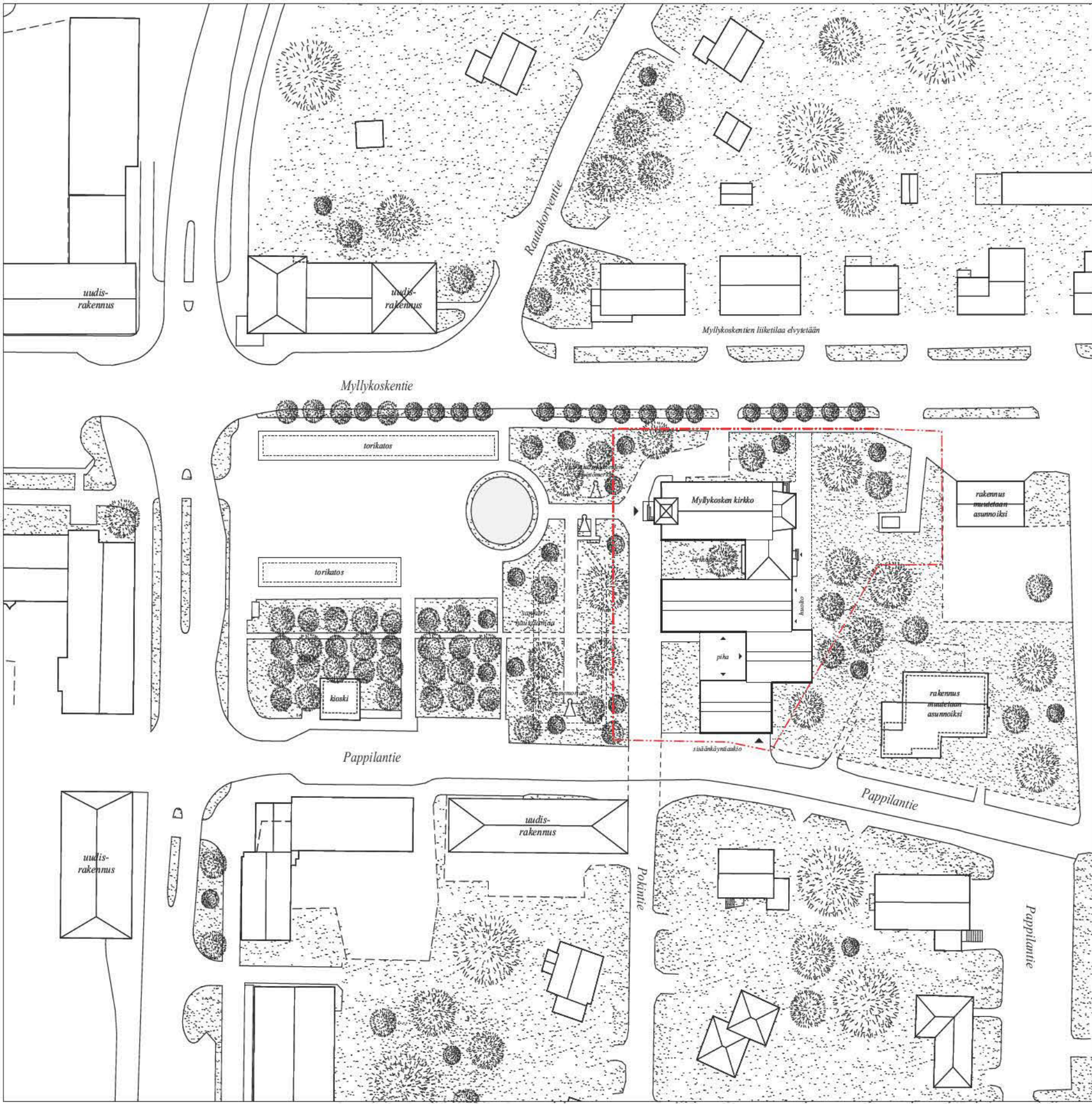

Kaupunkikuva

W.G. Palmqvistin suunnitteleman Myllykosken kirkon monumentiarvo tekee ympäristöstään alueellisen kiinnepohdan. Tätä monumenttirakennusta täydentävä laajennus tarjoaa arvokkaan ja konteksttherkin ratkaisun, joka huomioi myös alueen pienmittakaavaisen rakennetun ympäristön. Kolmeen erilliseen loppuseeseen jaettu suunnitelma sopunut ympäröivään 1- ja 2-kerroksiseen kylämiljööseen: jako erillisiin massoihin myös heijastaa rakennuksen sisäisten toimintojen jakautumaa. Kukin näistä kolmesta rakennusosasta on käytettävissä itsenäisesti, aktivoiden ympäristöä kaikista ilmansuunnista. Kaupunkikuvalisella ehostamisella tarkastelunalaista pyritään tekemään jälleen Myllykosken toiminnallinen selkäranka; uudisrakentamisen ja nykyisen rakennuskannan jälleenkäytön avulla alueelle saadaan uutta aktiviteettia, elvyttien paikallista elinkeinon harjoittamista ja liikeitoimintaa. Myllykosken kirkon laajennus tarjoaa Myllykosken taidellista ja toiminnollista toimintaa palvelevat tilat, askartehtilät ja gallerian, jotka toimivat vastaavasti fasilitoiden aaukkaiden luovaa toimintaa. Myllykosken laajempaa toiminnallista kokonaisuutta ehdottaa myös torialueelle ehdotetut katokset ja kaupalliset toiminnot, jotka niin ikään täydentävät Myllykosken palvelutarjontaa ja edistävää torin viihtyisyyttä. Myllykosken kirkon edustan torialueen rajausta on vahvistettu uusilla asuin- ja liikerakennuksilla; uusi asuminen tukee myös alueen toiminnallista uusintumista. Ympäristön luonteenomaisia kylämaisuuksia on ehdotuksessa vaalittu, ja suunnittelunalaisten loppuseiden pienimittakaavaisia alueita on pyritty uudisrakentamisen sijaan elvyttämään uusilla toiminnoilla ja leikytönmuutoksilla. Maisemakäsittelyllään alue on säilytetty vehreänä.

Myllykosken kirkon laajennus ja ympäristö - yleinen zuppaa suunnittelukilpailu

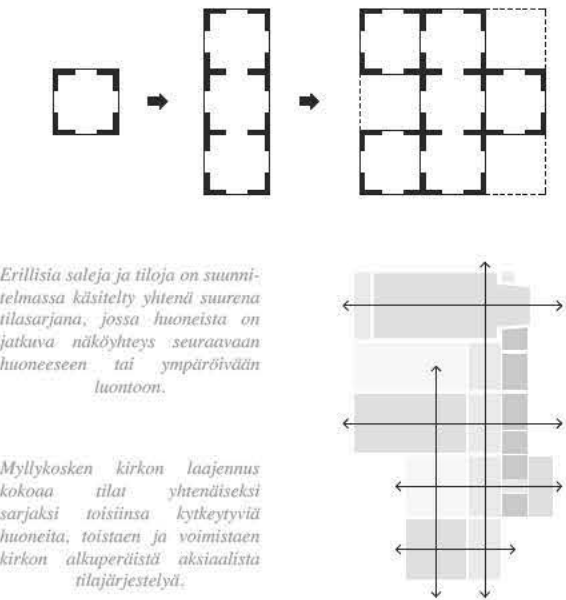

triadi

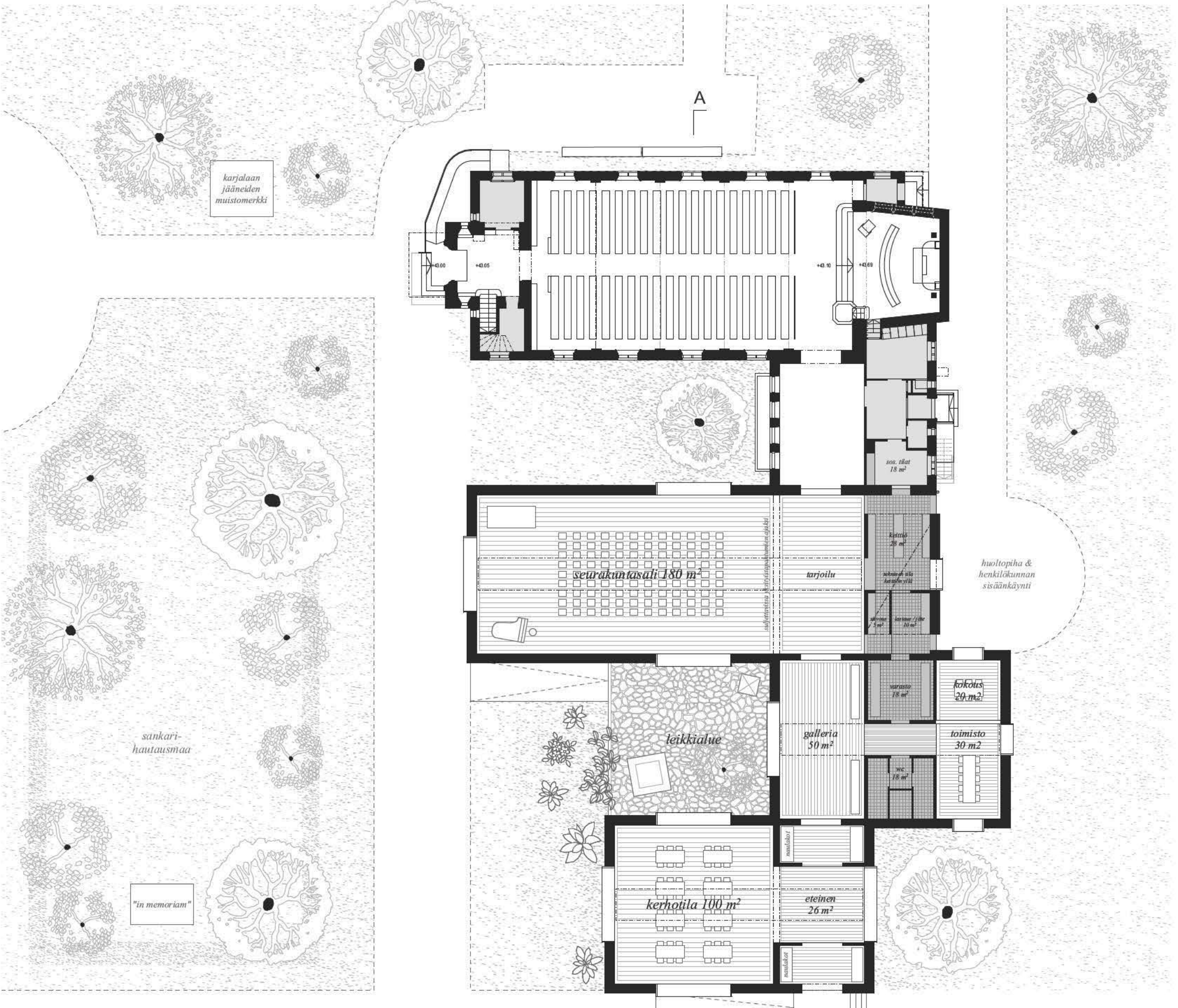
Toiminnallisuus

Ehdotuksen pohjaratkaisu perustuu kirkon tilallista kokonaisuutta yhdyntäviin huoneitilojen sarjaan. Tilasarja yhdistää rakennuksen eri toiminnot toisiinsa, avaten samalla harkittuja näkymiä ympäröivään luonnontilaan ja Myllykosken sankarihaudalle. Tilasta toiseen jatkuvat yhteydet ja vaihtelevat näkymät korostavat kunkin tilan yksittäistä luonnetta. Ulkoarkkitehtuurin yksinkertaisuus ja toistuvat rakennusosat korostavat interiöörin arkkitehtuurista merkitystä sekä huoneiden sisäistä käsin kehittyvää tilojen luonnetta. Uudisosan yksittäiset toiminnot ovat käytettävissä autonomisesti erillään toisistaan; salien sijoittelu tilasarjan varelle mahdollistaa niiden avaamisen ja sulkeamisen tarpeen mukaisesti, tehden kokonaisuudesta monikäyttöisen ja muutojoustanavan.

1 / 6

Myllykosken kirkon laajennus ja ympäristö - yleinen zuppaa suunnittelukilpailu

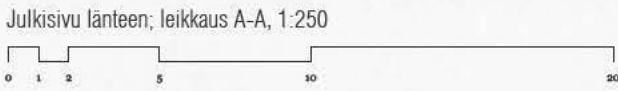
triadi

3 / 6

Tilallisuus

Seurakuntasalin ja kerhotilan sekä niiden väliin jäävän piha-alueen muodostama tilasarja on suunnitelman tilallinen huipentuma. Massoiteltuun rajaama piha hahmotuu salien tavoin oma huoneamaisuus tilana, joka on turvallinen ja saavutettavissa rakennuksen kaikista tiloista. Laajennuksen jokainen osi on tilallisesti anteliaa; ja erilliset tilat saavat kattorakenteen läpi hallittavissa olevaa ylävaloa, tehden tiloista ihanteelliset erilaisia toimintoja varten. Kirkkosalin mittakaavaa mukailien uudisosan salit ovat korkeita, joskin tietoisesti alisteisia alkuperäiselle kirkkorakennukselle. Aputilojen päälle sijoituvilla teknisillä tiloilla hyödynnetään korkean muodon tuottamaa tilavuutta. Salien tilallista laatua tukee laajat ikkunapinnat, joista avautuvat näkymät kytkevät talon ympäröivään luonnontilaan ja Myllykosken kaupunkiin.

Myllykosken kirkon laajennus ja ympäristö - yleinen zuppaa suunnittelukilpailu

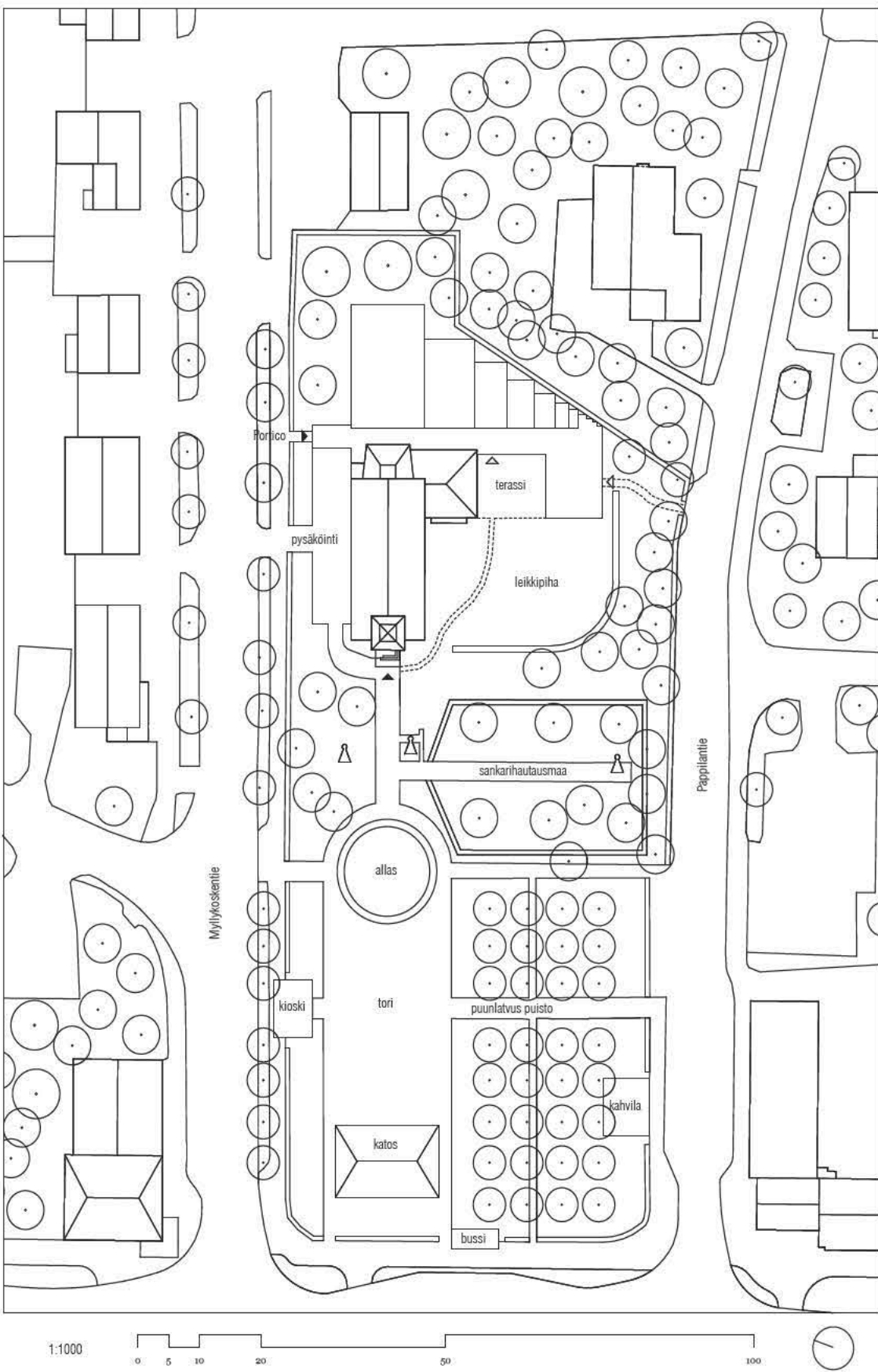
triadi

4 / 6

2. PALKINTO: PORTICO

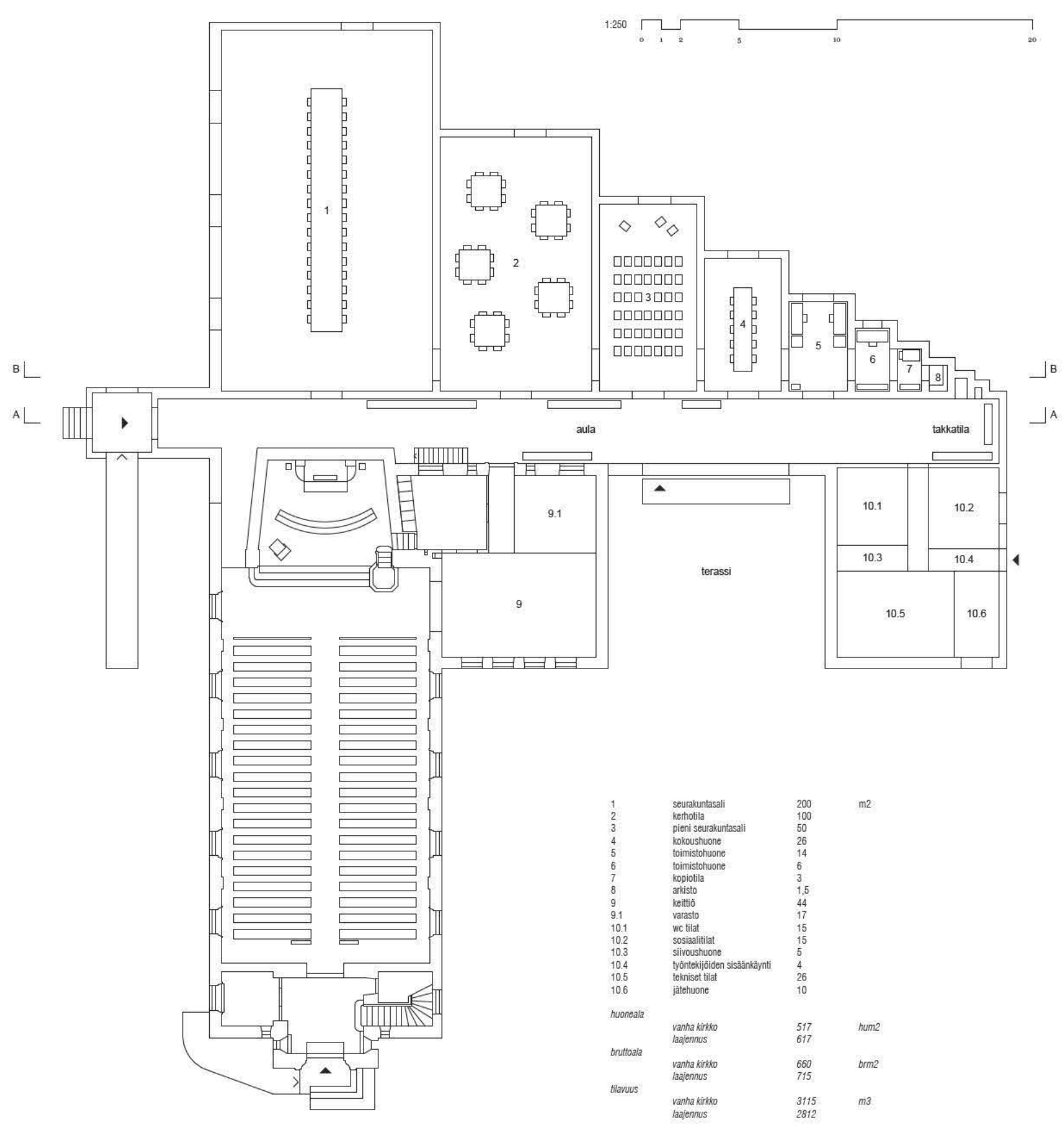
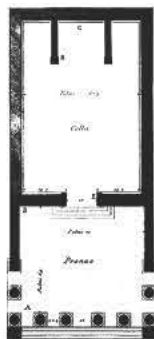
Portico

W.G. Palmqvistin suunnitteleman Myllykosken kirkon ympäristö sijaitsee keskellä paikkala. Sillä on historiallista arvoa erityisesti kollektiivisten tapahtumien keskipisteenä. Alueen luonne on rauhallinen, ja se edustaa arvoja jotka ulottuvat tavalle ihmisten huomioon ottaen tarpeisiin. Alue toimii vastapainona meluallalle maailmalle, ja tuottaa älyllistä hyvinvointia yli materialististen tarpeiden. Alue tulee jatkossakin olemaan erityinen paikka johon voi tulla irrottautumaan arjen rasitteista, rauhoittumaan, ajattelemaan, sekä osallistumaan yhteisiin tapahtumiin.

Mylykosken kirkon laajennus ja ehdotetut kaupunkikuvalliset ratkaisut keskittyvät kirkkoalueeseen ja sen yhteydessä sijaitsevien julkisten tilojen ehomastiin. Tavoitteena on erilaisten tarpeet täyttävä alue, joka sisältää kattavasti ulko-tiloja erilaisilla luonteilla ja potentiaaleilla. Alue jäsenetään muotoon leikatuin pensasaidoin, jotka luovat selkeitä rajapintoja erilaisten toimintojen välille. Pensasaitaan sijoitetut avaukset ohjaavat kävijää.

Akseen erilaist tietoinen otteesta helposti saatavuttavissa. Kirkon asettamasta kalleudesta tehdään arvostetun kaupunkikiljojen sijaan, johon kuuluu kirkon päisi-
sääkkyntäkuja, vesialat, tori sekä tölle sijottavata koto. Näillä luodaan
positiivista enitiä muistopilemille joutokäpähämille. Torin yhteyteen
on sijottettu kirkko pävelemaan pienimittakaavasta toimintaa ja kohtamissa. Ak-
selin sivuilla on julkisia rauhoittumisen tiloja, jotka ovat luonteeltaan suljetun-
sija. Näihin kuuluvat puoleen latvusten alla oleva puistoalue, kirkkoalueen tiheä
kuusiko, sankarihautausmaa sekä laajennuksen yhteyteen jäsenyksiä kirkon
pijia. Alueen eri otteet toimivat omilla vahvuuksillaan. Määrätietoist saaru-
tettua tunnelmaa ei hämäreitä ylimääräisillä teemoilla, vaan alueen rauhallinen
kolektiivinen luonne säilytetään.

Laajennuksen yhteydessä Myllykoskentie varteen tulee uusi sisäänkäynti, joka palvelee kokonaisuuden jokaista yksikköä, ja mahdollistaa monimuotoisen toiminnan kirkon tiloissa.

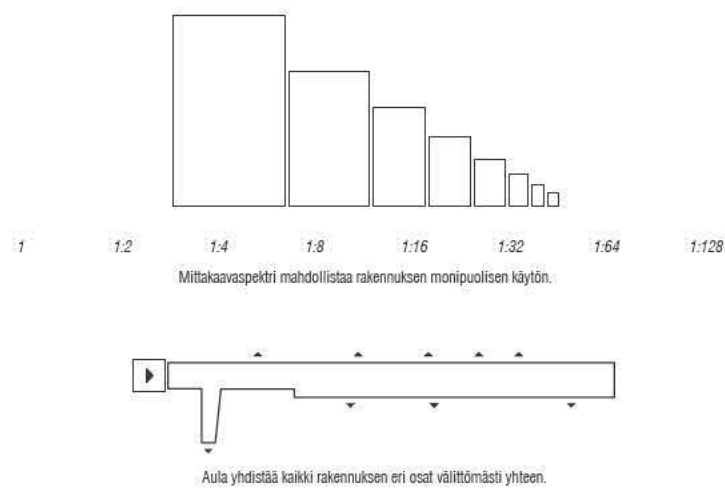

Laajennus edustaa askeettista arkkitehtuuria, jossa raaka tila kaikissa sen eri muodoissa ja tunnelmissa on suurimmassa arvossa. Rakennuksesta löytyy eri kokoisia ja luonteisia tiloja, jotka palvelevat ennen kaikkea humaneja tarpeita, kuitenkin myös tilaohjelman vaatimukset täyttäen. Tilat voidaan nähdä autonomisina yksiköinä, joiden välillä sijaitsee monisyisiä yhteyksiä. Tiloilta ei ole asetettu hierarkiaa, vaan tilat muodostavat sarjan, jossa jokainen tila on omassa mittakaavassaan ja muodossaan tärkein mahdollinen tila.

Pitäkin mallinen aula mahdollistaa erilaisten toiminnallisten ratkaisujen ja kevyiden kalusteiden sijoittamisen jokaisen aulaan välittömässä yhteydessä ole-
vian toiminnon suhteen. Aulassa sijaitsevat ovet kaikkiin rakennuksessa oleviin
tiloihin. Aula toimii eteenä, säilytystilana, informaation kohtaamispaikka-
na sekä rakennuksen sisäisen kulun suolukohana. Aulan päädyssä sijaitseva
talkanurkkaus antaa puitteet erityistä ilmapirpiä vaativia keskusteluita varten.
Aula liittyy vanhan kirkon seinälinjoihin ja toimii kokonaisuuden yhdistävänä
tekijänä.

Huoltotilat on sijoitettu itsenäiseen yksikköön, joka asetettu pariaksi vanhan kirkon apusiivelle. Siivet luovat yhdessä terassialueen, joka jatkuu edelleen kirkon pihalle. Piha on suuri, eikä sen funktiota määritellä tiettyyn käyttötarkoitukseen. Piha on rajattu pensasaidalla, ja on laadultaan turvallinen ja toiminnallisesti antelias ympäristö.

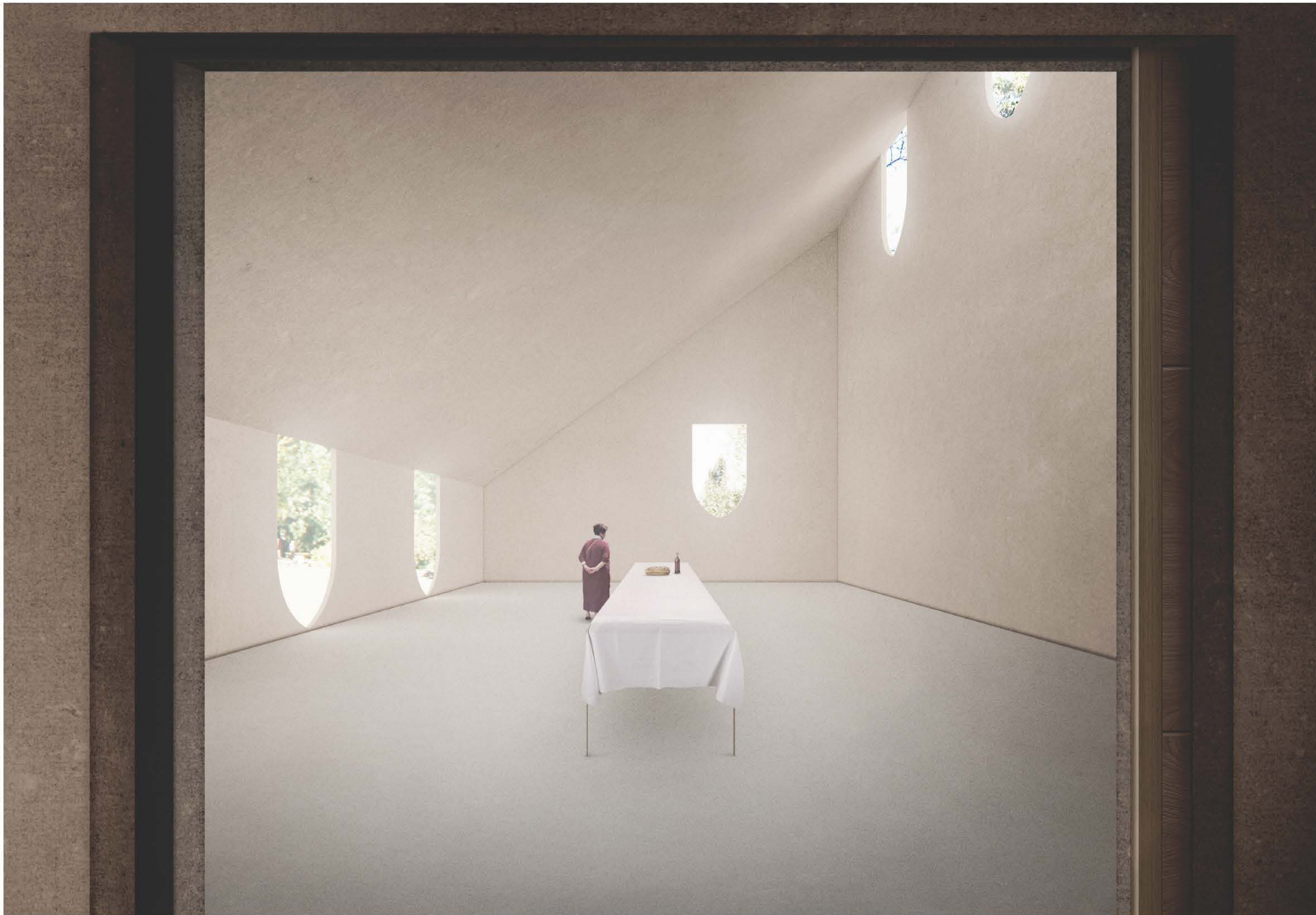
Säilit ovat autonomiaa yksiköitä, jotka kattavat mitakaalvatonta mahdollisimman laajan spektrin. Sallien kokene määrittelee tontin kaatansa pragmatista täyttämisen sekä vanhan kirjoitettuaa reaaginoin. Loppuloputekseen on sarja eri kokoisia tiloja, jotka ovat luonteeltaan arkaisia ja vailla yllämiäisiä arvolutakissa. Tämä vapauttaa rakennuksen käyttöön ja tarkoituksen ajan ja muuttuvien tarpeiden mukauttavaksi. Suunnitelma on kokonaisvaltainen organisaatio, jossa jokaisella rakennusosalla on oma tarkoituksensa. Rakennusosat liittyvät yhteen mahdollistaen tilat suurin kollektiivisiin tapahtumiin, keski-suuriin kokouksiin, sekä intimeihin keskusteluihin samanaikaisesti. Tilat voidaan sulkea keskeyttämiseksi ja itsenäisiksi, tilat liittyvät suureksi virtaavaksi kokonaisuudeksi. Rakennus vastaa ihmisen ristiriitaisiin ja universaaleihin tarpeisiin.

Myllykosken kirkon laajennus ja ympäristö

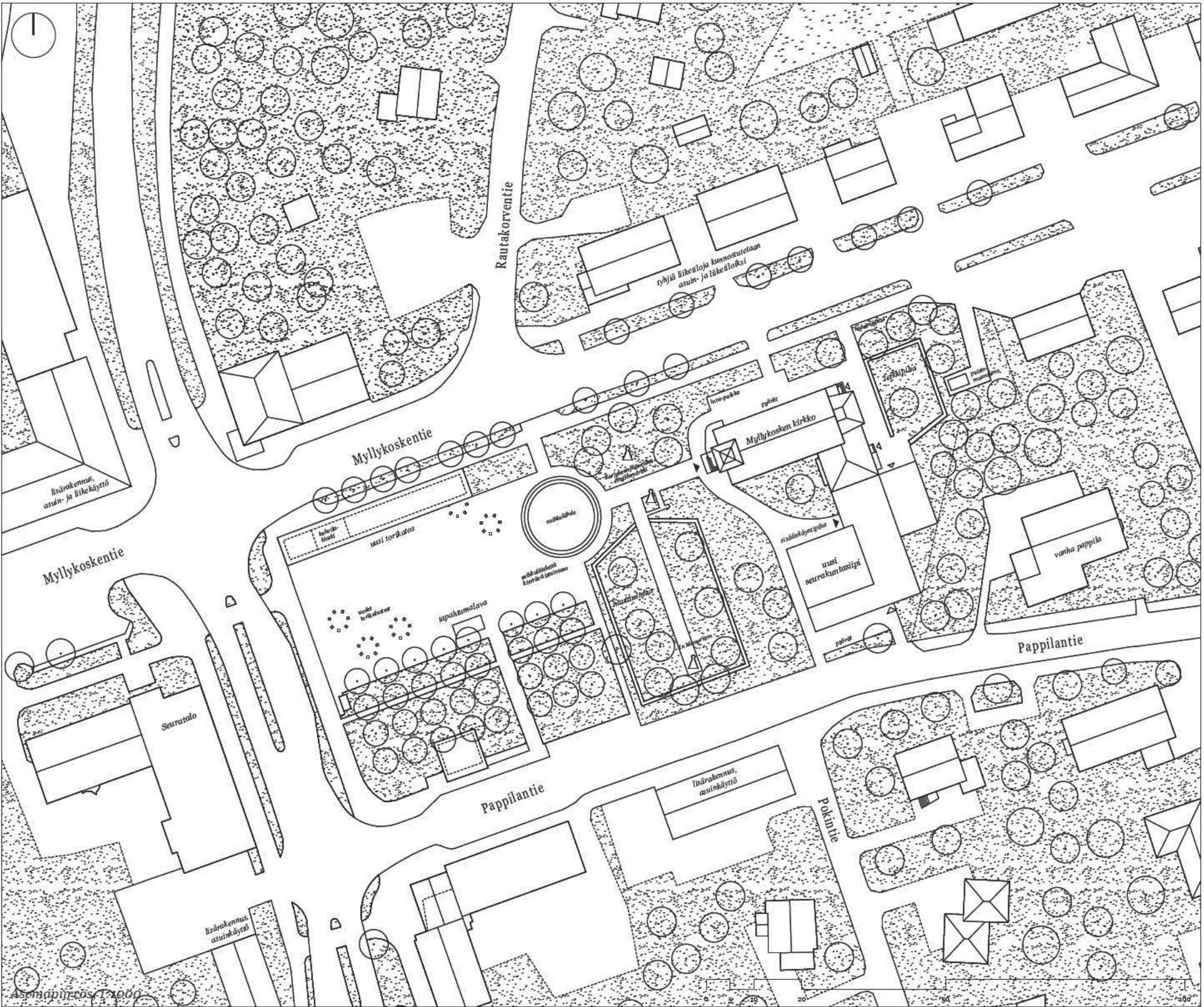

yllykosken kirkon laajennus ja ympäristö

Myllykosken kirkon laajennus ja ympäristö

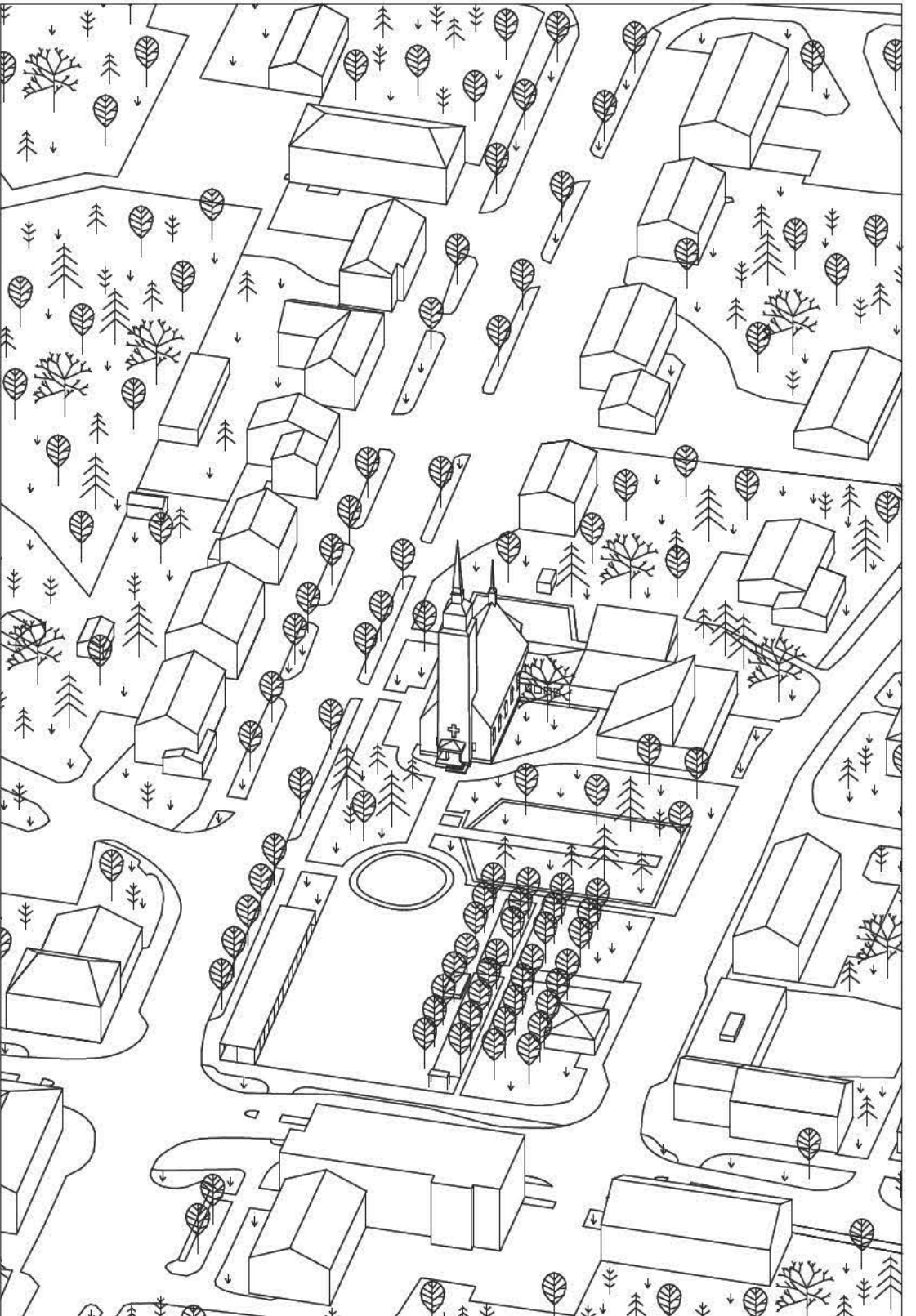

Lähestymistapa. Suunnitelma korostaa Kirkko- ja toriympäristön asemaa Myllykosken kulttuurillisena keskuksena alueen ominaispiirteitä ja historiaa kunnioittaen. Aluetta kehitettäessä perinteikkään teollisuustajajaman seesteisen ja idyllisen tunnelman säilyttäminen nähdään oljaavana tekijänä. Strategisesti sijoitetulla täydennysrakentamisella, pienimuotoisella ehostamisella sekä paikoittaisella toiminnan lisäämisellä torin ja Myllykoskentien alueiden käyttöpotentiaalia pyritään vahvistamaan ja alueita elinvoimaistamaan. Suunnittelussa ei pyritä ympäristön radikaaliin identiteen tai intensiivisyyden muuttamiseen, vaan ennen kaikkea Myllykosken kehittämiseen sen omien erityispiirteiden ehdoilla.

Lisärakentaminen. Hienovaraisella täydennysrakentamisella eheytetään toriympäristön paikoitellen pistaleista ilmettä ja yhtenäistetään alueellista kaupunkikuvaa. Samalla näkyvät suljetusta paperitehtaasta rajataan pois torimiljöön välittömästä läheisyydestä. Uusien asuin- ja liikerakennusten pienet ja edulliset asunnot suunnataan erityisesti nuorille ja maantason nykypäivän standardit täyttävät liiketilat luovat tarkoituksenmukaiset puitteet pienliiketoiminnalle. Lisärakentamisen toivotaan rikastavan ja monipuolistavan torialueen kaupunkiympäristöä ja strategisen kasautumisedun heijastuvan positiivisesti myös Myllykoskentien ympäristön elinvoimaisuuteen.

Toriympäristö. Torin ympäristön käyttöpotentiaali maksimoidaan kevyillä toimenpiteillä aukion tunnelmaa ja historiaa kunnioittaen. Aukion luoteiskulmaan sijoitetaan toripaviljoni, jonka yhteydessä toimii kesäisin kahvilakioski. Samalla torialueen pohjoisosan nuorehko puuri siirretään edemmäs jatkamaan Myllykoskentien vanhaa bulevardimaista puulinjaa, mahdollistaen paviljongin tarkoituksenmukaisemman sijoittumisen torin laitaan, toisaalta myös ehyttään Myllykoskentien ilmettä. Toripaviljongin yhteydessä on pitkä torikatos, mikä monipuolistaa aukion käyttömahdollisuuksia ja rajaa torialuetta selkeämmin erilleen tiestä. Torin ympäristöön sijoitetaan puusta valmistettuja istuskeluryhmiä, penkkejä sekä ympäristötäidettä Kouvolan seudun ammattopiston opiskelijoiden ideoina ja toteuttamana.

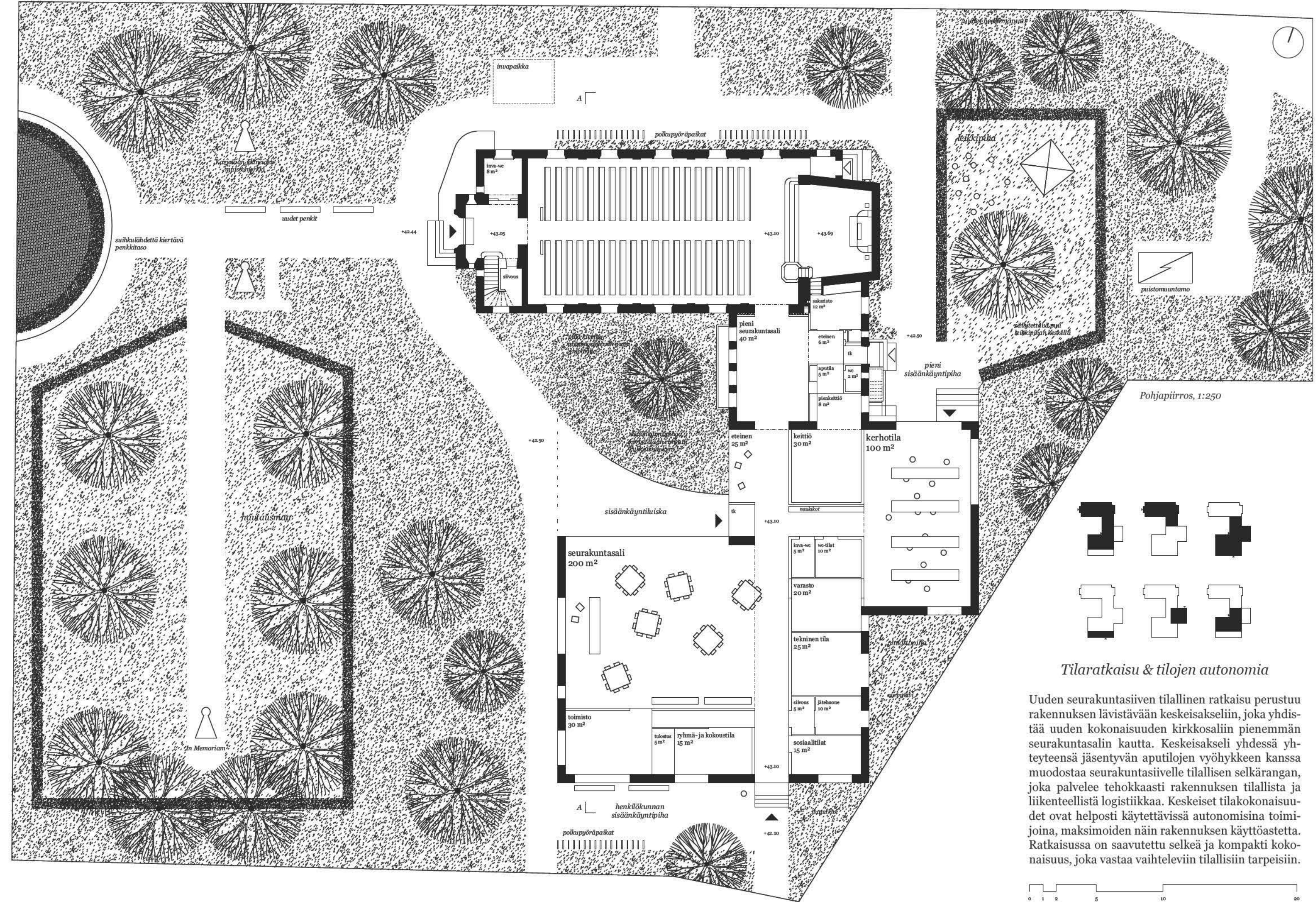

Myllykoskentie. Myllykoskentien ympäristön autoituminen pysäytetään tarjoamalla kiinteistön omistajille kunnostusapua edellyttäen, että omistaja sitoutuu edesauttamaan maantasekerroksen liiketilojen aktiivointia tai muuttamista asuin- käyttöön. Uuden seurakuntasivien kerhotilat sekä uudisosan edustalle sijoitettu leikkipuisto muodostavat luontevan oleskelutakun Myllykoskentien varteen. Katualueen puistomaisuuden korostamiseksi alueen viherkasvillisuuden määrää lisätään istuttamalla tien varteen kukkia talkoovoimin. Myllykoskentien roolin nähdään ajan saatossa muuttuvan pääliikadusta idylliseksi ja elinvoimaiseksi paikalliskaduksi, joka parhaiten ilmentää perinteisen teollisuustajajaman historiallisia suunnitteluarvoja.

Myllykosken kirkon laajennus ja ympäristö

"Yksyys"

siu 2/6

Myllykosken kirkon laajennus ja ympäristö

"Yksyys"

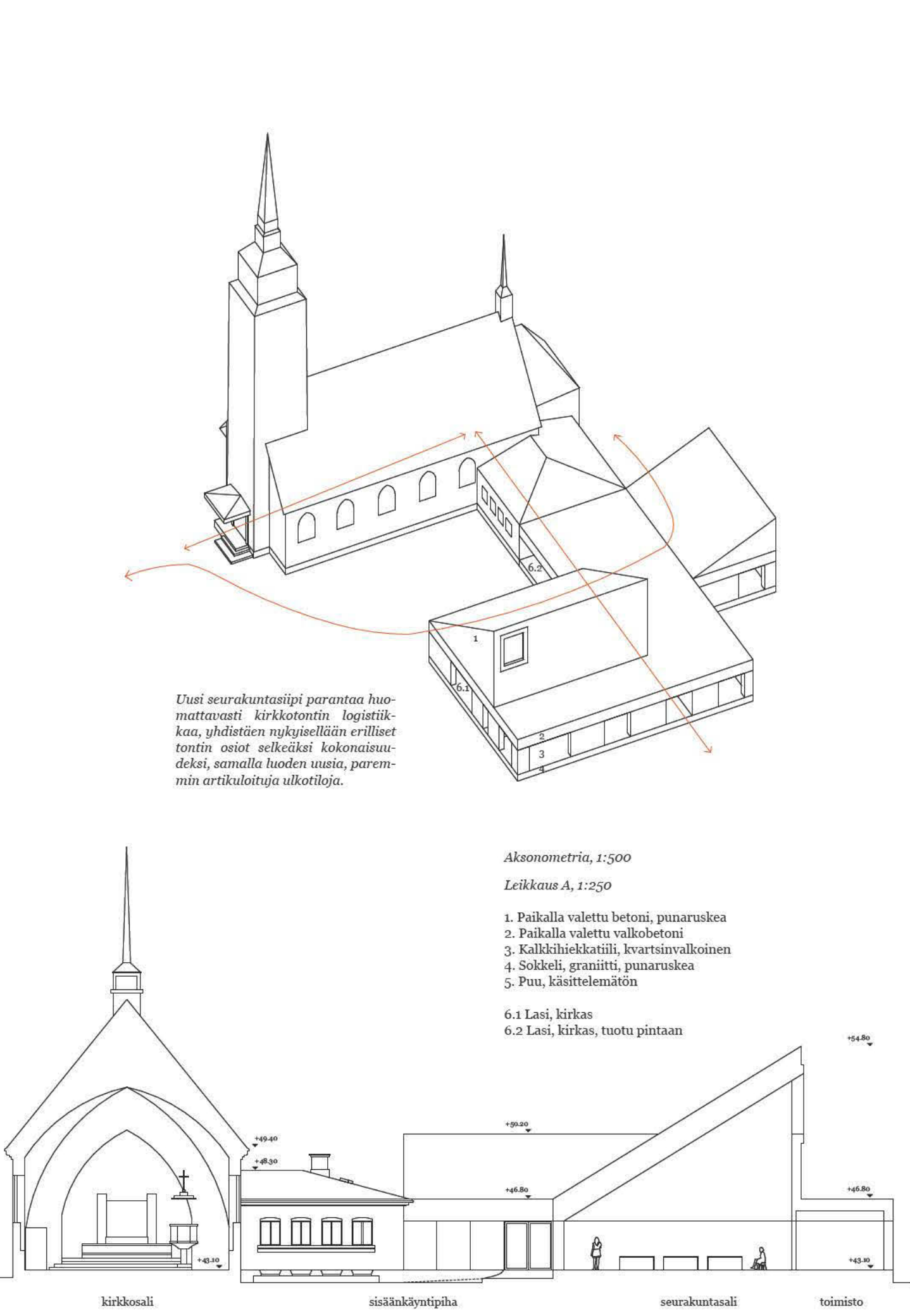
siu 4/6

Materialisuus ja kestävyys. Uudisosan ulkoarkkitehtuurin materiaali paletti ammentaa Palmqvistin kirkkorakennuksesta, kuitenkin toteuttaen näitä aiheita omalla, konseptilleen rehellisellä tavalla. Julkisivujen keskeiset materiaalit ovat kvartsinvalkoinen kalkkihiekkatili vaaleilla saumoilla, graniittinen sokkeli, valkobetoninen otsapinta sekä veistoksellisten kattomassojen paikallisalettu, punaruskea betoni. Pystysuuntaisten, sisäänvedettyjen ikkunoiden rytmiä korostavat puiset umpiosat julkisivuissa. Horisontaalien, sisäänkäyntipihalle avautuvien ikkunoiden lasit tuodaan pintaan välittömän sisä- ja ulkotilan yhteyden korostamiseksi. Sisätiloissa kantavat seinät toteutetaan puhtaaksi valettu, tummaksi sävytetystä betonista, ja lattiat punaiseksi sävytetyinä kovabetonilattioina.

Rakennuksessa käytetään pitkäikäisiä, helposti hoidettavia ja visuaalisesti kestäviä materiaaleja niin sisä- kuin ulkotiloissa. Rauhallinen, visuaalisia ylilyöntejä välttävä arkkitehtuuri auttaa rakennusta säilymään eheänä osana ympäristöään myös tulevaisuudessa. Johdonmukaisilla, huolella suunnitelluilla ja toteutetuilla rakenteellisilla ratkaisuilla saavutetaan kokonaisuutena selkeä ja kestävä rakennuskokonaisuus. Tilatehokas perusratkaisu myös osaltaan tukee kestävän kehityksen periaatteen toteutumista.

	Vaikka	Laajennos
	517 m ²	550 m ²
	660 brm ²	616 brm ²
	3115 m ³	2180 m ³

"Yksyys"

siu 5/6

Konsepti. Uudisosa muodostaa luontevan kokonaisuuden W.G. Palmqvistin suunnitteleman Kirkkorakennuksen kanssa. Rakennuksen poikkeava ja kontekstista kumpuva massoitelu keskustelee niin kirkossa havaittavien uugotiikan, uusklassismin kuin varhaisfunkionalististen piirteiden kanssa muodostaen samalla uuden tulkinnan 20- ja 30-luvun vaihteen rakennustaiteelle ominaisesta Italialaisvaikutteisesta kaupunkitilakompositiosta. Kirkkorakennuksen alkuperäinen apusiipi nähdään arvokkaana kerroksena kirkon ja uudisosan rinnalla ja säilytetään osana uutta rakennuskokonaisuutta. Uudisrakennuksen visuaalinen ja massoitteellinen kerroksellisuus alleviivaa rakennetun ympäristön luonnetta alati muuttavana ja kehittyvänä kokonaisuutena korostaen historiallisen kerroksellisuuden tärkeyttä ja paikan olemuksen jatkumoa.

Ulkooarkkitehtuuri. Uuden seurakuntasivien arkkitehtuurissa yhdistyvät arvokkuus ja inhimillinen mittakaava. Massoitelu ja rakennuksen julkisivujen jäsentely soveltavat kontrastit teemat yhteen, luoden rauhallisesti ympäristöön istuvan rakennuskokonaisuuden. Maantason vaalea ulkoarkkitehtuuri jatkaa alkuperäisen apusiiven horisontaalia linjaa, jäsentäen uudisosalta selkeän jalustaosan, jonka horisontaali julkisivukäsittely juurruttaa rakennusmassan maahan ja ihmisen välittömään kokemukseen. Staattisemman jalustaosan ylle kohoavat uuden seurakuntasivien päätöiden veistokselliset kattomassat, rinnastuen kirkkorakennuksen laajaan harjakattopintaan. Uudisosan arkkitehtuuri huo oman vahvan identiteettinsä, kilpailematta kuitenkaan Palmqvistin kirkkorakennuksen kanssa.

Tilallisuus. Kontrastina ulkoarkkitehtuurin vaaleudelle, sisätilojen materiaalisuutta hallitsee hillytyn maanläheinen materiaali- ja sävy maailma. Lämminsävyinen lattia ja tummat seinäpinnat kietovat tilan säilytyksensä, korostaen osaltaan horisontaaleja päävauksia vihreään ulkotilaan. Vaaleat alakattopinnat luovat voimallisen vastaparin tummille lattia- ja seinäpinoille jotka jättävät luontevasti ihmisen kosketusetäisyydelle ja välittömään yhteyteen. Alakattopintojen abstrakti olemus heijastelee rakennuksen hengellistä identiteettiä, kuitenkin kompromisoimatta vallitsevan maanläheisen sisäarkkitehtuurin luomaa intiimiä, lämmintä tunnelmaa. Uudisosan kirkkoon liittävä tilallinen keskeisiksi muodostaa siirtymän vaaleasävyisestä ja sulkeutuneemmasta kirkkosalista tummasävyiseen, pihatilan avautuvaan seurakuntasaliin.

Myllykosken kirkon laajennus ja ympäristö

Myllykosken kirkon laajennus ja ympäristö

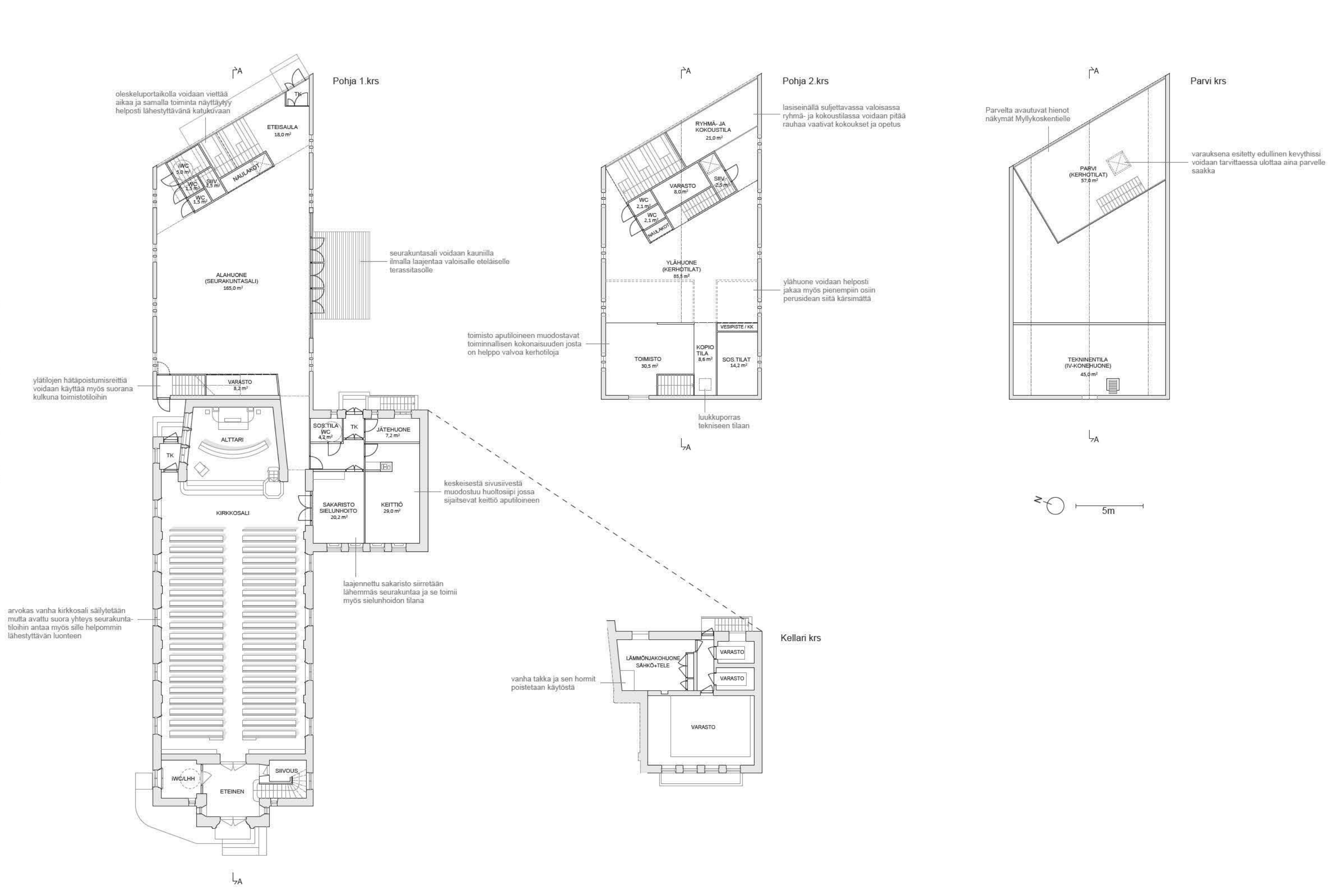
"Yksyys"

siu 3/6

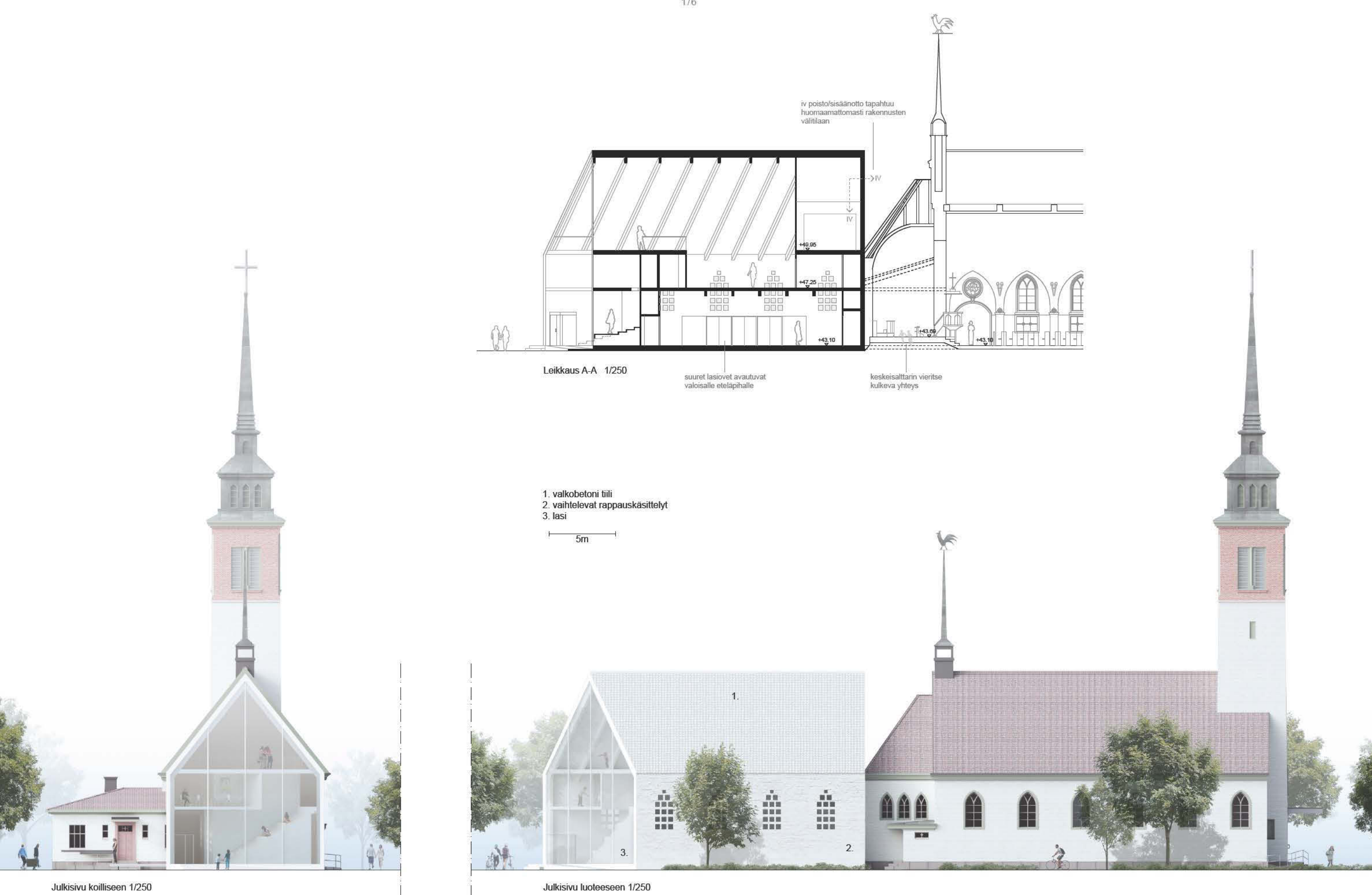

ihop
1/6

ihop
4/6

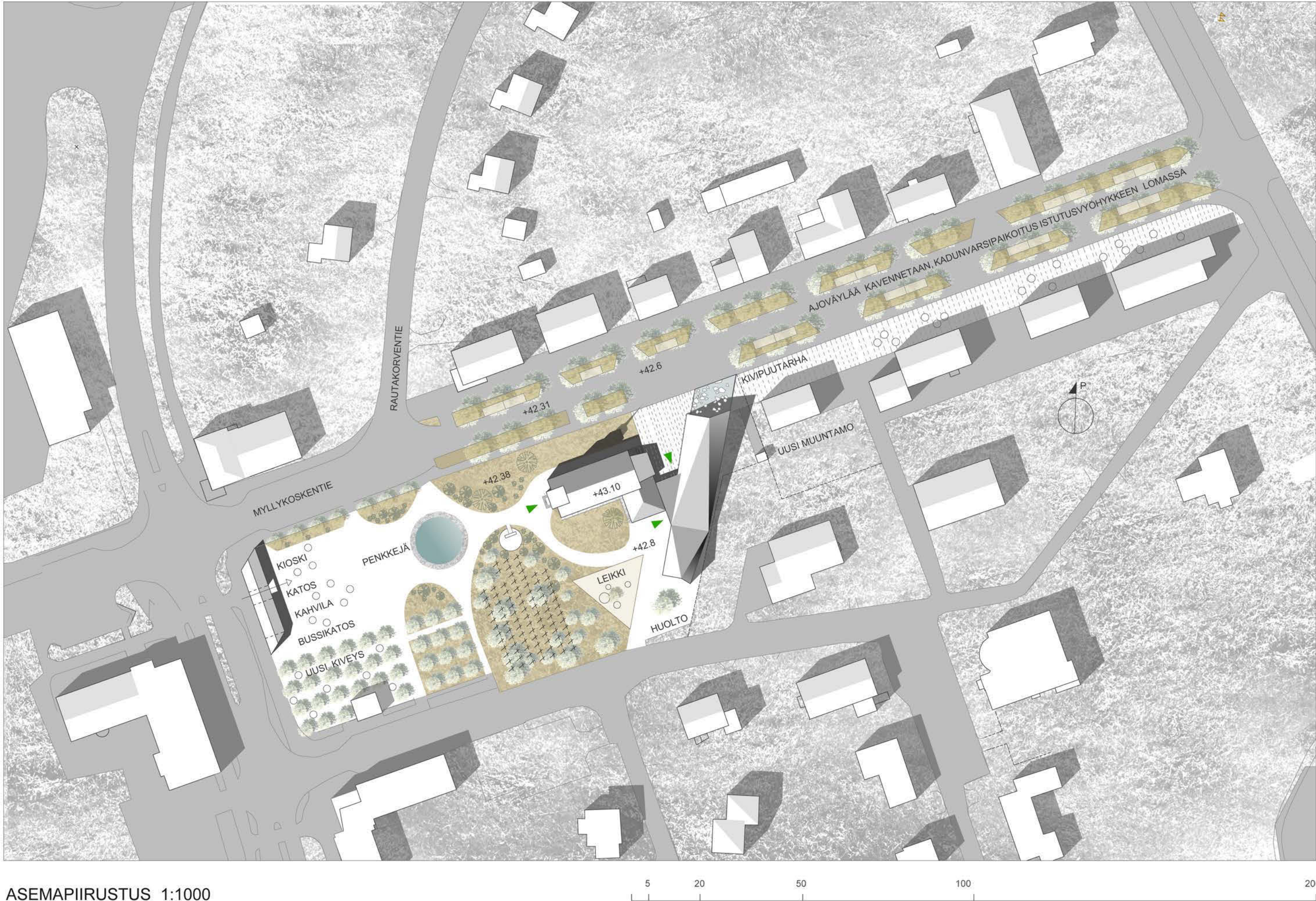

ihop
5/6

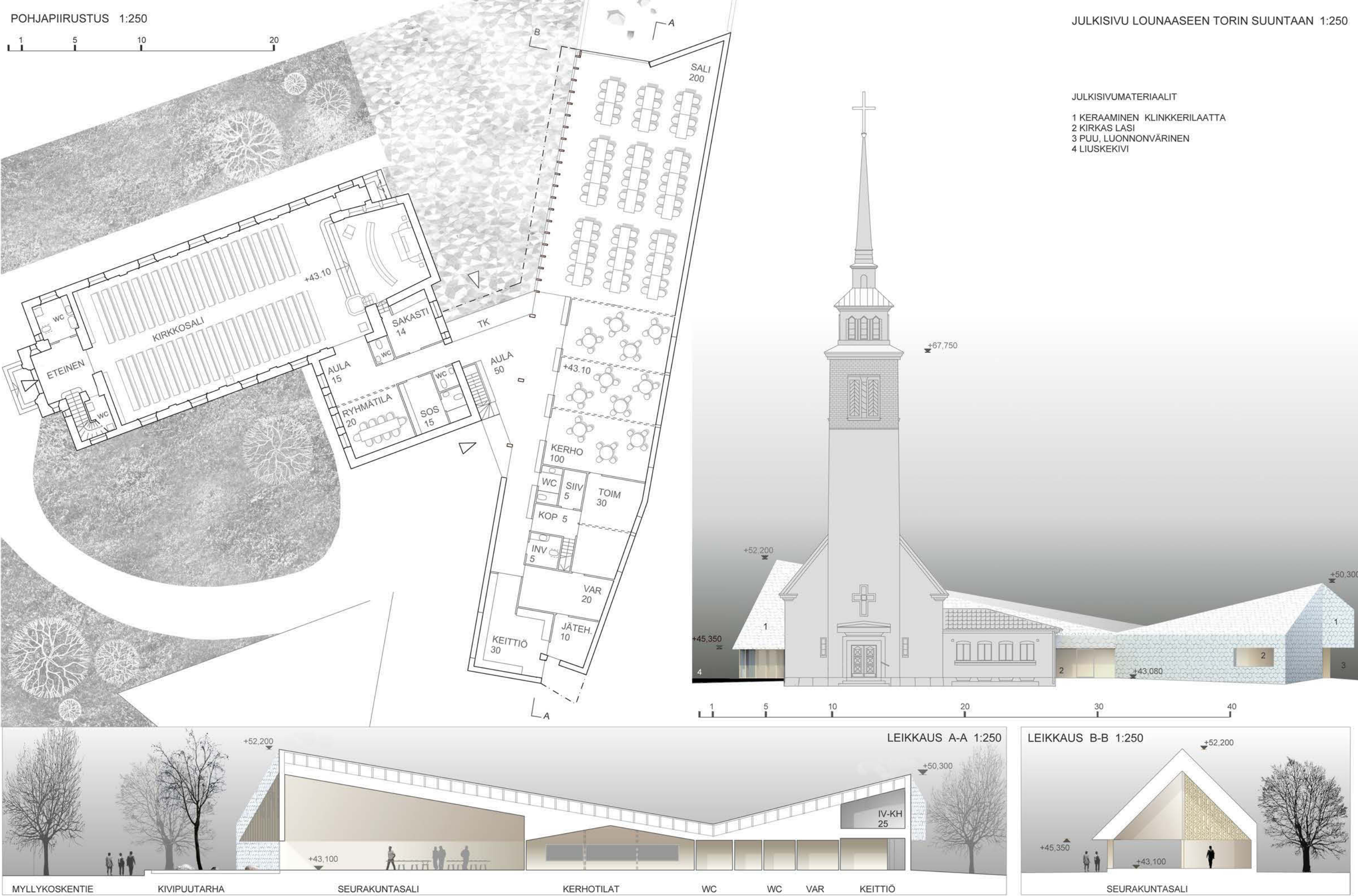

ihop
6/6

ASEMAPIIRUSTUS 1:1000

KAUVIO ILTAVALAISTUKSEN PERIAATTEISTA

Torille määritellään täsmällisemmät rajat ja siitä tehdään entistä selkeämpi paikka. Olennainen tilaa rajaava ja uusia toimintoja tuova elävöittävä tekijä on pienehkö kahvila-kioskirakennus.

Torin ja kirkon edustan välistä rajaa pehmennetään puistomaisemmaksi uusien viherrajauksin. Allasta ympäröivää aluetta rauhoitetaan selkeämmin oleskelupaikaksi. Altaan vesiaihe tuodaan esteettisenä arvona selkeämmin esille poistamalla sen reunalla olevat istutukset. Niiden tilalle rakennetaan penkinä kesäisin toimiva reunus. Torin länsiosaa muuttuu toiminnallisemmaksi aktiviteettialueeksi kioskeineen ja kokuineen. Taksiasemaa ympäröivän puurivistön alue kivetään; kesäisin lehvästä muodostaa ulkokalusteilla täyttyile alueelle miellyttävän aurinkosuojan.

Myllykoskentie ajokaistan osuutta kavennetaan, ja puu- ja istutusvyöhykettä levennetään. Tälle vyöhykkeelle, puiden lomaan, sijoitetaan kadunvarsipaikotus, ja liiketilojen edusta vapautuu autopaikoista.

KAHVILA KATOS LIIKETILA BUSSIKATOS KIVETTY "LEHVÄKATOS"

PERSPEKTIIVIKUVA SEURAKUNTASALISTA

Päämääränä on ollut kirkkolaajennus, joka tuo seurakunnan toimintaa lähemmäs arkea ja avoimesti katukuvaan, tehden instituutiota helpommin lähestyttäväksi ja kiinteämmin ihmisen elämään kuuluvaksi. Tavoitteena on myös elävöittää toiminnallisesti Myllykoskentieä ja antaa näin myös katutasossa sijaitseville liiketoilille paremmat toimintaedellytykset. Siksi laajennus on suunniteltu päädyttään Myllykoskentie varteen avautuvaksi solakaksi ja pitkänomaiseksi massaksi, joka luo kirkkorakennuksen kanssa sisäänkäyntiaukion. Seurakuntasali muodostaa mataline, pitkin lasiseinineen ihmisen kokoon reagoivan, seurakuntatoiminnasta viestivän näyteikkunan Myllykoskentie varrelle.

Kaupunkikuvallisesti laajennusratkaisu jättää ajalliset kerrostumat selkeästi havaittaviksi erillisiksi kokonaisuuksiksi. Vanhan kirkkorakennuksen ulkoasu ei olennaisesti muutu lisärakentamisen takia, vaan rakennuksen lähiympäristö täydentyy nykyarkkitehtuurin ilmaisuinein.

Koska laajennuksen pinta-ala on varsin pieni, on se luontevaa ja esteettömyyden näkökulmasta hyödyllistä pitää 1-kerroksisena. Tällä tavoin vanha kirkko torineen säilyttää roolinsa alueen näkymällisenä dominanttina. IV-konehuone 25m² on sijoitettu keittiön päälle ullakolle. (ks leikkaus A-A)

Eri tilaisuuksien pitäminen samanaikaisesti ja ilta-ajan erilliskäyttö on tehty mahdolliseksi kolmen eri sisäänkäynnin avulla: vanhan kirkon sisäänkäynnin lisäksi kaksi uutta sisäänkäyntiä laajennuksessa mahdollistavat kirkkosalin, seurakuntasalin sekä kerhotilojen käytön toisistaan riippumatta.

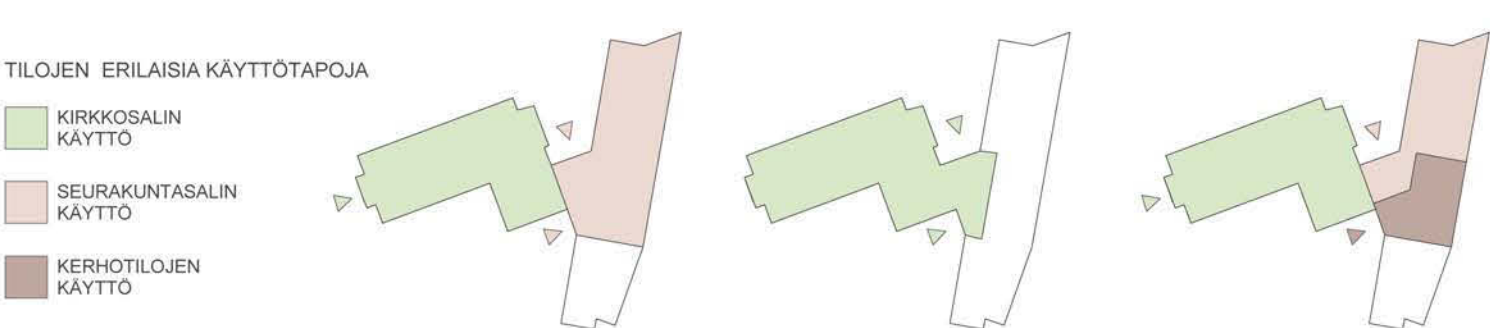
Kerhotiloihin käydään ensisijaisesti eteläisemmältä, Pappilantien puoleiselta pihalta. Tämän sisäänkäynnin lähelle on sijoitettu myös kerhotilojen toimintaan liittyvä aidattu leikkiapiha. Seurakuntasaliin käydään pääsääntöisesti Myllykoskentie puoleiselta aukiolta. Jos vanha kirkkosalin tapahtuma vaatii nykyistä isompia aulatilajoja ja naulakotiloja, on laajennuksen uusia sisäänkäyntejä mahdollista käyttää myös vanhan kirkkosalin tarpeita varten. Uudet sisäänkäynnit tarjoavat loivasti kallistettujen sisäänkäyntiaukoiden avulla nykyistä luontevamman esteettömän sisäänkäynnin liikuntarajotteiselle.

Tilasuunnittelun toiminnallisena tavoitteena on ollut mahdollisimman muunneltava ja vähän käytäviä tilaa sisältävä kokonaisuus, jossa esim kerhotiloja pystyy tarvittaessa yhdistämään seurakuntasaliin. Kerhotilojen osuus on muunneltavissa 33m², 66m² ja 100m² kokoisiksi tiloiksi. Vanhan kirkon puolella vanha seurakuntasali muutetaan ryhmätilan ja aulan muodostamaksi muunneltavaksi monikäyttötalaksi, joka on yhdistettävissä 35 m² tilaksi. Tilojen yhdistelyyn ja erottamiseen käytetään ääntä eristäviä kevytkäyttöisiä tilanjakajia, kuten taiteovia (pohjapiirroksessa esitetty katkoviivalla).

Tilasuunnittelun esteettisenä tavoitteena on ollut tunnelmaltaan lämmin, puun käsinkosketeltavia sekä sen tuoksun ja visuaalisten ominaisuuksien etuja hyödyntävä kokonaisuus. Rakennus on sisätilojen ja rungon osalta pääosin rakennettu puusta ja puupohjaisista rakennusmateriaaleista. Runkomateriaalina käytetään oti-elementtejä sekä kiertopuuta. Tavoitteena on myös ympäristöystävällinen, mahdollisimman pienen hiilijalanjaljen jättävä kokonaisuus, jossa ilmastoa rasittavaa betonirakentamista hyödynnetään lähinnä vain perustusten, alapohjan sekä märkätilojen osalta.

Ulkoverhouksena käytetään sekä katon että seinien osalta keraamista, paanun tavoin limitettyä klinkkerilaattaa.

LAAJUUSLASKELMA	VANHA KIRKKORAKENNUS	LAAJENNUSOSA	YHTEENSÄ
HUM2	517	485	1002
BRUTTOALA BRM2	715	585	1300
TILAVUUS M3	n 4180	3200	7380

KUNNIAMAININTA: BLESS IS MORE

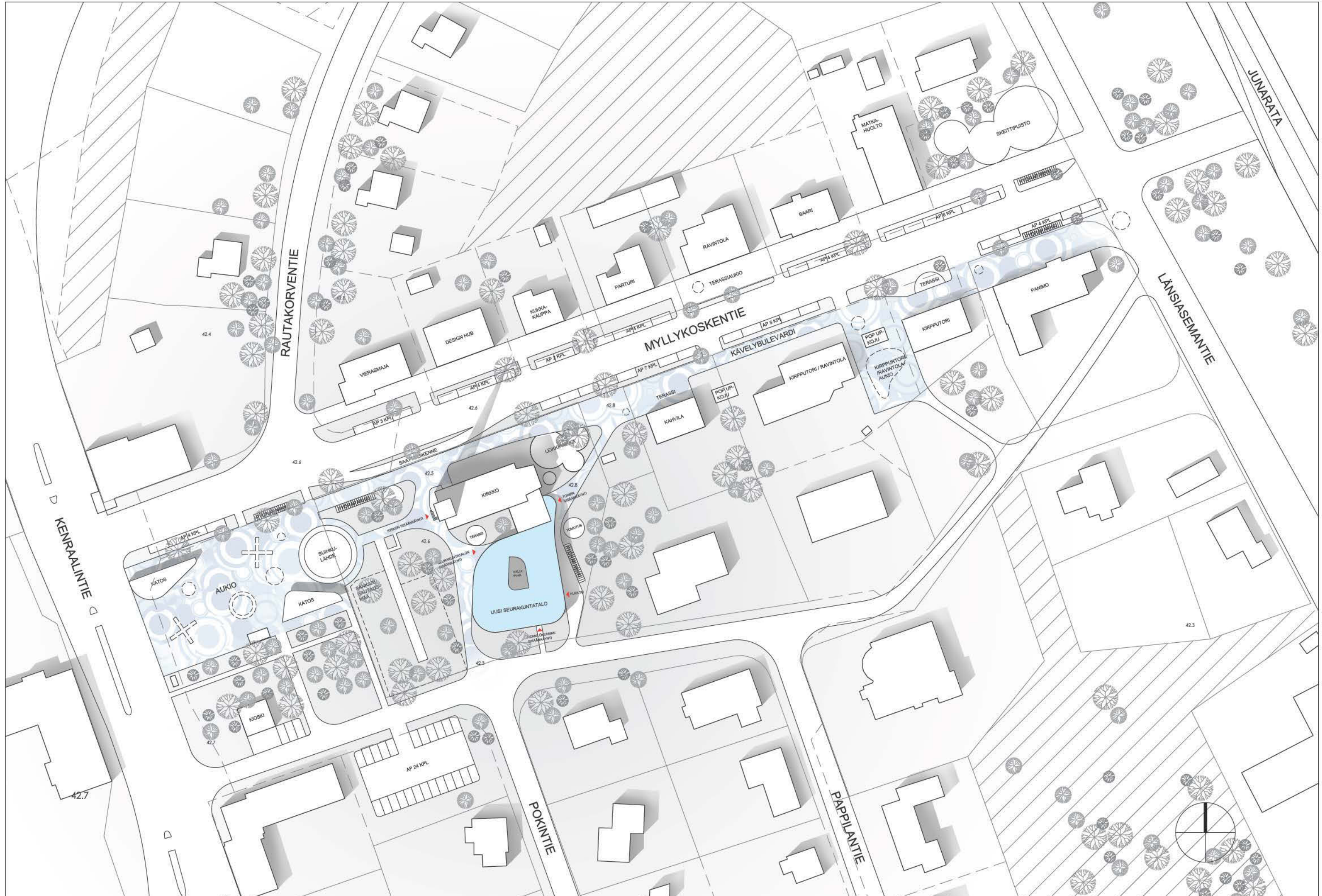
KUNNIAMAININTA: HAITARI

Näkymä saavuttaessa kirkolle

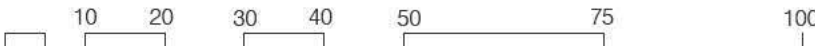
Myllykosken kirkon laajennus ja ympäristö

Havainnekuva saavuttaessa kirkolle.

Asemapiirros 1:1000

Myllykosken kirkon laajennus ja ympäristö

HAITARI

Myllykosken kirkon laajennus ja ympäristö

Yleinen suppea suunnittelukilpailu

KOLME MUURIA

ULKONÄKYMÄ

MYLLYKOSKEN KIRKON LAAJENNUS JA YMPÄRISTÖ

nimim. "Yhdessä"

"Yhdessä"

Kirkko kaupunkikuvassa

Myllykosken kirkko hallitsee keskustanäkymää. Uudisrakentaminen alistuu vanhalle. Uudisosa on tuotu kiinni vanhaan ja muodostavat yhdessä uuden toimintakeskuksen. Osien liittämiskohdassa on lasiavaus katossa. Uuden osan päämateriaalina on valkoinen rappaus, sokkelit ovat graniittia. Myöhemmin kirkon portaisiin rakennettu luiska puretaan. Kaikki uudet sisäänkäynnit ovat esteettömiä.

Monitoimikirkko

- Tavoitteena on monipuolinen toimintakeskus juhlaan ja arkeen:
- kirkkosalin moninaiskäyttö ja käytettävyys erilaisiin tilanteisiin
 - vanhojen ja uusien tilojen kiinteä yhteys, mahdollistaen kuitenkin samanaikainen häiriötön käyttö
 - oleskelu- ja kohtaamisalueet
 - kirkkosali kirkkogallerian kautta koettavissa myös seurakuntalaisissa
 - seurakuntasali laajennettavissa kerhotiloihin ja päivätoihin
 - tilat jaettavissa käyttövyöhykkeisiin
 - keittiö on seurakuntatilojen sydän. Yhteydet kaikkiin toimintatiloihin.
 - kahvio avautuu terassille liukuovella. Kesäterassi on koko kylän yhteinen.
 - Tori alkaa jo Kirkkotorilla

Kirkkosali

Juhlava kirkkosali palvelee suuria tilaisuuksia. Jumalanpalvelusten viihtyisyyttä, avoimuutta ja monikäyttöisyyttä on kohennettavissa esim. seuraavin ratkaisuin:

- penkit vaihdetaan tuoleiksi tai siirrettäviksi penkeiksi.
- Määrä ja suunta säädettävissä tilanteen mukaan
- alttari ja lukupulpetti ovat siirrettäviä joko lattiatasolle tai kuoriin. Lukupulpetti voi toimia myös saarnapaikkana. Kuori on myös kuorojen, orkesterien tai bändien esiintymispaikkana
- urkuparven alaosan etureunaan lasiseinä
- em toimenpiteillä kirkkosalin istuma-alue pienenee
- silti kirkkosali, urkuparven alle muodostuva aula, uusi kirkkogalleria ja alttarin siirto kuoriin mahdollistavat vähintäänkin saman istumapaikkamäärän kuin nykyinen sali.

Kirkkosalin, kirkkogallerian, kirkkokahvio
Aulatiloja voi käyttää ryhmätyö- ja oleskelutiloina tai lastentiloina tilaisuuksien aikana. Kirkkogalleria on luonteva taiteen sijoituspaikka ja soveltuu esim. näyttelyihin. Kahviossa terassineen tulee myllykoskelaisen kohtaamispaikka. Kahvion sijoitetut naulakot ovat liukuovien takana

Seurakuntasali, monitoimisali

Tilat on jaettavissa useaan erikokoiseen tilaan. Seurakuntasali liittyy kahvioon ja avautuu visuaalisesti puistoon ja Torille. Se on jaettavissa ja myös laajennettavissa kerhotiloihin asti suuria tiloja tarvittaessa. Kaikista tiloista yhdessä voi muodostaa läpikuljettavan tilasarjan vaikkapa suuren tapahtuman tai näyttelyn järjestämiseen.

Kerhotilat

Tilat ovat yhtenä kokonaisuutena, jaettavissa useammaksi ja rajattavissa omaksi alueeksi. Laajennettavissa seurakuntasaliin, sisäyhteys kirkkogalleriaan. Itsenäinen ulkoyhteys on aidatun leikkipihan kautta.

Toimistotilat

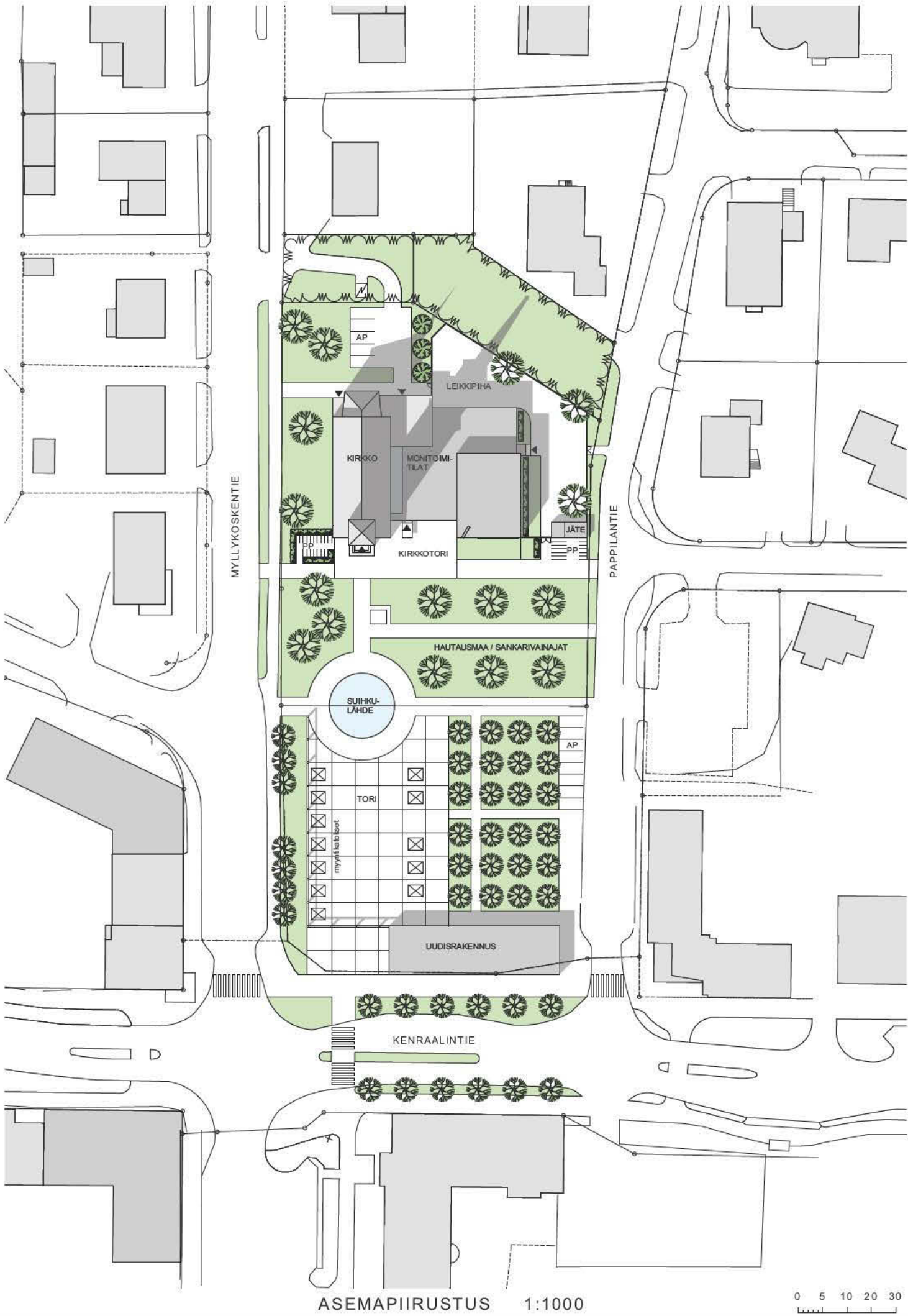
Sakasti ja toimisto (*kopio) muodostavat oman yksikkönsä. Niillä on yhteinen sisäänkäynti ja eteinen. Toimistosta on yhteys myös aulatiloihin. Henkilökunnalle on varattu auto- ja polkupyöräpaikkoja em sisäänkäynnin lähelle.

Tilastot

Vanha osa	440 brm ² / 2880 m ³
Uusi osa	600 brm ² / 2600 m ³
Yhteensä	1040 brm ² / 5480 m ³

Ympäristö

Lähiympäristön puistomainen luonne säilytetään. Torialuetta esitetään rajattavaksi länsi- ja lounaissivulla pergolapaikoilla. Paikistoon kiinnitetään torinmyyntiä varten telttakatosia kesäajaksi. Myllykoskentien ja Kenraalintien risteysalueelle esitetään täydennysrakentamista. Kenraalintien varteen Torin reunana esitetään sekä kadulle että torille avautuva rakennus. Eteisillä torilla reunustaa puisto. Kevyväylien rajauksia tarkistetaan. Tehdään uusia puu- ja pensasistutuksia liikenne- ja oleskelualueiden selkeyttämiseksi. Valaistuksesta laaditaan kokonaissuunnitelma.

ASEMAPIIRUSTUS 1:1000

0 5 10 20 30

MYLLYKOSKEN KIRKON LAAJENNUS JA YMPÄRISTÖ

nimim. "Yhdessä"

Palkittujen, lunastettujen ja kunniamaininnan saaneiden kilpailuehdotusten tekijät

I palkinto 25 000 €

Triadi

Paul Thynell, ark. yo SAFA

Avustajat: Matias Kotilainen, Tuomas Martinsaari, Matti Wäre

II palkinto 15 000 €

Portico

Matias Kotilainen

Avustajat: Tuomas Martinsaari, Paul Thynell, Matti Wäre, Benjamin Schulman

III palkinto 10 000 €

Ykseys

Tuomas Martinsaari

Avustajat: Matias Kotilainen, Paul Thynell, Matti Wäre

Lunastus 5000 €

Ihop

Valtteri Osara, arkkitehti

Lunastus 5000 €

Kielo

Sami Vikström, arkkitehti SAFA, Arkkitehtitoimisto Sami Vikström

Kunniamaininnat:

Bless is more

Kristian Kere, Aleksis Kilpeläinen, Samuli Summanen

Haitari

Essi Peltola, arkkitehti

Tarmo Juhola, arkkitehti

Anna Juhola, arkkitehti

Minna-Maija Sillanpää, maisema-arkkitehti MARK

Anna Hakamäki, maisema-arkkitehti MARK

Kolme muuria

Heikki Muntola, arkkitehti SAFA

Yhdessä

Erkki Karvala, Juha Ryösä, arkkitehdit SAFA

Asiantuntija: Matti Helin, FT, teol. maisteri

Visualisointi: Ahti Kohonen, visualisoija

Tekijänoikeus: Ennu Oy